

MINUTENBLAD

NEDERLANDSE BEWEGING TOT BEVORDERING
NAAM VAN DE INTERN. VREDE EN INT. VEILIGHEID

DOSSIER No. OD 975

1. Gezocht naar Dr. v. d. Mandele. In dit dossier komt echter alleen zijn broer de radio-commentator voor.
Afdeling C/I, 24 September 1948.
2. Ingezien i.v.m. contact V.W.O. C/V Jan. '50.
- 3 Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd. aug. '70. *[Handwritten signature]*

25.14-09.297.1

23 NOV 1951

ZAKTSCHAP DER
DERLANDEN.
No. 3805/663.

ACD/ 11129
123693

Belgrado, 31 October 1951.

Vredesconferentie te Zagreb.

Foto Btz. 47393

KEW & B

11112
20975

UITTREKSEL
Uit: 09 1948
Num: 09975
o.a.v.: B IV
Dat.: 13-5-52
Par.: 1

Ik heb de eer Uwer Excellentie hiernevens te doen geworden een Engelse vertaling van een reede, welke de Heer Fritz Kiff, redacteur van de "de Vlam", op 25 October jl. gehouden heeft in de vergadering van de conferentie voor Vrede en Interne samenwerking, welke conferentie van 23 - 26 October jl. te Zagreb is gehouden. In deze reede heeft de Heer Kiff de door Neuerland in 1947 en 1948 in Indonesie ondernomen politio- nele actie bestempeld als agressieve oorlogsvoering, terwijl hij de militaire activiteit welke door Frankrijk in Viet Nam wordt ontplooid met dezelfde uitspraak heeft gekenschetst. Ook Amerika kreeg een veeg uit de pan, met de insinuatie, dat de Amerikaanse herbewapening politiek beïnvloed kon zijn door het feit, dat de Verenigde Staten hun toevlucht hauden genomen tot de productie van wapens teneinde een economische crisis te voorkomen. De overige inzichten van hogergenoemde spreker met betrekking tot deze interpretatien opens Indie, India, Israel en China zijn even verward als onbelangwekkend. De heer Kiff sprak voortreffelijk Duits en heeft kans gezien enig opzien te baren zij het niet door de hoge vlucht zijner denkbeelden.

In dit verband moge woruen vermeld, dat ook door een Franse afge- vaardigde uiterst critsch over zijn eigen regering werd gesproken. Deze zou te zeer onder de invloed van Amerikanen zijn gekomen, terwijl bovendien de gewapende actie in Indo-China werd gelaakt. Andere Franse afgevaardigden hebben evenwel terstond kans gezien om deze verwijten aan het adres van Frankrijk te bestrijden.

Ten aanzien van Amerika werden eveneens harde noten gekraakt, waar- bij dit land de mantel werd uitgeveegd wegens agressiviteit en naar stre- ven naar grote politieke invloed over door haar geassisteerde landen. In de laatste dag van de zitting nam een van de Amerikanen voor zijn land de handschoen op en heeft erop gewezen, dat het streven van Amerika vre- delievend was en dat de hulpverlening door de Verenigde Staten geheel in dit kader paste.

H.M.'s Gezant stelt zich voor nader te rapporteren betreffende wat ter vredesconferentie te Zagreb is voorgevallen en welks betekenis daar- aan is toe te kennen.

Laatstelijk handelde daarover Uwer Excellentie's schrijven van 16 October jl. DEU/OE, DOA/IN, No. 103127/1026.

De Tijdelijk Zaakgelastigde,
A.F. Calkoen.

Uwer Excellentie
Heer Minister van Buitenlandse Zaken,
G r a v e n h a g e.

John in P.H.

Speech by Dutch Delegate Fritz Kiff

The next speaker was Dutch Representative Fritz Kiff who said that the six points proposed by the Yugoslav National Committee for the Defense of Peace can serve as a Platform for the work of the Assembly. The points proposed yesterday yesterday by Dr. Widmar can be a basis for organization, for the founding of a world movement for the defense of peace and international cooperation. "At the same time this is the minimum program with which we should start."

Mr. Kiff then spoke about the definition of aggression given yesterday by the German Delegate, Professor Turing, according to which every state which does not apply diplomatic negotiations in the solving of conflicts is an aggressor and said that in practical application this definition will encounter great difficulties. The speaker then dwelt on the question of military activities undertaken by the Dutch Government in 1947 and 1948 against the rebels in Indonesia and the military activity undertaken by the French Government against Viet Nam and added that these two activities must be considered as aggression.

"The colonial peoples must unconditionally be recognized the rights of independence, but then this same principle should also be applied to all the questions of national persecution. Not only that the Yugoslav peoples should be recognized the right of national freedom, but it is also the duty of all those for whom the Proclamation of 'Human Rights' is a law to defend if need be with arms in hand the Yugoslav freedom and also to help the Polish, Czechoslovak, Bulgarian, Hungarian and Albanian peoples and the Germans on the other side of the Elbe River fight for their freedom by all legal and illegal means."

Turning then to the question of the defense of peace, Fritz Kiff said that he does not wish to examine to what an extent the policy of rearmament by the USA has been caused by the fact that that country has resorted to production of arms in order to avoid an economic crisis. Similarly, he said that he does not wish to examine the great losses suffered by Russia in the Second World War and the extent to which she now needs peace.

"The speakers who have spoken here before me have emphasized one word: the people. In every war people suffer, their property and houses are destroyed. For this reason the masses hate war and are afraid of it. And for this reason also we must win over the masses for peace. Our task is to show them the road, to tell them that the war is not inevitable and that the peoples, if they are aware of their power, can prevent war. We must mobilize for the active policy of peace the church, the syndicates and political parties. We must apply to the masses in the towns and villages. It is not sufficient to only write articles and render resolutions, but rather we must also create an international organization. Only a broad agitation can have success.

"We must make use of that which already exists: India, Indonesia, Israel and Yugoslavia and also China. These countries need peace in order to be able to organize their economy. In the present situation, in which the world is divided into two parts, these countries represent the potential force of a third power. From here in Zagreb we must appeal to the governments of India, Indonesia and Israel to

undertake within the framework of the UN the initiative for an active peaceful policy. We must demand of these governments to support the admission of Peking China into the UN, and we must also endeavor to win over England and the other Western European countries for the third front. Such a policy extends to us the possibility of depriving the Cominform of its Fifth Column. Those liberals in Western Europe who esteem Cominform are not traitors. They are following the Cominform because they are striving towards social security and because they see in it one of the forces of peace. But if this Zagreb Assembly gives the signal for an active peaceful and social policy, we shall be able to eliminate the Fifth Column of the Cominform. If we act in this way, then Zagreb will become the city of the real movement of peace, of a movement which possesses the possibility to win."

in de afz. van de Buitenlandse Zaken
aan tekenen dat de Buitenlandse Zaken
was rapport van de Buitenlandse Zaken
Edhe
onderwerp
naam PD 411

MINISTERIE
VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

afgeleverd op **113043**

VERZOEK BIJ BEANTWOORDING KENMERK, ONDERWERP, DATUM EN NUMMER TE VERMELDEN

Kenmerk: DEU/OE

Datum: 13 November 1951.

Onderwerp: Vredesconferentie te Zagreb.

Nummer: 113043

Bijlage: 1.

Vertrouwelijk.

6.155
01.12.51-09.297.1
6.224
01.262-09.297.1

19 NOV 1951.
ACD/ 123 546

6.22
05.18-09.297.1

UITTREKSEL
Uit: OD 1948
Voor: OD 975
o.a.v.: B IV
Dat.: 13/5/52
Par.: P

./.

Ik heb de eer U hiernevens, te Uwer informatie, afschrijft te doen toekomen van een rapport, dat mij van de zijde van de Nederlandse Beweging tot Bevordering van de Internationale Vrede en de Internationale Veiligheid werd toegezonden en dat handelt over de internationale conferentie voor Vredesopbouw te Zagreb, die aldaar van 23 t/m 27 October jl. werd gehouden.

Ik moge mij, ter bekorting, naar de inhoud van bijlage dezes verwijzing veroorloven, onder aantekening, dat de rapportage van H.M.'s Gezant te Belgrado met betrekking tot bedoeld congres U zal worden toegezonden.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
voor de Minister:
Het Hoofd van het Bureau Oost-Europa,

F. Timmermans

Aan het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst
p/a het Ministerie van Binnenlandse Zaken,
te
'S-Gravenhage.

INTERNATIONALE CONFERENTIE VREDESOPBOUW TE ZAGREB

van 23 t/m 27 October 1951.

FOTO-Bt.Z.
No. 47362.

Inleidende besprekingen.

Een verzoektot deelname bereikte ons van de zijde van het Yougoslavisch Gezantschap te 's-Gravenhage, bij welke gelegenheid tevens heel wat materiaal te onzer beschikking werd gesteld, waaronder het in de Engelse taal uitgegeven verslag van een door het Yougoslavische Vredescomité in het jaar 1950 gehouden Congres. In dat Congres werd o.a. besloten "inviting all movements for peace to send their representatives to Yougoslavia to see on the spot wether there are on the territory of F.P.R.Y. any military bases of foreign big powers or wether an aggression against neighbouring countries is being prepared from the Yougoslav territory".

Ons Bestuur besloot te trachten aan de weet te komen in hoeverre het Yougoslavisch Vredescomité vrijheid van optreden heeft. Van betrouwbare zijde deed man ons weten, dat het niet de Zuidlavische regering is, die bedoeld Congres organiseert, doch deze toont uiteraard wel grote belangstelling voor de organisatie hiervan. In het voorlopig organiserend Comité hebben geen leden van de Federale Yougoslavische Regering zitting, doch wel Mevr. Maria Vilfan, de echtgenote van de onder-Minister van Buitenlandse Zaken van die naam.

Het schijnt, dat de bedoeling, die bij dit Congres voorzit, is, om een werkelijke bijdrage te leveren voor de wereldvrede en derhalve staat dit Congres los van de algemene propaganda voor het huidige regime in Yougoslavië.

In het algemeen werden voor dit Congres uitgenodigd personen, waarvan men wist, dat deze zich op het terrein van het pacifisme bewegen. De navolgende lichamen werden o.a. uitgenodigd om een vertegenwoordiging te sturen:

De Wereldraad van Kerken, de YMCA en de YWCA, de Society of Friends (Quakers) en de Fellowship of Reconciliation. Voorts zullen vele correspondenten van dagbladen voor dit Congres naar Zagreb komen.

Er werd aan toegevoegd, dat de verwachting gerechtvaardigd schijnt, dat het Congres te Zagreb belangwekkend zal zijn. Wij vonden hierin aanleiding een kort persbericht uit te geven, dat als volgt luidde (Haarl. Dagblad, 24-9-'51).

Vredesbijeenkomst in Yougoslavië.

Sedert het vorig jaar is in Belgrado werkzaam een Organisatie voor Vrede en Internationale Samenwerking, die van 23 tot 27 October te Zagreb een bijeenkomst houdt, waaraan vertegenwoordigers van verschillende stromingen op vredesgebied en uit verschillende landen zullen deelnemen.

De agenda voor dit congres doet zien, dat deze van Yougoslavië uitgaande beweging zich stelt op het standpunt van strijd tegen overheersing en niet-eerbiedigen van het beginsel van de gelijkheid van volken en staten, grote zowel als kleine. Zij veroordeelt elke vorm van agressie, bepleit beperking der bewapeningen, mits algemeen, zij strijdt voor de toepassing van de beginselen van de UNO, zij verlangt hulp aan niet voldoende ontwikkelde landen en vrije ontplooiing van de internationale economische samenwerking en zij komt op voor culturele samenwerking op de grondslag van eerbiediging van iedere nationale cultuur.

De Nederlandse beweging voor internationale vrede en internationale veiligheid, waarbij verschillende verenigingen, ook van algemene aard, zijn aangesloten, heeft besloten een of meer harer bestuursleden als waarnemers naar deze bijeenkomst af te vaardigen.

De HH. van der Mandere en Noordhoff werden aangewezen om het Congres als waarnemers te gaan bijwonen. Een derde bestuurslid, Ds. Hugenholtz, zou tevens als vertegenwoordiger van de Algemene Nederlandse Vredes Actie optreden.

Te Zagreb bleek dat de Nederlandse Vlam-groep door de heer E. Kief vertegenwoordigd was.

Aantal deelnemers.

Het aantal deelnemers bedroeg 150 uit een groot aantal landen, t.w.: 7 West-Europese landen, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Rep. Spanje, Triëst, Tsjechoslowakye, oud-Minister, Noord-Amerika, Canada, Mexico, India, Burma en 5 Afrikaanse gebieden.

Van de 150 afgevaardigden waren er 34 uit Yougoslavië en wel 7 afgevaardigden van de Vak-, jeugd- en vrouwenbeweging, van de oudstrijders, de Yougoslav. studentenvereniging en de politieke partij, en verder professoren, letterkundigen, journalisten, advocaten, Parlementsleden, alsmede de Grieks-orthodoxe bisschop van Prizren.

Buitengewoon interessant was het overzicht dat ter beschikking van de afgevaardigden werd gesteld van de ingekomen sympathiebetuigingen, uit alle delen der wereld. Het legt verder een getuigenis af van de grote activiteit die in verband met dit Congres door de Yougoslaven ontwikkeld is. Wij zullen de namen van enkele voorafstaande personen in ons verslag vermelden:

Rev. Charles F. Boss, René Cassin, Corder Catchpool, dr. J. Coldwell, Jos Colin, Madge Macbeth, S.G. Michelfelder, Lord Boyd Orr, Mrs. Franklin D. Roosevelt, Ignatio Silone, Upton Sinclair, Michael Straight, Stringfellow Barr, Norman Thomas, James P. Warburg.

Opening van het Congres.

Bij de opening van het Congres waren als eregasten aanwezig de President van de Volksrepubliek Kroatië, waarvan Zagreb de hoofdstad is, alsmede enkele leden van de Regering en van het Politbureau.

Verder enkele diplomaten en de R.K. bisschop van Zagreb.

Geen hunner nam echter aan de begroetingsredevoeringen deel.

De buitenlandse gasten zijn in hun vrijheid van beweging op geen enkele wijze belemmerd.

Dr. Zlatan Sremec sprak de openingsrede uit. Opmerkelijk was daarin de zinsnede, dat de aanwezige vrienden van de vrede vrij uit zouden spreken en vrij uit hun gedachten en suggesties kenbaar maken. Zij zouden hun standpunten moeten verdedigen met als enige richtlijn: handhaving en strijd voor de vrede.

Dat het de Conferentie te Zagreb hiermede ernst was, bleek toen een vrouwelijk afgevaardigde, die warm pleitte voor toenadering tot de Russen, fel werd geïnterrumpeerd.

De Voorzitter van die zitting herinnerde de aanwezigen aan de in de openingsrede gesproken woorden over volledige vrijheid van spreken en oogtte voor zijn kernachtig betoog een zeer warm applaus van de overgrote meerderheid der congressisten.

Dr. Josip Vidmar, Voorzitter van het Yougoslavisch Vredescomité, werd tot Secretaris-Generaal van het Congres benoemd.

Hij hield in zijn nieuwe functie een belangwekkende rede, waarop wij hieronder terugkomen.

Er werd een uitgebreid presidium gekozen. Ds. Hugenholtz maakte er deel van uit en presideerde de ochtendzitting van 27 October.

De Pers.

Er werd door het volijverige Congressbureau van uitvoerig materiaal en korte verslagen der gehouden zittingen voorzien en heeft dit zeer nuttig gebruik gemaakt. De gehele week werden de bladen van verslagen van het Congres ingeruimd met

veel foto's en caricaturen. Ook de filmoperateurs weerden zich ge-
dacht. De conferentie is gehouden in de mooie vergaderzaal van het
Parlementsgebouw van Kroatië, terwijl tal van andere ruimten even-
eens ter beschikking van de Congresleiding waren gesteld.

De dag der Verenigde Naties.

Op 23 October is deze dag te Zagreb herdacht in een plechti-
ge bijeenkomst in het Nationaal Theater. Dr. Hinko Krizman, voor-
zitter van de Kroatische United Nations Society, voerde er het
woord. Hij is tevens Parlements lid en Minister van Sociale Zaken.

De rede van Dr. Josip Vidmar.

Deze met grote belangstelling aangehoorde rede, waarvan de
tekst later aan de afgevaardigden werd uitgereikt, in het Frans en
in het Engels, kreeg een zeer bijzondere betekenis wijl de spreker
in een 10. tal punten zijn betoog als het ware samenvatte en er te-
vens in aangaf op welke grondslagen het vredeswerk, in democra-
tische zin opgezet, diende te berusten.

Hij smaakte het genoeg, dat de Commissie voor de resoluties
later een resolutie aan het Congres voorlegde, die eveneens 10 pun-
ten bevatte, welke punten slechts in onderdelen afweken van die
welke door Vidmar waren geformuleerd.

Hij pleitte voor :

1. Wederkerige eerbied voor de onafhankelijkheid en de soevereine
rechten der afzonderlijke landen en voor het beginsel ener volle-
dige gelijkheid in de onderlinge betrekkingen;
2. Vrije uitoefening der eigen soevereiniteit zonder enige econo-
mische, politieke of militaire inmenging van buitenaf;
3. Uitbanning van agressie en geweld, als ook van economische onge-
lijkheid, mitgaders van de toerassing van propaganda-methoden tot
een voorbereiding in geestelijke zin van agressie.
4. Versterking van de Organisatie der Verenigde Naties, st icte
naleving van haar Handvest en toelating van alle landen tot het
lidmaatschap.
5. Rechtvaardige oplossing van het koloniale vraagstuk;
6. Veroordeling van het streven om bestaande geschillen te doen
oplossen door de Grote Vijf met uitschakeling van de kleinere
landen.
7. Verlening van hulp en bijstand, in de ruimste zin des woords, aan
de achtergebleven gebiedenp
8. Waarborging over de ganse wereld van de Rechten van de Mens
en van sociale zekerheid;
9. Beperking der bewapeningen, onder internationaal toezicht, als
voorloopster ener uiteindelijke algemene en volledige ontwapening;
10. Ontwikkeling der culturele betrekkingen tussen de volkeren, met
handhaving der eigen nationale cultuur, en vrije uitwisseling van
informaties en gegevens tussen het ene land en het andere.

Redevoeringen.

Er zijn tal van redevoeringen gehouden in de 5 Congresdagen.
Men was geen afgevaardigde van Nationale Vredescomités, zoals Yougo-
slavië er een kent (de Yougoslaven hebben een zeer bescheiden ge-
bruik gemaakt van de vrijheid van spreken), doch een individuele per-
soonlijkheid. Bovendien was er geen vaste voorzitter, doch voor
elke zitting een nieuwe president en ook dit maakte inperking der
breedsprakigheid zeker niet gemakkelijk. Maar er is ook hard ge-
werkt, al was het alleen maar voor het doorwerken der zeer talrijke
Congresstukken. Met name is er hard gewerkt door de uit 20 leden
bestaande Commissie voor de Resoluties.

Uiteindelijk werden er 2 ter goedkeuring aan het Congres voor-
gelegd. De eerste bevatte de 10 punten, die wij hierboven besproken
hebben, terwijl de tweede het voorstel inhield tot het in het leven
roepen van een West-Europees Vredescomité, dat in democratische
geest zou moeten gaan werken. Bovendien werd in deze Resolutie het
besluit genomen van een tweede Internationale Conferentie Vredesopbouw in
het vooruitzicht gesteld. Aangezien wij hierover dus eerlang wel

nadere informatie zullen ontvangen, menen wij er goed aan te doen ze hieronder in de Franse en in de Engelse tekst over te nemen :

I. RESOLUTION FINALE

"La Conférence de Zagreb réunie du 23 au 27 octobre 1951, exprime ses remerciements au Comité National Yougoslavie pour la Paix et la Coopération Internationale pour son heureuse initiative et pour son accueillante hospitalité et se félicite du résultat obtenu par cette première rencontre.

Pour prolonger cet effort, elle décide de désigner un Comité provisoire d'initiative et de liaison, qui aura pour mission de maintenir les contacts entre les diverses personnalités participantes, d'élargir à des nouvelles personnalités et aux organisations nationales et internationales luttant pour la Paix l'invitation à nos travaux et qui sera chargé de convoquer selon les opportunités de date et de lieu et d'ordre du jour une nouvelle Conférence pour la Paix.

La Conférence de Zagreb, avant de se séparer, affirme une fois de plus la solidarité de tous les hommes épris de liberté, résolus à unir leurs efforts pour maintenir et défendre la Paix entre tous les Peuples.

II. FINAL RESOLUTION

"The Zagreb Conference convened between the 23rd and 27th October 1951, offers its thanks to the Yugoslav Committee for Peace and International Cooperation for its happy initiative and its gracious hospitality and expresses satisfaction at the result obtained at this first gathering.

In order to continue this effort it decides to appoint an Interim Committee of initiative and liaison whose task it will be to keep in touch with various personalities having taken part in the Conference, to extend an invitation to other personalities and to national and international organizations for the defence of peace so that they may join in, and to convene a new Conference for peace according to the possibilities as to date, place, and agenda.

The Zagreb Conference, before dispersing, asserts once more the solidarity of all freedom-loving people resolved to unite their efforts towards the maintenance and the defence of peace among all peoples.

Het Haarl. Dagblad bracht hierover in het nummer van 29 October het navolgende bericht uit Belgrado (Reuter):

De vredesconferentie te Zagreb, waaraan afgevaardigden van 16 landen hebben deelgenomen en welke vijf dagen duurde, is geëindigd. Zij nam een van Yougoslavië uitgaand plan voor wereldvrede en -samenwerking aan. Zij richtte voorts een uit zeven leden bestaande permanente commissie op, die contact moet onderhouden met andere werkers voor de vrede en vredesbijeenkomsten in het buitenland moet organiseren.

De door Yougoslavië ingediende resolutie werd aangenomen met 86 tegen nul stemmen bij 9 onthoudingen. Hierin wordt de gedachte, dat oorlogen onvermijdelijk zijn, van de hand gewezen en een aantal fundamentele beginselen voor het behoud van de vrede uiteengezet. Hieronder vallen: Respect voor de onafhankelijkheid, soevereine rechten en gelijkheid van alle staten; veroordeling van alle daden van agressie of militaire of economische druk; vervolmaking van de UNO als organisatie voor de oplossing van internationale conflicten en opneming in de UNO van alle staten, behalve die, welke zijn opgericht door de militaire hulp van de voormalige as Berlijn-Rome-Tokio; een rechtvaardige oplossing van koloniale kwesties en het beginsel van nationale zelfbestemming; hulp aan economisch onvoldoende ontwikkelde landen; voortdurende pogingen om de bewapening te verminderen, met volledige ontwapening onder internationale controle als einddoel; bevordering van internationale culturele betrekkingen, vrije beweging van personen en vrije toegang tot alle bronnen van kennis.

Zoals wij gezien hebben, was het een resolutie van een uit 20 leden bestaande Congrescommissie, die de goedkeuring van het Congres verwiërf.

SLOTWOORD.

Ondergetekenden menen het hierbij te mogen laten. Een bespreking van de vele ingekomen amendementen en voorstellen en van de hardnekkige wijze, waarop ze verdedigd werden, heeft niet al te veel zin.

Daarom volstaan zij ermee uit te spreken dat het door de Yougoslaven genomen initiatief een gelukkig initiatief mag worden genoemd. Natuurlijk kan men een betoog opzetten met als inhoud, dat zij onder zware druk staan en daarom contacten met West-Europa zijn gaan opnemen, zoals ook de Yougoslavische vakbeweging zeer onlangs heeft gedaan, maar dat doet allermïnst afbreuk aan de objectiviteit, waarmee zij de aan de orde gestelde problemen hebben weten te behandelen. Vast staat verder dat zij met hun op brede basis ingestelde Vredescomité West-Europa een flink eind vooruit zijn.

Het zal nog moeten blijken of West-Europa de morele kracht zal weten op te brengen voor het samenbundelen van de sterk uiteenlopende meningen die aan de democratie eigen zijn.

6 November 1951

ok | Hugenholts

ok | Van der Mandere

ok | Noordheff.

N.B. In het Haarlems Dagblad van 1 November 1951 heeft de laatste ondergetekende een artikel over het Congres te Zagreb doen opnemen.

ba 975

07 975

FOTO
No. 4668

Pact van Samenwerking.

Teneinde alle groepen van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk, van het besef te doordringen, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht hebben om in volle bewustzijn en onder volledige eigen verantwoordelijkheid de anti-oorlogswil te versterken, wordt de noodzakelijkheid erkend om alle daarvoor in aanmerking komende organisaties in Nederland in éénzelfde Beweging bijeen te brengen.

Deze Beweging spreekt zich uit voor een internationale rechtsorde en zij wenst met gebruikmaking van teleurstellende ervaringen in verleden en heden, vast te houden aan en voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volkengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.

Van deze beweging dienen niet alleen pacifistische of daarmee gelijk te stellen organisaties deel uit te maken, maar evenzeer de vele en velerlei andere organisaties, die bevordering van de vrede voorstaan, uit alle geledingen van ons volksleven.

Het te dezer zake door het Nederlandse Rode Kruis genomen initiatief, dat zijn steun vindt in de te Oxford in Juli 1946 door 51 daar vertegenwoordigde nationale Rode Kruis-organisaties aanvaarde resolutie, verdient toejuicing en navolging.

Ter uitvoering van de bovenbedoelde gedachte, is te Utrecht op 20 December 1947 opgericht de Stichting: Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid.

**Naar Internationale Vrede
en Internationale Veiligheid**

**Een Oproep
tot het Nederlandse Volk**

door
de Nederlandse Beweging tot Bevordering
van Internationale Vrede en van
Internationale Veiligheid
Haarlem-N. - Orionweg 68

De wereld snakt naar vrede, naar verlossing van de angst voor een onzekere toekomst, naar orde, rust en welvaart. Dat de verwezenlijking van deze verlangens nog ver van ons verwijderd is, vindt vooral zijn oorzaak in het optreden van totalitaire machten, die de geestelijke vrijheid en de democratische rechten van de mensen bedreigen.

Aan deze bedreiging het hoofd te bieden, blijkt voornog niet mogelijk zonder versterking der militaire kracht. De grote meerderheid van ons volk heeft dan ook de uitbreiding der bewapening als onvermijdelijk aanvaard en het is bereid de zeer zware persoonlijke en financiële lasten daaraan verbonden, op de schouders te nemen, ook al leeft het besef dat deze lasten een wezenlijke aantasting van zijn stoffelijk en cultureel welzijn tot gevolg kunnen hebben.

Hoe onvermijdelijk de herbewapening in de huidige wereldtoestand ook moge zijn, toch acht de Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid (N.B.I.V.), het dringend noodzakelijk dat tevens grote aandacht wordt besteed aan andere dan militaire maatregelen, die tot de vrede kunnen bijdragen.

De N.B.I.V. denkt daarbij vooral aan een versterking van de samenwerking der volken binnen de Organisatie der Verenigde Naties en zij juicht alle pogingen toe welke ten doel hebben niet alleen de politieke, doch ook de economische en sociale tegenstellingen tussen de landen te verminderen.

In dit verband acht zij het haar plicht de aandacht van het Nederlandse Volk te vestigen op de landen, die in hun economische en sociale ontwikkeling zijn achtergebleven en daardoor gevaar lopen ten prooi te vallen aan verderfelijke totalitaire stelsels, die in de diepste ellende der mensen hun vruchtbaarste voedingsbodem vinden.

Teneinde de bevolkingen van deze landen te bevrijden van de materiële nood waarin zij verkeren en van de hongersnood die elk jaar opnieuw millioenen bedreigt, is het noodzakelijk dat op grote schaal en op korte termijn hulp wordt geboden.

Zowel het bekende Punt Vier van President Truman als het Colombo-plan van de landen van het Britse Gemenebest kunnen, mits krachtig aangepakt, van groot belang zijn.

Het is met het oog hierop dat de N.B.I.V. reeds geruime tijd geleden, n.l. op 15 December 1950, een voorstel aan de Nederlandse Regering heeft voorgelegd om vrijwillig een nader vast te stellen percentage van de uitgaven voor bewapeningsdoeleinden te bestemmen voor hulp als hierboven genoemd.

De N.B.I.V. wil het echter hierbij niet laten.

Zij wenst de aandacht van het gehele Nederlandse Volk op dit voorstel te vestigen en hoopt dat Regering en Volk tezamen maatregelen zullen nemen om het te verwezenlijken: de eerste door inderdaad een percentage der bewapeningsuitgaven voor dit rechtstreekse vredesdoel te bestemmen, het Volk — dat de lasten der bewapening reeds te torsen heeft — door te tonen dat het óók en bovendien bereid is zich offers te getroosten voor een vreedzaam streven naar rechtvaardigheid, welvaart en vrede in de wereld.

De N.B.I.V. wil dus verder gaan dan haar aanvankelijk beroep op de Regering: zij nodigt Regering en Volk uit, gezamenlijk een Internationaal Vredesfonds of Opbouwfonds in het leven te roepen, welks gelden uitsluitend mogen worden besteed voor de economische en sociale verheffing der gebieden, die in hun ontwikkeling zijn achtergebleven.

Zij wijst er hierbij met voldoening op, dat deze gedachten in tal van landen een steeds sterkere aanhang verkrijgen, getuige o.a. de zo bekend geworden publicatie van de Amerikaanse Professor Stringfellow Barr.

De N.B.I.V. vertrouwt, dat de organisaties op politiek, sociaal, cultureel, economisch of ander terrein, alsook belangstellende personen, die met de inhoud van deze oproep instemmen, daarvan zullen doen blijken.

Het bestuur der N.B.I.V.:

F. S. Noordhoff.

W. F. H. Laret.

J. B. Th. Hugenholtz.

H. Ch. G. J. van der Mandere.

P. J. Tichelaar.

Th. Viergever.

September 1951.

~~ONAFGEDAAN~~

os. 975

CO 121945

975

Afd./Sect.: B VI Dat.: 7.12.51 Par.: R.

Interne aanwijzingen ACD.

9

ACD. Dat.: Par.:

3152

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1 KA t.k. B ACD/ H.L.

H.B. from our correspondence with regard to report
that the C.A.K. can be used for orientation
of the C.A.K. in the coming year.
Harden can be well used at above mentioned
KA/

2 ~~HB~~
~~B.I.~~ 6.11.51
~~B.II~~ (Spaede s.v.k.)
6.11.51

KA/
6/11

3/11 Bericht aan ~~...~~

3 ACD KA - brieven bespreken en aan B.t.k. KA 2/11

4 3/12 ~~B.II~~ 7.12.51
30.11.51

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

No. 121945/I BVD

Bijl. 1

Betreft: Bevordering Intern.
Vrede en Intern. Veiligheid.

's-Gravenhage, 20 November 1951
Javastraat 68

VERTROUWELIJK

Met verwijzing naar het telefonisch verzoek van de heer Chef van Uw kabinet ~~aan~~ dezerzijdse Dienst om terugzending van de bijlage van Uw brief No. 7638 van 30 October jl. heb ik de eer hiermede aan Uw verzoek te voldoen onder aanbieding van mijn verontschuldiging voor het gepleegde verzuim.

Het Hoofd van de Dienst,

Aan de Hoogwelgeboren Heer
Ir. J.B. ridder de van der Schueren,
Commissaris der Koningin in de provincie
Overijssel,
ZWOLLE.

D
MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
B.V.D.

No.: *KA* 121945
Bijl.: 1

TOEGEBOEKT

's-Gravenhage, 14 November 1951.
Javastraat 68.

Betr.: Bevordering Intern. Vrede
en Intern. Veiligheid.

VERTROUWELIJK

./.

Naar aanleiding van Uw schrijven van 30 October jl. No. 7638 heb ik de eer U hierbij een overzicht aan te bieden van hetgeen dezerzijds omtrent de in hoofde dezes bedoelde beweging bekend is.

Wat betreft de door de burgemeester van Ootmarsum gestelde vraag of deze beweging steun verdient, moet ik mij van een antwoord onthouden, aangezien daarbij ook andere dan politieke factoren een rol spelen of kunnen spelen, welke zich aan een beoordeling dezerzijds onttrekken.

Het Hoofd van de Dienst,

14/11
Mr. H.W. Felderhof

Aan de HoogWelGeboren Heer
Ir. J.B. ridder de van der Schueren,
Commissaris der Koningin in de provincie Overijssel,
te
Z W O L L E.

verslag van B meegedonden.

Aan KA. ■

Van H.B.

No. : 121945

Bijl.: 1

Betr.: N.B.I.V.

UITGEBUURT

In antwoord op de brief van de C.d.K. te Zwolle van 30 October 1951 no. 7638 zou ~~het~~ het in de bijlage gestelde kunnen worden medegedeeld.

Ten aanzien van de beantwoording van de vraag of de Beweging steun verdient - waarbij waarschijnlijk bedoeld wordt: steun van gemeenteraden - ware de C.d.K. mede te delen, dat hierbij ook andere dan politieke factoren een rol spelen, welke dezerzijds niet geheel beoordeeld kunnen worden.

(B VI) *g*

H.B.

h 9 November 1951

**NEDERLANDSE BEWEGING TOT BEVORDERING VAN INTERNATIONALE
VREDE EN VAN INTERNATIONALE VEILIGHEID (N.B.I.V.)**

De N.B.I.V. werd op 20 September 1947 te Utrecht opgericht onder auspiciën van het Nederlandse Rode Kruis.

Het doel van de Beweging is:

1. alle groepen van het Nederlandse Volk te doordringen van het besef, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk, de onafwijzbare plicht hebben de anti-oorlogswil te versterken;
2. te streven naar een internationale rechtsorde, hierbij vasthoudend aan en voortbouwend op het Handvest van de Verenigde Naties om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volkerengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.
3. in de Beweging ter bereiking van het sub.1 en 2 gestelde, bijeen te brengen alle pacifistische of daarmee gelijk te stellen organisaties en andere organisaties, die bevordering van de vrede voorstaan, uit alle geledingen van het Nederlandse Volk.

Een aantal zeer uiteenlopende organisaties is lid van de N.B.I.V.; genoemd kunnen o.m. worden:

Genootschap der Vrienden (Quakers),
Internationale Vereniging "Bellamy",
Algemene Nederlandse Vredes Actie (A.N.V.A.),
Nederlands Verbond van Vakverenigingen (N.V.V.),
Nederlandse Boksbond.

Volgens de overgangsbepalingen van de statuten van de Beweging was in 1948 de vertegenwoordiger van het Nederlandse Rode Kruis, H.P.J. van Ketwich Verschuur, ambtshalve voorzitter van het bestuur van de N.B.I.V..

Het bestuurslid Ds J.B.Th.Hugenholtz, predikant te Amers-
tol, is bestuurslid van de Algemene Nederlandse Vredesactie,
een radicaal-pacifische organisatie, en lid van het hoofdbestuur van "Kerk en Vrede".

In 1948 en 1949 werden door de N.B.I.V. "Nationale Opbouw Congressen" belegd, waarop door prominente pacifistische, Wereld- en Europees-Federalistische figuren inleidingen werden gehouden.

Na begin 1950 werd weinig meer vernomen omtrent activiteit van de N.B.I.V.. De laatste maanden is echter gebleken, dat aan diverse Gemeenteraden een oproep met verzoek om adhaesie, gelijk aan het bij Uw schrijven gevoegde exemplaar, werd toegezonden.

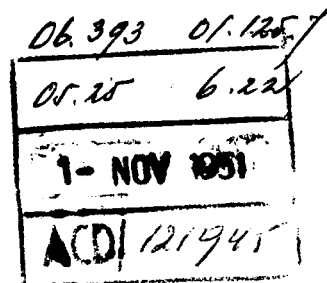
Op het daarop voorkomende adres Orionweg 68 te Haarlem is woonachtig F.S. Noordhoff, de eerste ondertekenaar van de oproep.

Aangenomen kan worden, dat de N.B.I.V. politiek nietextremistisch geïntereerd is. Zij valt daarom buiten de belangensfeer van deze Dienst.



NR. 7638.
ONDERWERP: Bevordering Intern. Vrede
en Intern. Veiligheid.
BIJLAGEN: één.

ZWOLLE, 30 October 1951.



Vertrouwelijk

De burgemeester van Ootmarsum zond mij de bijgaande brochure van de Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en van Internationale Veiligheid, welke aan de Raad zijner gemeente was gezonden met een verzoek om adhaesie.

Teneinde de burgemeester te kunnen voorlichten, verzoek ik U mij te willen berichten of deze Beweging naar Uw mening steun verdient.

De bijlage dezès ontvang ik bij Uw antwoord gaarne terug.

De Commissaris der Koningin in
de provincie Overijssel,

A A N

de Heer Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's-GR A V E N H A G E.

4660

***Naar Internationale Vrede
en Internationale Veiligheid***

***Een Oproep
tot het Nederlandse Volk***

door
de Nederlandse Beweging tot Bevordering
van Internationale Vrede en van
Internationale Veiligheid
Haarlem-N. - Orionweg 68

De wereld snakt naar vrede, naar verlossing van de angst voor een onzekere toekomst, naar orde, rust en welvaart. Dat de verwezenlijking van deze verlangens nog ver van ons verwijderd is, vindt vooral zijn oorzaak in het optreden van totalitaire machten, die de geestelijke vrijheid en de democratische rechten van de mensen bedreigen.

Aan deze bedreiging het hoofd te bieden, blijkt voorts alsnog niet mogelijk zonder versterking der militaire kracht. De grote meerderheid van ons volk heeft dan ook de uitbreiding der bewapening als onvermijdelijk aanvaard en het is bereid de zeer zware persoonlijke en financiële lasten daaraan verbonden, op de schouders te nemen, ook al leeft het besef dat deze lasten een wezenlijke aantasting van zijn stoffelijk en cultureel welzijn tot gevolg kunnen hebben.

Hoe onvermijdelijk de herbewapening in de huidige wereldtoestand ook moge zijn, toch acht de Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid (N.B.I.V.), het dringend noodzakelijk dat tevens grote aandacht wordt besteed aan andere dan militaire maatregelen, die tot de vrede kunnen bijdragen.

De N.B.I.V. denkt daarbij vooral aan een versterking van de samenwerking der volken binnen de Organisatie der Verenigde Naties en zij juicht alle pogingen toe welke ten doel hebben niet alleen de politieke, doch ook de economische en sociale tegenstellingen tussen de landen te verminderen.

In dit verband acht zij het haar plicht de aandacht van het Nederlandse Volk te vestigen op de landen, die in hun economische en sociale ontwikkeling zijn achtergebleven en daardoor gevaar lopen ten prooi te vallen aan verderfelijke totalitaire stelsels, die in de diepste ellende der mensen hun vruchtbaarste voedingsbodem vinden.

Teneinde de bevolkingen van deze landen te bevrijden van de materiële nood waarin zij verkeren en van de hongersnood die elk jaar opnieuw miljoenen bedreigt, is het noodzakelijk dat op grote schaal en op korte termijn hulp wordt geboden.

Zowel het bekende Punt Vier van President Truman als het Colombo-plan van de landen van het Britse Gemenebest kunnen, mits krachtig aangepakt, van groot belang zijn.

Het is met het oog hierop dat de N.B.I.V. reeds geruime tijd geleden, n.l. op 15 December 1950, een voorstel aan de Nederlandse Regering heeft voorgelegd om vrijwillig een nader vast te stellen percentage van de uitgaven voor bewapeningsdoeleinden te bestemmen voor hulp als hierboven genoemd.

De N.B.I.V. wil het echter hierbij niet laten.

Zij wenst de aandacht van het gehele Nederlandse Volk op dit voorstel te vestigen en hoopt dat Regering en Volk tezamen maatregelen zullen nemen om het te verwezenlijken: de eerste door inderdaad een percentage der bewapeningsuitgaven voor dit rechtstreekse vredesdoel te bestemmen, het Volk — dat de lasten der bewapening reeds te torsen heeft — door te tonen dat het óók en bovendien bereid is zich offers te getroosten voor een vreedzaam streven naar rechtvaardigheid, welvaart en vrede in de wereld.

De N.B.I.V. wil dus verder gaan dan haar aanvankelijk beroep op de Regering: zij nodigt Regering en Volk uit, gezamenlijk een Internationaal Vredesfonds of Opbouwfonds in het leven te roepen, welks gelden uitsluitend mogen worden besteed voor de economische en sociale verheffing der gebieden, die in hun ontwikkeling zijn achtergebleven.

Zij wijst er hierbij met voldoening op, dat deze gedachten in tal van landen een steeds sterkere aanhang verkrijgen, getuige o.a. de zo bekend geworden publicatie van de Amerikaanse Professor Stringfellow Barr.

De N.B.I.V. vertrouwt, dat de organisaties op politiek, sociaal, cultureel, economisch of ander terrein, alsook belangstellende personen, die met de inhoud van deze oproep instemmen, daarvan zullen doen blijken.

Het bestuur der N.B.I.V.:

F. S. Noordhoff.

W. F. H. Laret.

J. B. Th. Hugenholtz.

H. Ch. G. J. van der Mandere.

P. J. Tichelaar.

Th. Viergever.

September 1951.

Pact van Samenwerking.

Teneinde alle groepen van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk, van het besef te doordringen, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht hebben om in volle bewustzijn en onder volledige eigen verantwoordelijkheid de anti-oorlogswil te versterken, wordt de noodzakelijkheid erkend om alle daarvoor in aanmerking komende organisaties in Nederland in éénzelfde Beweging bijeen te brengen.

Deze Beweging spreekt zich uit voor een internationale rechtsorde en zij wenst met gebruikmaking van teleurstellende ervaringen in verleden en heden, vast te houden aan en voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volkengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.

Van deze beweging dienen niet alleen pacifistische of daarmee gelijk te stellen organisaties deel uit te maken, maar evenzeer de vele en velerlei andere organisaties, die bevordering van de vrede voorstaan, uit alle geledingen van ons volksleven.

Het te dezer zake door het Nederlandse Rode Kruis genomen initiatief, dat zijn steun vindt in de te Oxford in Juli 1946 door 51 daar vertegenwoordigde nationale Rode Kruis-organisaties aanvaarde resolutie, verdient toejuicing en navolging.

Ter uitvoering van de bovenbedoelde gedachte, is te Utrecht op 20 December 1947 opgericht de Stichting: Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

Mn 02975

CO^v 112843

029 975

[Handwritten mark]

Afd./Sect.: BVT Dat.: 12-9-51 Par.: WAP

Interne aanwijzingen ACD.

[Large handwritten mark]

ACD. Dat.: Par.:

[Handwritten mark] 20
9-51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

~~BVT~~ 12-9-51
11-9-51

13/9 Brieven aan RP. Utrecht. (Dee Belt) *[Handwritten mark]*
2/10 Bzgl. retour aan RP. Utrecht. *[Handwritten mark]*

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 3 October 1951.

No. :B 117843

Bijl.: 1

Betr.: Brochure N.B.I.V.

VI AV 2

UNGEBOEKT
DIENSTGEHEIM

Ingevolge Uw telefonisch verzoek d.d. 28 September 1951 doe ik U hierbij de bijlage van Uw schrijven no. 1658-I.D. van 6 September 1951 weder toekomen.

HET HOOFD VAN DE DIENST.
Namens deze,

Aan de heer Districtscommandant
der Rijkspolitie in het
District Utrecht,
Utrechtseweg 139
te
DE BILT.

J. G. [Signature]

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 13 September 1951.

No. : B 117843

Bijl.: 1

VERTROUWELIJK

Betr.: Nederlandse Beweging tot
Bevordering van Internatio-
nals Vrede en van Interna-
tionale Veiligheid.

VI AV 2

UITGEBOEKT

Ter voldoening aan het verzoek vervat in Uw schrij-
ven no. 1658 - I.D. van 6 September 1951 moge ik U hier-
bij een overzicht betreffende de Nederlandse Beweging tot
Bevordering van de Internationale Vrede en de Internatio-
nale Veiligheid doen toekomen.

HET HOOPD VAN DE DIENST.

vrp Namens deze,

Aan de heer Districtscommandant
der Rijkspolitie in het
District Utrecht,
Utrechtseweg 139
te
DE BILT.

J. G. Crabbendam

BIJLAGE.

Stichting Nederlandse Beweging tot Bevordering van de Internationale Vrede en de Internationale Veiligheid (N.B.I.V.).

Doel:

De N.B.I.V., op 20 December 1947 te Utrecht opgericht onder auspiciën van het Nederlandse Rode Kruis, stelt zich ten doel:

1. alle groepen van het Nederlandse Volk te doordringen van het besef, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk, de onafwijsbare plicht hebben de anti-oorlogswil te versterken.
2. te streven naar een internationale rechtsorde, hierbij vasthoudend aan en voortbouwend op het Handvest van de Verenigde Naties om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volkerengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.
3. in de Beweging, ter bereiking van het sub 1 en 2 gestelde, bijeen te brengen alle pacifistische of daarmede gelijk te stellen organisaties en andere organisaties, die bevordering van de vrede voorstaan, uit alle gelegingen van het Nederlandse volk.

Activiteit:

De activiteit van de N.B.I.V. is momenteel gering. In 1948 en 1949 werden "Nationale Vredesopbouw Congressen" belegd. Daar werden inleidingen gehouden door prominente pacifistische, Wereld- en Europees-Federalistische figuren, o.m. door P.J.S. Serrarens, Prof. Mr Dr Jan Barentz en Mr J.A.W. Burger.

Een aantal zeer uiteenlopende organisaties is lid van de N.B.I.V.; genoemd kunnen o.m. worden:
Genootschap der Vreemden (Quakers);
Internationale Vereniging "Bellamy";
Algemene Nederlandse Vredesactie (A.N.V.A.);
Nederlands Verbond van Vakverenigingen (N.V.V.);
Nederlandse Boksbond.

Bestuur:

In begin 1950 hadden o.m. zitting in het bestuur:
F.S. Noordhoff, wethouder te Haarlem;
H.Ch.G.J. van der Mandere, publicist te Wassenaar;
Ds J.B.Th. Hugenholtz, predikant te Ammerstol, tevens bestuurslid van de Algemene Nederlandse Vredes Actie (A.N.V.A.).

Volgens de overgangsbepalingen van de statuten van de Beweging was in 1948 de vertegenwoordiger van het Nederlandse Rode Kruis, H.P.J. van Ketwich Verschuur, ambts-halve voorzitter van het Bestuur van de N.B.I.V..
Dr J.M.E.M.A. Zonnenberg te 's-Gravenhage, eertijds voorzitter van de afdeling 's-Gravenhage van de Vereniging Nederland-U.S.S.R. en vice-voorzitter van het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers, is begin 1950 op aandringen van zijn mede-bestuursleden uit het N.B.I.V.-bestuur getreden.

Hij was daarin eerst in November 1949 opgenomen. Van de zijde van het Nederlands Verbond van Vakverenigingen (N.V.V.) werd toen tegen deze keuze bezwaar gemaakt. Mede op verlangen van de N.V.V.-vertegenwoordiger in het bestuur bedankte Dr Zonnenberg voor zijn functie in de N.B.I.V..

Kenschets:

De N.B.I.V. is, voorzover dezerzijds bekend, politiek niet-extremistisch georiënteerd.

Verbinding no. 103.

corresp. no. 1658 - I.D.

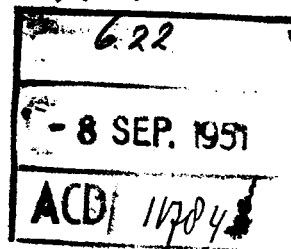
Betreft : Oproep "Naar Internationale Vrede en Internationale
Veiligheid".

Bijlage : één.

Onder aanbieding van bijgaande oproep van de Nederlandse
Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede
en van Internationale Veiligheid, moge ik U HoogEdelGe-
strenge verzoeken, mij omtrent de politieke betrouw-
baarheid van deze organisatie te willen inlichten.

Deze oproep werd gezonden aan de Heer Burgemeester van
de gemeente Rhenen, waarop deze mij verzocht hem wel
te willen inlichten omtrent de politieke instelling
van deze beweging.-

R.P. De Bilt, 6 September 1951.



Den Haag

B

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

Doss.P.39

Onderwerp: Brief van Dr.J.M.E.M.A.ZONNENBERG

8 Februari 1950.

6.224
01.12

6.224
01.153
10 FEB. 1950
ACD/99615

OP KAART
ACD/48
DAT: 19-4-50
PAR: R07

X

Hierbij wordt toegezonden een afschrift van een brief van: Dr.Johannes Martinus Elizabeth Maria Alphonse ZONNENBERG, geboren te Rotterdam 16 April 1907, zoals deze door hem is gezonden aan de Besturen van verenigingen en organisaties in het hoofd van die brief genoemd.

Uit de brief blijkt, dat Dr.ZONNENBERG zich terugtrekt uit de N.B.I.V. (einde) *f*



Aan de Besturen der verenigingen en andere organisaties, (nog) aangesloten bij de NBIV (= Nederlandse Beweging voor Internationale Vrede en Internationale Veiligheid).

Den Haag, 12 Januari 1950.
Carel Reinierszkade 171
Tel. 772267.

L.S.,

A. Inleiding

Ik heb de eer hierbij Uw aandacht voor de navolgende aangelegenheid te vragen.

Onderstaand doe ik U toekomen een overzicht van door mij met de Heer NOORDHOFF, Voorzitter der NBIV, gewisselde correspondentie en met Mevrouw ISBRÜCKER en de Heren NOORDHOFF en Ds HUGENHOLTZ gevoerde onderhandelingen gedurende het tijdvak 8 December - 19 Januari j.l., die uiteindelijk tot mijn besluit van heden hebben geleid, mij uit de NBIV-aangelegenheden terug te trekken.

Indien Uw Bestuur daartoe behoefte gevoelt, zou ik zeer gaarne Uw oordeel over deze gehele kwestie willen vernemen.

B. Overzicht der feiten van 8 December - 19 Januari j.l.

1. Op de Algemene Vergadering (A.V.) der NBIV van 26 November 1949 werd ik op voorstel van één der organisaties tot Bestuurslid der NBIV gekozen, waarbij alleen het Nederlands Verbond van Vakverenigingen (NVV) tegenstemde.
2. Uitgenodigd tot een bespreking met 2 der 4 zittende Bestuursleden der NBIV, n.l. de Heren NOORDHOFF en Ds HUGENHOLTZ op 8 December 1949, werd mij onvoorbereid verzocht mijn door de Algemene Vergadering van 26 November j.l. toegekend Bestuursmandaat vrijwillig terug te geven om de 3 volgende redenen:
 - a. Mijn verkiezing, die niet schriftelijk geschiedde, zou deswege niet regelmatig zijn geweest;
 - b. A priori kon worden gezegd, dat samenwerking tussen mij en de 4 reeds zittende Bestuursleden (Mevr. ISBRÜCKER en de heren NOORDHOFF, Ds HUGENHOLTZ en v.d.MANDERE) onmogelijk was;
 - c. Handhaving van mijn persoon in het Bestuur zou uittreden van het N.V.V. betekenen.
3. Op 8 December behield ik mij een besluit op dit verzoek voor, doch gaf een definitief antwoord bij mijn brief van 20 December j.l. De eerste reden wees ik als niet-steekhoudend af, daar dan ook de 4 reeds zittende Bestuursleden (w.o. de Voorzitter, de Heer NOORDHOFF) onregelmatig zouden zijn gekozen. Daar de statuten schriftelijke verkiezing niet voorschrijven, meende ik, dat mijn verkiezing wel regelmatig was geschied. De tweede moest ik eveneens als praematuur en niet op feiten berustend van de hand wijzen, daar ik nog niet het genoege had gehad zitting in het Bestuur der NBIV te hebben. Omtrent de derde reden merkte ik, evenals op 8 December j.l. op, dat ik gaarne de motieven van het N.V.V. zou kennen en zouden deze juist zijn, eerst dan de consequenties zou trekken. Teneinde deze spoedig te doen kennen, verzocht ik overleg tussen N.B.I.E. en N.V.V., opdat de eerstvolgende Algemene Vergadering zich ook terzake een oordeel zou kunnen vormen. Dit werd door de Heren NOORDHOFF en Ds HUGENHOLTZ

niet aanvaard. Ik wees er hierbij tevens op, dat volgens de statuten het N.V.V. geen recht van veto had, doch slechts één stem. (Een verdere uitwerking van het stemrecht te geven bij huishoudelijk reglement bestaat nog niet, daar een dergelijk reglement, oischoon de N.B.I.V. al meer dan 2 jaren bestaat, nog steeds niet tot stand is gekomen).

4. Op 22 December j.l. antwoordde de Heer NOORDHOFF mij, dat in Februari a.s. een nieuwe Algemene Vergadering zou worden gehouden, teneinde in de financiële positie van de N.B.I.V. te voorzien, daar 27 van de 37 nog aangesloten organisaties nog niet hadden betaald en men dus o.a. het besluit der Algemene Vergadering van 26 November j.l. inzake mijn benoeming niet kon accepteren. Op geen enkel mijner argumenten in mijn brief van 20 December j.l. werd ingegaan.

5. Op 23 December j.l. antwoordde ik, dat ik, gezien de f. 1.000 (vlg. mededeling van de Heer NOORDHOFF op 26 November j.l.) in kas bij de N.B.I.V., de noodzaak van een Algemene Vergadering, speciaal ter bespreking van de financiën, niet inzag. Het slechte betalen der aangesloten organisaties wijt ik n.l. aan het feit, dat de N.B.I.V. nog steeds niets biedt, omdat zij aan haar statutaire taak zelfs geen begin van uitvoering geeft.

In mijn brief suggereerde ik o.m. de 7 volgende voorstellen:

- a. het vestigen van een overeenkomstig art.1 der statuten te Den Haag gedomicilieerd secretariaat-penningmeesteriaat en het benoemen van een daarmede te belasten secretaris-penningmeester, die zowel voor zijn taak gevoelt, als actief en competent is;
- b. het aanzoeken van 3 verdere nieuwe Bestuursleden vlg. machtiging van de Algemene Vergadering van 26 November j.l.;
- c. het opstellen van een concreet plan, waarin DE taak van de N.B.I.V. wordt gezien in haar m.i. enige juiste functie van coördinatielichaam (vgl. ook de desbetreffende opmerkingen van de heer VAN VLOTEN op blz. 6 der notulen van 26 November j.l.);
- d. het, eventueel na schriftelijke voorbereiding, brengen van bezoeken aan de 7 organisaties, die bedankt hebben;
- e. het voorbereiden van een activeringsactie der aangesloten organisaties conform het daarover in de statuten bepaalde;
- f. het, bij gebreke van een eigen orgaan, openen van overleg met een bestaand orgaan, b.v. "Wordende Wereld", als mededelingenblad van de N.B.I.V.;
- g. het o.m. vastleggen van de besluiten sub a tot en met f te nemen in een rondschrjven aan de aangesloten 44 organisaties en hierin ook te behandelen het overnemen van de taak der studiec commissie Prof. TAMMES (zie eerste jaarverslag) door het in oprichting zijnd "Vredeswetenschappelijk Instituut".

Hierover verzocht ik ten spoedigste met ons vijven te vergaderen en zo de 4 reeds zittende Bestuursleden dit niet wensten, een brief tot de 37 nog aangesloten organisaties te zenden, waarin deze de redenen zouden uiteenzetten (onder mededeling van mijn afwijkend standpunt) waarom zij de N.B.I.V. niet aan het werk wensten te zien gaan.

6. Op 24 December 1949 schreef de Heer NOORDHOFF hierop het volgende - mij niet zeer begrijpelijk lijkende - brierkaartje:
"Uw brief van 23 December heb ik in rondlezing gegeven bij Ds HUGENHOLTZ, de Heer VAN DE MANDERE en Mevr. ISBRÜCKER, mede namens wie ik U geschreven had. Niet om weer eens te discussiëren met U, maar om te reageren op Uw Neen! Begin Januari hoop ik Uw brief te bespreken in ons Bestuur, waarvan U eventueel het 8e lid had zullen zijn. Niet het vijfde, zoals U schrijft."

7. Op 28 December 1949 verzocht ik mij een uitnodiging voor de Bestuursvergadering van begin Januari te zenden, bij gebreke waarvan ik schreef mij op 2 Januari j.l. (na de ochtendpost) tot de 44 oorspronkelijk-

kelijk bij de N.B.I.V. aangesloten organisaties te wenden onder overlegging der sinds 1 December j.l. tussen de Heer NOORDHOFF en mij gewisselde correspondentie.

8. Inmiddels had ik Mevr. ISBRÜCKER telefonisch om bemiddeling verzocht en bevestigde haar dit op 2 Januari j.l. onder toezending van een copie aan de Heer NOORDHOFF.
9. Op 8 Januari j.l. ontving ik van de Heer NOORDHOFF het volgende briefje:
"Mevrouw ISBRÜCKER aan wie ik Uw brief van 2 dezer ter inzage had gezonden, adviseert mij U te berichten, dat alle aanhangige kwesties - en dus ook de Uwe - besproken zullen worden met vertegenwoordigers van de verenigingen, die een financiële bijdrage aan de N.B.I.V. betaald hebben in overeenstemming met het gevraagde bij circulaire van 21 Juli 1949".
10. Een telefonische uitnodiging van de Heer Noordhoff tot een conferentie met hem en Ds Hugenholtz op 19 Januari j.l. werd door mij aanvaard, daar eerstgenoemde deze conferentie als nuttig kenschetste. Op die conferentie werd mij gezegd, dat vergaderd was met de sub 9 bedoelde verenigingen en dat daar de conclusie was bereikt, dat de besluiten der Algemene Vergadering van 26 November j.l. dienden te worden uitgevoerd, al waren de 4 reeds zittende Bestuursleden daarbij niet aan een termijn gebonden. De bedoelde Bestuursleden interpreteerden deze conclusie aldus, dat mij opnieuw werd gevraagd mij vrijwillig terug te trekken, vnl. met het oog op het N.V.V. Zou ik dit niet doen, dan zou op de eerstvolgende Algemene Vergadering een alternatief voorstel van de bedoelde Bestuursleden aan de dan aanwezige organisaties worden voorgelegd, inhoudende:
of ongedaanmaking benoeming Dr. ZONNENBERG van 26 November j.l., of bedanken van de 4 reeds zittende Bestuursleden. Ik behield mij mijn antwoord tot Woensdag 25 Januari a.s. voor.

C. Besluit.

Zoals in de inleiding reeds vermeld, besloot ik heden mij uit de N.B.I.V.-aangelegenheden terug te trekken. In dit verband vestig ik er, wellicht ten overvloede, nog de aandacht van Uw bestuur op, dat het initiatief om de N.B.I.V. de ENIG MOGELIJKE EN DUS ENIG JUISTE vredeskoers te doen varen - nl. het bijdragen tot het aanvaarden door Nederland van de ook tot Nederland gerichte uitnodiging vervat in lid 9 der enige ECHTER vredesresolutie, eenstemmig aanvaard door de Assemblée der Verenigde Naties op 14 December 1946 - en deze koers wetenschappelijk te doen voorbereiden via een veelzijdig samengestelde studiecmissie (zie eerste jaarverslag der N.B.I.V. biz.1) van MIJ is uitgegaan en door de Algemene Vergadering van 27 November 1948 is aanvaard. Nadat de studie-commissie in Maart 1949 was benoemd, is hieraan door de zittende Bestuursleden NIETS meer gedaan. Mijn critiek o.a. hierover op de Algemene Vergadering van 26 November 1949, leidde tot een voorstel van de Heer VAN VLOTEN (winnaar van een prijsvraag der Verenigde Naties over de rechten van de mens) om mij in het Bestuur te benoemen, hetgeen door die Algemene Vergadering, met de stem van het N.V.V. tegen, is aanvaard. Het spreekt vanzelf, dat, indien men mijn benoeming volgens de wil der Algemene Vergadering had geaccepteerd, hetgeen toch normaliter is te verwachten, ik getracht zou hebben in de richting van bovenstaande enig juiste vredeskoers - uiteraard op volledige wetenschappelijk en democratisch verantwoorde wijze - met voortvarendheid door te varen. Nu blijkt het N.V.V. dit niet gewenst acht, e.q. mij hiertoe niet meer de juiste persoon vindt en de reeds zittende Bestuursleden de mening van het N.V.V. delen en deze belangrijker achten dan de wil der Algemene Vergadering, meen ik, dat het naar mijn mening aan het N.V.V. is om de

-N.B.I.V.-

N.B.I.V. op diè vredeskoers te richten, die naar de mening van het N.V.V. de juiste is. Het zal Uw Bestuur niet verwonderen, dat ik met belangstelling die koers en dus de toekomstige prestaties van de N.B.I.V. ten aanzien van Nederlands bijdrage tot het bereiken van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid, zij het dan ook meer uit de verte, zal blijven volgen. Mogen - nu ik mij terwille van de vrede binnen de N.B.I.V. hieruit heb teruggetrokken - deze prestaties èn in wetenschappelijk èn in democratisch-organisatorisch opzicht, zodanig zijn, dat zij het tot dusver gepresteerde geheel in de schaduw zullen stellen.

Dr. J.M.E.M.A.Zonnenberg.

P. Smilders
Vrolijkstraat 113
Amsterdam 0

Amsterdam, 17 Januari 1950.

De Hooggeleerde Heer
Prof. Dr. M. Minnaert,
Zwanenburg, /
UTRECHT.

*afgedrukt
00.91*

UITTREKSEL	
Uit :	001365
Ag.no.:	784415
Voer :	00 9 25

Geachte Heer Minnaert,

In antwoord op uw verzoek om inlichtingen betreffende de N.B.I.V. en het Congres Onderwijs-Vrede het volgende.

~~De N.B.I.V. als organisatie betuigde geen~~

Oorspronkelijk wel de heer Noordhoff, voorzitter van de N.B.I.V. waarna ik in contact kwam doordat ons comité een uitnodiging kreeg voor een vergadering van het Nederlands Vredeswetensch.Inst. i.o., waarvan hij ook voorzitter is.

Hij staat in nauw contact met de heer Roorda, bestuurslid van de Nederlandse Onderwijzers Vereniging (N.O.V.), die de campagne tegen het Congres door de P.v.d.A. aan het rollen bracht.

In mijn laatste bespreking bij de N.O.V. stelde de heer Roorda als voorwaarde voor een welwillende houding van de N.O.V. ten opzichte van het Congres, dat het congres mede door de N.B.I.V. georganiseerd zou worden.

Dit zou n.l. volgens hem bij de buitenwereld iedere twiifel wegnemen, dat het Congres ook naar enigszins communis- tisch zou kunnen zijn.

Dit was voor het Comité aanleiding om ten opzichte van de N.B.I.V. een gereserveerde houding aan te nemen.

Gevolg was de U bekende "onthullingen" over het comité.

Hopend U hiernaede voldoende te hebben inge- licht, verblif ik

met de meeste hoogachting,

P. Smilders
P. Smilders

B

6.2.4	6.224
05.2	05.18
21 JAN. 1950	
A 70224	

RAFFORT van C.

Bijlagen : 3.

Bestemd voor: OD 975.

Bijlagen dezes werd, via C II van relatie ontvangen.

16.1.50

C 5.

's-Gravenhage, 1 October 1948
Prinsesgracht 27
Tel. 112100.

49821

Aan de Hoofdbesturen der
aangesloten Verenigingen.

Onze Studiecommissie heeft zich beraden over de vraag, hoe de
aangesloten Verenigingen beter aan de Nederlandse Beweging gebonden
kunnen worden dan thans naar het oordeel der Studiecommissie het
geval is en hoe dus de onderlinge samenhang kan worden versterkt.

Het voorbereidende werk als o.a. de samenstelling der Statuten
heeft zeer veel tijd gevorderd en ook andere omstandigheden hebben
ertoe bijgedragen, dat wij ons geluid nog niet hebben kunnen laten
horen.

Het zou te betreuren zijn, als de onderlinge samenhang zwak
zou blijven en daarom heeft de Studiecommissie gedacht aan de uit-
gave van een Mededelingenblad dat, in een omvang van minstens 8 blz.
kwarto, bijv. aanvankelijk 5 à 6 maal per jaar zou kunnen verschijnen.

Gedurende de eerste tijd zou dit eventueel in gestencilde vorm
kunnen geschieden.

De naam zou kunnen zijn:

De Nederlandse Vredesbeweging, welke naam in vette letters
op de voorpagina godrukt zou kunnen worden.

De inhoud van het blad zou gevormd kunnen worden door:

- a. korte redactionele beschouwing (voorzijde);
- b. een verkorte weergave van de inhoud van bladen,
welke door aangesloten Verenigingen worden uit-
gegeven, eventueel samen te stellen door de
redacties dier bladen;
- c. nieuws betreffende de aangesloten Verenigingen,
te verstrekken door de Hoofdbesturen;
- d. nieuws betreffende de Verenigde Naties en de
Vredesbeweging in het algemeen;
- e. andere mededelingen welke voor onze beweging
van belang geacht mogen worden.

Men mogge nu niet: alweer een nieuw blad!

Het orgaan zoals de Studiecommissie het zich voorstelt, zal onge-
twijfeld in een behoefte voorzien, omdat de afzonderlijke verenigingen
niet bij machte zullen zijn om zich het materiaal te verschaffen, dat
in De Nederlandse Vredesbeweging verwerkt zal kunnen worden.

De Studiecommissie stelt zich de uitgave als volgt voor.

Het zou ter beschikking gesteld moeten worden van de hoofdbes-
turen, zo mogelijk tegen betaling van de onigszins verhoogde kostprijs,
met inbegrip bijv. van de verzendingskosten.

De Studiecommissie stelt zich hierbij op het standpunt, dat tenminste
ieder hoofdbestuurlid in de gelegenheid gesteld zal dienen te worden van
de inhoud kennis te nemen.

Maar ook de afdelingen der aangesloten Verenigingen zouden in de
gelegenheid gesteld kunnen worden om een of meer abonnementen te nemen
ten einde die onder de bestuursleden te laten circuleren.

De kosten van het blad hangen uiteraard af van de oplage welke het
zal verkrijgen, eventueel ook buiten onze kring, als ook in de vorm van
abonnementen van personen, die op die wijze hun instemming met doel en
streven van De Nederlandse Beweging tot uitdrukking wenssen te brengen.

Bochter zal de jaarprijs van het blad een bedrag van f 5.00 niet te
boven mogen gaan.

Wij verzoeken U thans dringend onze zo mogelijk vóór 15 October o.k.
te willen doen weten:

1. of U met het hier ontwikkelde plan kunt instemmen;

2. hoeveel abonnementen U neemt;
3. of U Uw afdelingen wilt opwekken ook een of meer abonnementen te nemen;
4. of U wilt bevorderen dat de sub b o n e bedoelde medewerking verleend zal worden.

Namens de Studiecommissie

F.S. Noordhoff.



h. J. Vliegenhart

11/11/48

Boek nr 444

de Lindhorst

U. 948b

49620

Aan de Afdelingen der bij de Nederlandsche
Beweging ter Bevordering van Internationale Vrede
en Internationale Veiligheid aangesloten vereni-
gingen.

L.S.

Wij zijn thans in de gelegenheid U mede te delen, dat onze Beweging
op 15 en 16 October 1948 in de openbaarheid zal treden door het houden van
een

Congres - Vredesopbouw

in de Woestkammer, Grafelijkke Zalen, op het Binnenhof te 's-Gravenhage.
Het eerste persbericht dat hierop betrekking heeft, is inmiddels uitge-
gaan. Het luidt als volgt:

Congres-Vredesopbouw te 's-Gravenhage

Op initiatief van de Nederlandsche Beweging tot Bevordering van Internationa-
le Vrede en Internationale Veiligheid, welke het vorig jaar onder auspiciën
van het Nederlandse Rode Kruis in het leven is geroepen, zal op 15 en 16 October
a.s. te 's-Gravenhage een nationaal vredescongres worden gehouden.

Het congres heeft ten doel de belangstelling van het Nederlandse volk in
al zijn geleidingen voor het werk der Verenigde Naties te verstevigen.

Daarnaast wenst het groter bekendheid te geven aan het streven van genoem-
de Beweging om voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties, ten einde
tot een werkelijke volksgemeenschap te komen op democratisch federalistische
grondslag.

Het secretariaat van het Congres is voorlopig gevestigd te 's-Gravenhage,
Prinsessegracht 27.

Het ligt in de bedoeling op Vrijdagsavond 15 October voordrachten te laten
houden over I. de situatie op vredesgebied vóór de oorlog, welke haar afsluiting
heeft gevonden in de wtlgeslaagde Conferentie-Vredesopbouw in Hotel "De Witte
Brug" te Schiedamschen (Mei 1940), alsmede II. over de situatie op vredesgebied,
zoals zij zich na de bevrijding heeft ontwikkeld.

In deze tweede irlëiding zal met name de totstandkoming onser Beweging
worden behandeld met alles wat daarmede verder verband houdt.

Op 16 October zouden dan kunnen worden behandeld de onderwerpen:

- III. Nederland in de Wereld
- IV. Nederland en de Verenigde Naties
- V. Wereldvrede
- VI. Het Europees Federalisme

Met sprekers over de laatstgenoemde 4 onderwerpen zal contact worden opge-
nomen. In een volgende circulaire zullen daarevoor nadere mededelingen worden ge-
daan.

Verder kunnen wij U mededelen, dat het Congres circa 18 uur zal kunnen
worden gesloten.

Het ligt in de bedoeling een bijdrage voor de deelname aan dit Congres te
heffen, welke wij zouden willen stellen op f 2,- per afgevaardigde.

Wij vertrouwen, dat men zich daarmede zal kunnen verenigen.

Omtrent het overnachten in den Haag zullen U te zijner tijd nadere medede-
lingen worden van de zijde der in te stellen ontvangst-commissie.

Deze eerste circulaire draagt uit de aard der zaak slechts een voorlopig
karakter.

Maar wtl moge nu reeds met grote nadruk worden verzocht, de genoemde datums
15 en 16 October vrij te houden en een afgevaardigde aan te wijzen, die als ver-
tegenwoordiger van één of oventueel van meer afdelingen aan het Congres-Vredesopbouw
zal kunnen deelnemen.

Het Congres moet slagen!

M.674b

De Voorsitter
H.P.J. van Ketwich Verschuur

Gewijzigd

ONTWERP - STATUTEN voor de
Stichting: Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale
Vrede en Internationale Veiligheid.

.....

Teneinde alle groepen van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk, van het besef te doordringen, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht hebben om in volle bewustzijn en onder volledige eigen verantwoordelijkheid de anti-oorlogewil te versterken, worst de noodzakelijkheid erkend om alle daarvoor in aanmerking komende organisaties in Nederland in éénzelfde Beweging bijeen te brengen.

Deze Beweging spreekt zich uit voor een internationale rechtsorde en zij wenst onder gebruikmaking van teleurstellende ervaringen in verleden en heden, vast te houden aan en voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volkengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.

Van deze beweging dienen niet alleen pacifistische of daarmee gelijk te stellen organisaties deel uit te maken, maar evenzeer de vele en velerlei andere organisaties, die bevordering van de vrede voorstaan, uit alle gelegingen van ons volksleven.

Het te dezer zake door het Nederlandse Rode Kruis genomen initiatief, dat zijn steun vindt in de te Oxford in Juli 1946 door 51 daar vertegenwoordigde nationale Rode Kruis-organisaties aangenomen resolutie, verdient toejuiching en navolging.

Ter uitvoering van de bovenbedoelde gedachte, is te Utrecht op 20 December 1947 opgericht de Stichting: Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid, voor welke de navolgende statuten zijn vastgesteld.

Artikel 1.
Naam en zetel.

De naam van de Stichting is: Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid, bij afkorting: N e b i v
Zij heeft haar zetel te 's-Gravenhage.

Het Huishoudelijk Reglement bevat bepalingen ten aanzien van haar vertegenwoordiging in andere delen van het Koninkrijk en daarbuiten.

Het Verenigingsjaar loopt van 1 Januari tot en met 31 December.

Artikel 2.
Doel.

Het doel der Stichting is:

1. Door middel van samenwerking van de organisaties, in de considerans genoemd, te geraken tot een zo krachtig mogelijke wilsuiving van de Nederlandse samenleving, zowel positief ten bate van behoud van internationale vrede en versterking van internationale rechtsorde, als negatief tegen het toepassen van bedreiging of geweld in de internationale betrekkingen der volken;
2. Intensieve belangstelling te wekken voor vraagstukken van internationale aard, in het bijzonder voor die, waarbij Nederland is betrokken;
3. Bij te dragen tot het vormen van een openbare mening, die tracht in de geest van het sub 1 genoemde invloed uit te oefenen op de met de werkzaamheid der Beweging verband houdende maatregelen van wetgeving en regeringsbeleid.

Artikel 3. Grondslagen.

De samenwerking zal zich aanvankelijk beperken tot die doeleinden en acties, welke gezamenlijk kunnen worden gesteld en uitgevoerd, waardoor versnippering van kracht en overbodig gebruik van middelen worden voorkomen, doch juist het effect door gezamenlijk optreden wordt verhoogd.

De samenwerkende organisaties behouden, in afwachting van eventueel latere mogelijkheden van reorganisatie, haar volkomen zelfstandigheid en blijven werkzaam op het door haar gekozen terrein naar eigen beginselen en doelstelling.

Van algemene acties, door haar ondernomen, geven zij, tenzij urgentiegevallen dit onmogelijk maken, tevoren kennis aan het secretariaat der Stichting.

Artikel 4. Middelen.

De Stichting tracht - met actieve medewerking van zoveel mogelijk Nederlanders - haar doel te bereiken met alle haar ten dienste staande wettige middelen, in het bijzonder door:

1. Het stichten van een Centraal Bureau, dat ten dienste staat van alle aangesloten organisaties en zich toelegt op voorlichting, documentatie, vorming van een bibliotheek, verzamelen van materiaal voor tentoonstellingen en voor het eventueel uitvoeren van acties, die voor de gezamenlijke organisaties wenselijk worden geacht.
2. Het gezamenlijk organiseren van nationale manifestaties, met name van een jaarlijks terugkerende vredesdag, verkopen van een vredesembleem ter verkrijging van de nodige gelden, en het voeren van alle propaganda, die gezamenlijk kan worden ondernomen.
3. Het inrichten van een regelmatige persdienst, het uitgeven en verspreiden van berichten, brochures, e.d., het medewerken aan of het organiseren van een opinioonderzoek op haar terrein.
4. Het houden van congressen, conferenties, cursussen, e.d.
5. Het doen leven van de vredesgedachte in de meest uitgebreide zin des woords bij de jeugd, via school en Universiteit, alsmede door het organiseren van propaganda-bijeenkomsten, zomerkampen, internationale uitwisseling, e.d.
6. Het onderhouden van contact met gelijksoortige organisaties (nationale Vredesraden) of andere groeperingen in het buitenland, en het medewerken aan een internationale organisatie terzake.

Artikel 5. Gewone leden.

De Stichting telt gewone leden, medestanders en buitengewone (individuele) leden.

Als gewone leden kunnen toetreden alle rechtspersoonlijkheid bezittende organisaties, in Nederland gevestigd, die met doel en grondslagen der Stichting instemming betuigen en onder overlegging van Statuten en Huish.Reglement zich daartoe bij het Hoofdbestuur aanmelden. Het Hoofdbestuur geeft aan alle gewone leden kennis van elke aanmelding.

Het Hoofdbestuur beslist over de al of niet toelating van een nieuw lid. Ook dit besluit wordt ter kennis gebracht van alle gewone leden. Tegen zodanig besluit kunnen zowel een of meer leden alsook de al of niet nieuw toegelaten organisatie(s) binnen een maand in beroep komen bij de Raad van Bijstand, die dit beroep binnen drie maanden na indiening behandelt.

Het Huish.Reglement bepaalt de minimum-bijdragen der leden, die naar financiële draagkracht worden geheven en waarbij maxima worden gesteld voor organisaties van grote omvang.

Artikel 6.

Verlies van lidmaatschap.

Het gewone lidmaatschap gaat verloren door ontbinding der organisatie, door opzegging, indien deze uiterlijk drie maanden voor het einde van het verenigingsjaar is medegedeeld; of door roeyement.

Chorsing voor ten hoogste zes maanden kan door het Hoofdbestuur worden uitgesproken; daarvan wordt mededeling aan alle gewone leden gedaan. Zowel de geschorste organisatie als een of meer dezer leden hebben, binnen een week, recht van beroep op de Raad van Bijstand, die dit beroep binnen een maand in behandeling neemt.

Roeyement kan worden uitgesproken door het Hoofdbestuur; mededeling daarvan wordt gedaan aan de betrokken organisatie en aan alle gewone leden. De geroyeerde organisatie heeft, evenals elk gewoon lid, recht van beroep op de Raad van Bijstand, die dit beroep binnen drie maanden in behandeling neemt.

Artikel 7.

Medestanders.

Als medestanders kunnen zich, behoudens goedkeuring van het Hoofdbestuur, jegens de Stichting verbinden:

- a. Natuurlijke personen boven 18 jaar;
- b. Rechtspersonen en verenigingen of afdelingen ervan, die steun aan haar doel willen verlenen;

Het Huish.Reglement bepaalt de bijdrage der medestanders.

Artikel 8.

Buitengewone leden.

De Raad van Bijstand kan, op voorstel van het Hoofdbestuur, jaarlijks een door het Huish.Reglement nader te bepalen aantal personen, die zich jegens de Stichting of voor het doel, dat zij nastreeft, bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt, tot buitengewone (individuele) leden benoemen. Hun rechten en verplichtingen worden door het Huish.Reglement vastgesteld.

Artikel 9.

Hoofdbestuur.

Het Hoofdbestuur heeft de algemene leiding der Vereniging. Het houdt regelmatig voeling met de Kringen der Stichting; onderhoudt de betrekkingen met in het buitenland gevestigde organisaties en met de vertegenwoordigers in andere delen van het Koninkrijk en daarbuiten. Het stelt zich, telkens wanneer dit voor de verwezenlijking van de doeleinden der Stichting noodzakelijk is, in verbinding met de regering en de landelijke autoriteiten.

Het Hoofdbestuur wordt bijeengeroepen door de Voorzitter of door ten minste een vijfde der leden.

Fungerend voorzitter en secretaris van het Hoofdbestuur vertegenwoordigen de Stichting in en buiten rechte.

Binnen een door het Huish.Reglement te bepalen termijn na het einde van elk Verenigingsjaar wordt door het Hoofdbestuur aan de Kringen en aan de leden en medestanders een Jaarverslag uitgebracht en openbaar gemaakt.

Artikel 10.

Samenstelling van het Hoofdbestuur.

Het Hoofdbestuur bestaat uit een door de Algemene Vergadering vast te stellen aantal van ten minste 18 leden, die door haar uit kandidaten, door het Hoofdbestuur en Kringen op nader bij Huish.Reglement te bepalen wijze gesteld, worden gekozen voor zes jaren en voor 1/3 gedeelte om de twee jaar, volgens daartoe vast te stellen rooster, aftreden.

Bij tussentijds vacatures neemt het gekozen lid de plaats van zijn voorganger op de rooster in.

De leden van het Hoofdbestuur, die daarin als vertegenwoordigers ener organisatie zijn gekozen, hebben het recht plaatsvervanger(s) aan te wijzen, die bij hun eventuele verhindering de vergaderingen bijwonen.

Artikel 11.
Voorzitter en Secretaris.

De Algemene Vergadering, bedoeld in art. 14 der Statuten, kiest de Voorzitter der Stichting, die tevens voorzitter van het Hoofdbestuur en van de Raad van Bijstand is. Het Hoofdbestuur dient daartoe een bindende voordracht in van een of meer personen.

Het Hoofdbestuur kiest uit zijn midden een of meer onder-voorzitters, die bij verhindering van de voorzitter zijn plaats innemen en alle zijn functies uitoefenen.

Het Hoofdbestuur kiest uit of buiten zijn midden een algemeen-secretaris en een penningmeester, welke laatste functie met die van algemeen-secretaris kan worden verenigd of aan een der secretaris en onder de algemeen-secretaris kan worden opgedragen. Algemeen-secretaris en penningmeester treden, zo zij nog geen lid van het Hoofdbestuur zijn als zodanig op.

Het Hoofdbestuur stelt eventueel bezoldiging en de instructie van secretaris(en) en penningmeester vast. De algemeen-secretaris en penningmeester hebben in de vergaderingen van het Hoofdbestuur over aangelegenheden, die hun taak of hun beleid betreffen, geen stemrecht. De meerderheid der aanwezige leden van het Hoofdbestuur stelt zo nodig vast of dit geval aanwezig is.

Artikel 12.
Uitvoerend Comité.

Door het Hoofdbestuur wordt uit zijn midden een Uitvoerend Comité gekozen, belast met de leiding en afdoening der dagelijkse werkzaamheden. De Voorzitter van het Hoofdbestuur is voorzitter van dit Uitvoerend Comité. Daarin hebben voorts zitting de onder-voorzitter(s), de algemeen secretaris, de penningmeester en ten minste drie leden, door het Hoofdbestuur daartoe aangewezen.

Het Hoofdbestuur kan uit en zo nodig ten dele buiten zijn midden vaste of tijdelijke commissiën benoemen, belast met de voorbereiding van nader omschreven aangelegenheden.

Staken te stemmen in Hoofdbestuur of Uitvoerend Comité, dan beslist de stem van de fungerend voorzitter.

Artikel 13.
Centraal Bureau.

Het Centraal Bureau, bedoeld in art. 4 sub 1, staat onder leiding van een of meer directeuren, door het Hoofdbestuur benoemd. Zij wonen de vergaderingen van het Hoofdbestuur bij en hebben daarin stemrecht, met uitzondering van de vragen, waarin hun taak of beleid zijn betrokken.

Het Hoofdbestuur stelt hun bezoldiging en hun instructie vast.

De algemeen secretaris kan tevens als directeur van het Centraal Bureau optreden.

Artikel 14.
Raad van Bijstand.

Een Raad van Bijstand wordt gevormd uit de vertegenwoordigers van de Kringen, in artikel 15 dezer Statuten bedoeld, en een aantal van ten hoogste 25 andere personen, degkundig op het terrein, dat de Stichting betreft of op een der onderdelen daarvan, door de Algemene Vergadering te kiezen. Tot zijn taak behoort aan het Hoofdbestuur en de Algemene Vergadering alle voorlichting en bijstand te verlenen, die dese van de Raad verlangen.

De Raad komt zo mogelijk eens per drie maanden bijeen; hij wordt samengeroepen door de Voorzitter of door 1/5 zijner leden. Zijn vergaderingen worden bijgewoond door de leden van het Hoofdbestuur en degenen, die tot het Hoofdbestuur toegang hebben; de leiding van deze vergaderingen berust bij de fungerend voorzitter van het Hoofdbestuur. Het Ruish. Reglement treft bepalingen voor de mogelijkheid, dat de Raad van Bijstand het noodzakelijk acht te vergaderen buiten aanwezigheid van het Hoofdbestuur.

Indien in de Raad van Bijstand de stemmen staken, wordt een voorstel geacht te zijn verworpen.

De leden van de Raad van Bijstand, die daarin niet een der Kringen vertegenwoordigen, hebben zitting voor 6 jaren; om de twee jaren treedt 1/3 gedeelte af; zij zijn onmiddellijk herkiezbaar.

In de vergaderingen van de Raad wordt door het Hoofdbestuur op gesette tijden verlag uitgebracht over de werkzaamheden der Stichting en over de stand der financiën.

Artikel 15.
Algemene Vergaderingen.

Tenminste eens per twee jaar komt een Algemene Vergadering van de Stichting bijeen, waarin zowel alle gewone leden als de Kringen der Stichting vertegenwoordigd en de buitengewone leden aanwezig kunnen zijn.

Het Huish.Reglement bevat bepalingen betreffende de vertegenwoordiging in de Algemene Vergadering van de aangesloten organisaties en de Kringen, het door deze uit te oefenen stemrecht en de te voeren beradslagingen, die plaats hebben volgens de goldende parlementaire regelen.

Het Hoofdbestuur regelt de wijze, waarop en de tijdstippen, waarbinnen de aangesloten organisaties en de Kringen voorstellen voor deze Algemene Vergadering kunnen indienen en kandidaten in de bestaande vacatures in het Hoofdbestuur en de Raad van Bijstand stellen. Het regelt tevens de wijze, waarop de beschrijvingsbrief door het Hoofdbestuur wordt vastgesteld, en de tijdstippen, waarbinnen aan de organisaties en de Kringen de beschrijvingsbrief wordt toegezonden.

Ongeacht het bovenstaande brengt het Hoofdbestuur op deze Algemene Vergadering verslag uit over het gevoerde beleid, zowel over het bereiken van de doeleinden der Stichting als over de financiële toestand.

Over personen wordt schriftelijk bij ongetekende briefjes, over zaken mondeling gestemd, tenzij de vergadering, op voorstel van de voorzitter, anders beslist.

Een buitengewone algemene vergadering kan worden bijeengeroepen, indien het Hoofdbestuur zulks nodig acht of een nader bij Huish.Reglement te bepalen aantal aangesloten organisaties of Kringen daartoe de wens schriftelijk, met redenen omkleed, te kennen geeft. Het Huish.Reglement stelt de termijn vast, waarbinnen zulks dient te geschieden, benevens voorzieningen, in geval door het Hoofdbestuur niet aan deze verplichting wordt voldaan.

Artikel 16.
Kringen.

Krachten bepalingen van het Huish.Reglement worden tot een daarbij vast te stellen aantal Kringen ingesteld, omvattende een provincie of een gedeelte van een provincie, en de steden Amsterdam, Rotterdam, Den Haag. Hun taak is de werkzaamheden der Stichting, voorzover deze lokaal dienen doorgevoerd, in het gebied van die Kring te verrichten.

Het Huish.Reglement bevat bepalingen, krachtens welke belangrijke acties, op voorstel van het Hoofdbestuur ten uitvoer te leggen, niet inkrampen in de verhouding tussen de besturen der gewone leden en die onderdelen der aangesloten verenigingen, die van de Kringen deel uitmaken. Alle mededelingen van belang, door het Hoofdbestuur aan de Kringen te zenden, worden aan de besturen der gewone leden gezonden.

De in deze Kring aanwezige onderdelen der organisaties, die als gewone leden tot de Stichting zijn toegetreden, worden tenminste eens per jaar tot een Kringvergadering samengeroepen.

Deze Kringvergaderingen benoemen de Kringbesturen, die ten minste 7 leden tellen.

De Kringbesturen wijzen de vertegenwoordiger aan, die zitting heeft in de Raad van Bijstand.

De Kringen stellen hun reglement vast, dat de goedkeuring van het Hoofdbestuur behoeft.

De Kringbesturen hebben voor eventueel door hen vastgestelde acties de goedkeuring van het Hoofdbestuur nodig.

De Kringbesturen geven aan het Hoofdbestuur tijdig tevoren kennis van hun vergaderingen en van de Kringvergaderingen, die door vertegenwoordigers van het Hoofdbestuur kunnen worden bijgewoond.

De Kringbesturen kunnen in gemeenten of onderdelen van gemeenten, tot hun Kring behorende, plaatselijke vertegenwoordigers aanstellen. Zij geven daarvan kennis aan het Hoofdbestuur.

Artikel 17.
Geldmiddelen.

De geldmiddelen van de Stichting bestaan uit:

- a. De Jaarlijkse bijdragen van de gewone leden, de medestanders en de buitengewone (individuele) leden.
- b. Subsidies;
- c. Gelden, te verkrijgen uit collecten, e.l., zo mogelijk jaarlijks terugkerend;
- d. Siften, legaten, e.l.
- e. Alle andere inkomsten, die de Stichting verkrijgt.

Op het beheer der gelden wordt regelmatig accountantstoezicht uitgeoefend

Artikel 18.
Bijzetting der Statuten.

Bijzettingen in deze Statuten kunnen slechts door het Hoofdbestuur of door een nader bij Huish.Reglement te bepalen aantal Kringen of gewone leden worden voorgesteld en in een tot dat doel bijeengeroepen Algemene Vergadering worden behandeld. Bij behoeven, om te worden goedgekeurd, tenminste $\frac{2}{3}$ van de ter Vergadering uitgebrachte stemmen.

Artikel 19.
Ontbinding der Stichting.

Een voorstel tot ontbinding der Stichting kan slechts door het Hoofdbestuur of een bij Huish.Reglement te bepalen aantal Kringen of gewone leden worden gedaan en in een tot dat doel bijeengeroepen Algemene Vergadering worden behandeld.

Voor ontbinding is $\frac{2}{3}$ van de uitgebrachte stemmen vereist.

In de vergadering, waarin tot ontbinding wordt besloten, wordt tevens geregeld hoe de liquidatie der Stichting zal plaats vinden.

Artikel 20.
Over andere bepalingen:

In afwijking van de bevenvermelde bepalingen der Statuten:

- a. treden, krachtens besluit van de oprichtingsvergadering, op 20 December 1947 te Utrecht gehouden, voor de eerste keer als leden van het Hoofdbestuur op;
- b. treedt als voorzitter van de Stichting op de vertegenwoordiger in het Hoofdbestuur van het Nederlandsche Rode Kruis.
- c. worden de besturen der Kringen benoemd door het Hoofdbestuur, voorover mogelijk in overleg met de locale afdelingen der aangesloten organisaties.
- d. worden de leden van de Raad van Bijstand, die daarin niet als vertegenwoordigers der Kringen zitting hebben, benoemd door het Hoofdbestuur, in overleg met de reeds gevormde Kringbesturen.
- e. wordt door het Hoofdbestuur het Huish.Reglement der Stichting vastgesteld, dat rechtskracht heeft totdat het door de eerst te houden gewone Algemene Vergadering, al dan niet gewijzigd, is bekrachtigd.

Verbinding: No.12

8 Juni 1949.

Doss.168/2

Onderwerp: Verslag Tweede Nationaal Vredescongres "Vredesopbouw" op 27 en 28 Mei 1949 van de N.B.I.V.

Datum ontvangst bericht:---

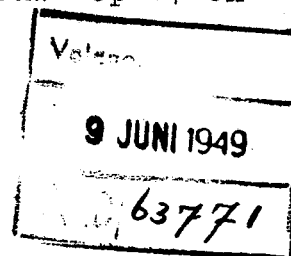
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---



Op Vrijdag 27 en Zaterdag 28 Mei 1949 werd het tweede Nationaal Vredescongres van de "N.B.I.V." (Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid) gehouden in de bovenzaal van het restaurant "Boschlust" aan de Bezuidenhoutseweg [te 's-Gravenhage]

Dit congres was gewijd aan het "Oost-West-Vraagstuk" en aan de "Constructieve Vredespolitiek".

Hoewel in de eerste plaats bedoeld voor afgevaardigden van bij de N.B.I.V. aangesloten organisaties, was het congres ook toegankelijk voor belangstellenden. Alle bezoekers moesten voorzien zijn van een congreskaart, tegen betaling van f.2.-- verkrijgbaar aan het secretariaat van de N.B.I.V. aan de Prinsessegracht 27 te 's-Gravenhage (Rode Kruis).

De [Zaalcapaciteit] bedroeg plm. [150 zitplaatsen] [Bij de opening van het congres] op Vrijdag 27 Mei 1949, te 19.30 uur [waren ongeveer 60 à 70 bezoekers aanwezig] Na een kort welkomstwoord van de vooralsnog onbekend gebleven fungerende voorzitter, werd het woord verleend aan:

[Professor Mr. Dr. Jan BARENTS] geboren te 's-Gravenhage 28 December 1916, wonende Van der Aastraat 104 te 's-Gravenhage, die het politieke gedeelte van het Oost-West-Vraagstuk behandelde, waarbij hij uitging van de volgende stellingen:

"Het is onjuist de Oost-West-tegenstelling te zien als een tegenstelling tussen "sociale democratie" en "politieke democratie".

Spreker wees in dit verband op het in de Sowjet-Unie gemaakte misbruik van de uitdrukking "sociale democratie", doch beaamde tegelijkertijd, dat de in de 19^e eeuw verworven "politieke democratie" aanvulling en verbetering nodig heeft door sociale gerechtigheid.

De overweging van vele mensen in West-Europa, dat Rusland misschien een gevaar is, maar dat de Amerikanen ook gevaarlijk kunnen zijn, bevat een kleine kern van waarheid, maar sluit twee denkfouten in, namelijk: "Zij veronderstelt stilzwijgend, dat wij in West-Europa op een soort ethische Olympus zouden wonen en zij neemt stilzwijgend aan, dat men een domineren van de Verenigde Staten in de wereld (dat zich voornamelijk zal uiten in een sociaal-economische beïnvloeding) zou kunnen gelijkstellen aan een overheersing door Sowjet-Rusland in welk geval alle politieke- en maatschappelijke-

schappelijke vrijheden zouden verdwijnen. Het is juist, dat de Russen, op grond van hun historie enige redenen hebben om bevreesd te zijn voor een invasie van hun land. Zij gebruiken deze vrees thans echter in propagandistische zin.

De verovering van geheel Oost-Europa kan men toch kwalijk nog een verdediging van de Sowjet-Unie noemen.

Anderzijds kan men het Atlantisch Pact geen uiting noemen van agressielust. Dit Pact is de noodzakelijk gebleken verdediging van de in feite bedreigde Atlantische naties. Het meest voor de hand liggende instrument voor internationale vrede en veiligheid, de Organisatie der Verenigde Naties, is door verschillende oorzaken te zwak gebleken. Een van de voornaamste oorzaken hiervan is het overmatig gebruik van het veto-recht door de Sowjet-Unie.

Tegen de agressielust van het Oosten, onder andere blijkend uit de satellisatie van Oost- en Midden Europa, dient het Westen zich te verzetten. Een preventieve oorlog echter is erger dan de kwaal. Bij eventuele gelegenheden zal een ultimatum of een reeks van ultimata noodzakelijk zijn. Dit brengt weliswaar enig risico voor de vrede mee, doch het zal de veiligheid tot het noodzakelijke minimum kunnen verhogen. Hoewel de vrede een zeer hoog goed der mensheid is, is het echter niet het hoogste goed bij uitstek.

Opgemerkt zij, dat ook het woord "vrede" tegenwoordig propagandistisch wordt misbruikt voor andere dan vredesdoel-einden.

Bij het z.g. congres voor de "Vrede", dat kortgeleden in Parijs werd gehouden, werd door een Engelsman de vraag gesteld of men dan ook niet van oordeel was, dat de burgeroorlog in China diende te worden beeindigd. Hij kreeg op deze vraag echter geen antwoord, zodat hij nog vroeg waar nu het applaus bleef. Hierbij bleek dan ook overduidelijk, dat men alleen maar vrede wil en over vrede spreekt als het in de kraam te pas komt. In elk geval leidt m.i. een politiek van vergaande concessies naar een derde wereldoorlog, terwijl uit de historie en uit gebeurtenissen, die nog slechts kortgeleden hebben plaatsgevonden (eerst de blok-kade van Berlijn opheffen en dan praten) wel is gebleken, dat een ultimatum of verschillende ultimata meermalen hebben geleid tot gunstige resultaten en zelfs tot het voorkomen van een oorlog."

Nadat gelegenheid was gegeven tot het stellen van vragen, waarvan door enige bezoekers gebruik werd gemaakt, werd het congres voor deze dag gesloten, nadat de bezoekers waren opgewekt de volgende dag weer aanwezig te zijn.

Tijdens de vergadering in de voormiddag van Zaterdag 28 Mei 1949, die om 10.00 uur werd geopend, werd het Oost-West-Vraagstuk van ethische zijde belicht/en wel aan de hand van de volgende punten:

"De huidige sfeer, die voortvloeit uit de voorstelling van de verhouding Oost-West als een zwart-wit verhouding, leidt tot steriliteit voor West-Europa en verhindert zelfbe-zinning en zelfcritiek. De bepaling van een ethische houding tegenover het onderhavige vraagstuk eist - naast nauwkeurige vaststelling van datge wat ons van Oost en West scheidt - de bereidheid om te luisteren naar datgene, wat door beide kanten essentieel tot de ontwikkeling van de mensheid is en wordt bijgedragen. De verhouding Oost-West

kan alleen maar historisch benaderd en begrepen worden; eerst als dit heeft plaats gevonden kan een hedendaagse confrontatie plaats vinden.

Een tweede hiermede verbonden voorwaarde is zich rekenschap te geven omtrent de inhoud van begrippen als democratisch, sociaal, totalitair enz. Eerst daarna kunnen we beoordelen b.v. in hoeverre de aanduiding Oost-West als sociale democratie en politieke democratie juist is.

Een derde voorwaarde is een bewuste zelfcritiek:

- a. de erkenning van een grote ethische, sociale en politieke schuld tegenover de niet West-Europese mensheid;
- b. het besef, dat de ontwikkelingsgang van het Westen in de laatste drie eeuwen zozeer op het individuele is afgestemd, dat we praktisch niet meer vanuit de gemeenschap kunnen denken, zoals vele volken buiten de Westerse mensheid dit nog wel doen. Dit individuele dan vooral opgevat als een "ik-gerichtheid";
- c. het inzicht dat tegenover het principieel materialistische speciaal voor het communisme een praktisch materialisme van het Westen staat.

Naast zelfcritiek is voor West-Europa een nieuwe oriëntatie nodig. Als bakermat van het Cristendom, als bron van het humanistisch denken, als vormingscentrum van een wijsgerige levenshouding heeft West-Europa een afzonderlijke taak zowel tegenover het Oosten, als tegenover het Westen. Van de religieuze, geestelijke en wijsgerige kracht, dus niet van zijn militaire kracht zal afhangen of Europa in het wereldgeheel nog iets heeft te betekenen. Daarbij is te bedenken dat, al is vrede misschien niet het hoogste goed, vrede wel de absolute voorwaarde is voor de aanwending of verwerking van de hoogste goederen der mensheid.

Nodig is geen ultimatumpolitiek, maar bewuste vredesopbouw.

- a. door versterking van de positieve krachten,
- b. door openheid voor de wereldvraagstukken, dus oriëntatie naar buiten.

Alleen zo kan de oudere generatie een beroep doen op de jongere generatie, alleen zo heeft de N.B.I.V. reden van bestaan.

Deze oriëntatie dient om reëel te blijven en geconcentreerd te worden op het werk der Verenigde Naties, speciaal op het werk van haar centrale orgaan: de Sociaal-economische Raad en dat van haar gespecialiseerde organisaties."

Na de gemeenschappelijke lunch werd om 13.30 uur (de slotzitting van het congres geopend, die door ongeveer 80 personen werd bijgewoond.

De eerste spreker voor deze zitting was J. GÖBEL (verdere personalia onbekend), (die het onderwerp "Vredeswetenschap" behandelde) Hij stelde vast, dat het overgrote deel van de mensheid naar vrede snakt. Met "Vrede" wordt niet bedoeld het negatieve: geen oorlog, maar het positieve: de harmonische samenwerking der volken. De voorwaarde voor het bereiken van een harmonische samenwerking der volken is, dat alle godsdienstige, ethische, sociaal-economische en politieke groepen, die de vrede begeren, althans ernstig naar samenwerking streven. Een duurzame vrede moet rechtvaardig zijn. Om de voorwaarden tot een duurzame vrede vast te stellen, moet een vredeswetenschap tot ontwikkeling worden gebracht. De ethische grondslag voor deze vredeswetenschap moet zijn: het éne volk behandelde het andere volk zo als het zelf wenst te worden behandeld. De mensheid moet

als eenheid worden beschouwd. De volken zijn de organen van deze eenheid en geen orgaan mag zich ten koste van andere organen ontwikkelen. De vredeswetenschap ontwikkelt een stelsel ter bevordering van de harmonische samenwerking van de mensheid en het bewijst, dat deze samenwerking een groter nuttig effect oplevert dan het naast elkaar werken. Deze samenwerking betekent een welvaart, die de stoutste verwachtingen overtreft. De democratie moet worden aanvaard als grondslag voor de door haar noodzakelijk geachte staats- en wereldinrichting. Democratie moet worden uitgelegd als een politiek en maatschappelijk stelsel, lerende dat onze samenleving op de harmonische samenwerking van al haar groepen gegrondvest moet zijn. Er bestaat evenwel geen patent-staatsvorm, welke voor elk volk geschikt is. Er is geen economisch stelsel denkbaar, dat voor alle tijden geschikt is. Verschil in staatsvorm of economisch stelsel behoeft echter geen hindernis voor harmonische samenwerking te zijn.

↓ 11
afhandelt
L.P.D. 5922
↑
Mr. J.A.W. BURGER (verdere gegevens onbekend) (sprak over de Verenigde Naties)

De organisatie der Verenigde Volken is de meest effectieve organisatie ter bevordering van de vrede. Haar betekenis neemt toe naarmate het lidmaatschap meer algemeen wordt. Ook de meest effectieve vredesorganisatie kan slechts dan bevredigend werken, als de leden vertrouwen hebben in eigen constructieve toekomstmogelijkheden en die van de andere leden. Het huidige bestaande wantrouwen neemt af bij toenemende ontplooiing, regionaal, internationaal, nationaal en universeel van de idealen, welke de U.N.O. zich ten doel stelt.

↑
Vervolgens sprak de Heer BROEKHUIZEN (personalia onbekend) over Europees Federalisme. Hij betoogde, dat elk land een deel van zijn bevoegdheid moet overdragen aan een instelling, die op democratische wijze is gekozen en boven de gezamenlijke landen is geplaatst. Dat is nodig, omdat het in de tegenwoordige omstandigheden voor geen enkel land mogelijk is zelfstandig alle problemen op te lossen. Momenteel is wereldfederalisme niet mogelijk, omdat Rusland zich afzijdig houdt. Dit land wenst zeer zeker geen eenheid.

↓
P2
De laatste spreker, A. DIENAAR KOK (personalia onbekend) sprak over Wereldfederalisme. Slechts een materieel overwicht en niet een vertrouwen in de vredesgezindheid van de tegenpartij of een beroep op het internationale recht, kan een basis voor de eigen veiligheid vormen. Aangezien overwicht slechts door een partij kan worden verkregen, kan de bestaande spanning slechts in schijn verminderen. Een vredespolitiek moet zich eerst een duidelijk beeld vormen van de minimum eisen, waaraan een wereldorganisatie moet voldoen om het gestelde doel te bereiken.

(Pacifisme leidt nimmer tot ontwapening, doch slechts tot een aanvankelijke verzwakking, verhoging van onzekerheid en daarmee tot een derde wereldoorlog.) Afgezien van het feit, dat men in de Verenigde Naties ten onrechte gehoopt heeft een abstract internationaal recht te kunnen stellen boven een eveneens niet onrechtvaardige zelfhandhaving, moet deze organisatie, voor zover het de vrede betreft, waardeloos geacht worden, omdat de Staat nimmer het object van een internationale rechtsorde kan zijn. Het doel, dat de wereldfederalisten stellen, valt samen met de minimum eisen voor de vrede. (Universele, centraal geleide en gecontroleerde ontwapening betekent echter een revolution-

naire ommekeer in het denken.

P2 Het Atlantisch Pact, dat een symbool is van het Westers onvermogen tot de vrede, bewijst dat van een dergelijke ommekeer in het denken, nog geen sprake is. Zonder de sociaal-economische stabiliteit en het militair potentieel van het Westen is het voeren van een politiek gericht op wereldregering en illusie. Een wereldfederalisme, dat zich van zijn eigen gevaren bewust is en als zodanig een diepere betekenis en omvattende taak aanvaardt, is waard met alle middelen gesteund te worden.

↑
Hierna werd nog gelegenheid tot discussie gegeven, waarvan door enige personen gebruik werd gemaakt.

Omstreeks 17.00 uur werd het Congres gesloten. (einde)

3

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 28 October 1948.

No. : B.47945

Bijlagen: 9.

Uw schr. : no. ID.4949-'48
d.d. : 17 September 1948.

UITGEBOEKT

Onderwerp: Nationaal Congres
"Vredesopbouw".

GEHEIM

VI. RD:2

Ter voldoening aan het gestelde in de laatste alinea van Uw nevenvermeld schrijven, moge ik U bijgaand rapport doen toekomen, naar de inhoud waarvan ik korthedshalve moge verwijzen.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
voor deze:

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van
Politie
te
A m s t e r d a m.

J.G.Crabbendam.

R A P P O R T

Het Nationaal Congres "Vredesopbouw", gehouden te 's-Gravenhage op 15 en 16 October 1948, werd georganiseerd door de "Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid" (N.B.I.V.).

Laatstgenoemde Beweging werd op 20 December 1947 te Utrecht opgericht op initiatief van het Nederlandse Rode Kruis.

Bij deze Beweging zijn een 50-tal Nederlandse verenigingen van zeer uiteenlopend karakter aangesloten, zowel pacifistische als andere.

O.a. zijn aangesloten de A.N.V.A., de Internationale Vereniging "Bellamy", de Nederlandse Jeugd Herberg Centrale, de Wereld Federalisten Beweging, de International Student Service, de Vereniging "Nederland-USSR" en de Nederlandse Boksbond.

Het Congres "Vredesopbouw" stond onder voorzitterschap van Jhr.G.M.Verspeyck, Directeur van het Nederlandse Rode Kruis, die op 15 October 1948, na een korte openingsrede, het woord gaf aan:

Drs.Gerrit Jan DE VOOGD, geb. 9-12-1903 te 's-Gravenhage, leraar Meisjes-H.B.S., wonende Bentinckstraat 156 te 's-Gravenhage, lid van het Hoofdbestuur der Algemene Nederlandse Vredes Actie.

Drs. de Voogd sprak over "Het pacifisme vóór de oorlog" (zie bijlage 1 van dit rapport).

Vervolgens werd het woord gevoerd door Franciscus Siebren NOORDHOFF, geb. 7-6-1882 te 's-Gravenhage, wonende Orionweg 68 te Haarlem, Voorzitter van de op 23 September 1948 opgerichte "Haarlemse Vredesraad", die als onderwerp van zijn rede had "Onze vredestaak nu" (zie bijlage 2 van dit rapport).

Beide inleidingen werden gevolgd door een op hoog peil staande discussie.

Op 16 October 1948 werd het eerst het woord gevoerd door P.J.S.SERRARENS, lid van de K.V.P.-fractie der 2e Kamer der Staten Generaal, die sprak over "Nederland in de wereld" (zie bijlage 3 van dit rapport).

Vervolgens hield Mr.Dr.E.P.VERKERK, lid van de A.R.-fractie van de 2e Kamer der Staten Generaal, een inleiding over het onderwerp "Nederland en de Verenigde Naties" (zie bijlage 4 van dit rapport).

Hierna werd gelegenheid gegeven vragen te stellen, waarvan door een vijftal personen werd gebruik gemaakt.

Op de middagzitting van 16 October werd het woord gevoerd door Dr.Johannes Martinus Elisabeth Marie Alphonsus ZONNENBERG, geb. 16-4-1907 te Rotterdam, wonende Carel Reinierszskade 171 te 's-Gravenhage, Voorzitter van de afdeling 's-Gravenhage der Vereniging "Nederland-USSR", vice-voorzitter van het dagelijks bestuur dier Vereniging en voorzitter van de Haagse afdeling van het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers.

Dr.Zonnenberg sprak over atoomcontrole (zie bijlage 5 van dit rapport), waarbij hij geen blijk gaf pro-Russisch te zijn georiënteerd, hoewel een dergelijke oriëntatie van hem bekend mag worden verondersteld.

Hierna, sprak Dr.C.J.SCHUURMAN, zenuwarts, wonende

Reinier Vinkeleskade 64 te Amsterdam-Z., tot 10 October 1948 algemeen voorzitter van het Hoofdbestuur der Wereld Federalisten Beweging, sinds 10 October vicevoorzitter van het Dagelijks Bestuur der W.F.B., lid der redactie van "De Wereldfederalist". Zijn rede had tot onderwerp "Wereldvrede door Wereldeenheid" (zie bijlage 6 van dit rapport).

Tenslotte sprak Mr. Hans Robert NORD, geb. 11-10-1919 te 's-Gravenhage, advocaat, wonende Elandstraat 2 te 's-Gravenhage, lid van het Hoofdbestuur der Beweging van Europese Federalisten, over "Het Europese federalisme" (zie bijlage 7 van dit rapport).

Na enige discussie over beide laatstgenoemde onderwerpen, werd nog een verklaring opgesteld, welke aan het secretariaat van de Organisatie der Verenigde Naties zal worden toegezonden (zie bijlage 8 van dit rapport).

27 - 10 - '48.

20 OCT. 1948

ACD/47945

KORT VERSLAG van het Nationaal Congres "Vredesopbouw" van de "Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid", welk congres op Vrijdag, 15 en Zaterdag, 16 October werd gehouden in de Weeskamer (Grafelijke Zaken) aan het Binnenhof te s-Gravenhage.

Dit congres, dat werd voorgezeten door Jhr. G.M. VERSPEYCK directeur van het Nederlandse Rode Kruis, werd op Vrijdag, 15 October 1948 te 20.00 uur geopend. Na het openingswoord van de voorzitter verkreeg G.J. DE VOOGD, in 1940 secretaris der studieconferentie "Vredesopbouw" het woord. Hij sprak over "Het Pacifisme vóór de oorlog".

Vervolgens voerde F.S. NOORDHOFF uit Haarlem het woord met als onderwerp "Onze Vredestaak nu". De avondzitting werd door + 125 personen bijgewoond. Een résumé van beide gehouden inleidingen gaat hierbij (zie resp. bijlagen 1 en 2). De discussie, welke op de inleidingen volgde, stond op hoog peil. De vergadering kenmerkte zich door een rustige sfeer. Zaterdag, 16 October 1948.

Te circa 10.00 uur werd het congres heropend. Onmiddellijk na de opening verkreeg P.J.S. SERRARENS, lid van de Tweede Kamer het woord. Hij sprak over "Nederland in de Wereld". Vervolgens werd het woord gevoerd door Mr. Dr. E.P. VERKERK, eveneens lid der Tweede Kamer, met als onderwerp "Nederland en de Verenigde Naties".

Van de gelegenheid tot vragen stellen maakte een 5-tal personen gebruik. Ook deze bijeenkomst, welke te 12.30 uur werd gesloten, verliep heel rustig. Op deze ochtendbijeenkomst waren + 65 personen aanwezig. Een résumé van de gehouden inleidingen gaat hierbij (zie resp. bijlagen 3 en 4).

Te 14.00 uur werd het congres heropend. Als eerste spreker trad op Dr. J.M.E.M.A. ZONNENBERG (personalia bekend). Hij sprak over atoomcontrole. Hoewel van Zonnenberg bekend is, dat hij bestuurslid is van de vereniging "Nederland - Rusland" en dat hij niet afwijzend zou staan tegenover de door de Sovjet-Unie gevoerde politiek, viel uit zijn inleiding, welke hij op bedoeld congres hield, hiervan niet het minste op te merken. Uit zijn inleiding en later bij de discussie werd van Zonnenberg de indruk verkregen, dat hij in stede van pro. anti-Russisch is.

Na de heer Zonnenberg sprak Dr. C.J. SCHUURMAN van Amsterdam over "Wereldvrede door Wereldeenheden" en tenslotte sprak Mr. H.R. NORD over "Het Europese Federalisme".

Over beide laatstgenoemde onderwerpen werd nog enige tijd gediscussieerd. Een résumé van de laatste drie inleidingen gaat hierbij, evenals een concept-verklaring, welke door de vergadering tot verklaring werd verheven en welke aan het secretariaat van de Verenigde Naties zal worden toegezonden. (zie resp. bijlagen 5, 6, 7 en 8).

In de redevoeringen, noch tijdens de discussie werden links extreme denkbeelden naar voren gebracht.

Te omstreeks 18.00 uur werd het Congres, dat tijdens de middagzitting door + 100 personen werd bijgewoond, gesloten. Het gehele congres kenmerkte zich door een beschaafd vriendschappelijke sfeer, Onregelmatigheden deden zich niet voor.

Verzonden op 19 October 1948

aan: Ministerie van Algemene Zaken.

1939

XT

HET PACIFISME VOOR DE OORLOG, door G.J. de Voogd, in 1940 Secretaris der Studieconferentie "Vredesopbouw".

In de rijk geschakeerde vredesbeweging van vóór 1940, voor het grootste deel ontstaan onder de indruk van de vorige wereldoorlog, kan men twee stromingen onderscheiden: de ene (in de lijn van Grotius) richt haar aandacht op de internationale rechtsorde, de andere (in de lijn van Erasmus) op het individueel afwijzen van het oorlogsgeweld. De Ver. voor Volkenbond & Vrede behoorde tot de eerste stroming; de verschillende radicaal-pacifistische organisaties tot de tweede. Ook de Oecumenische beweging en de Vakbeweging toonden belangstelling voor het vredesprobleem, terwijl Esperantisten en organisaties voor jeugdcorrespondentie en jeugdverkeer het internationalisme in de praktijk bevorderden.

De verschillende belangrijke gebeurtenissen op het terrein der internationale politiek beïnvloedden natuurlijk het pacifisme hier te lande: de Volkenbond in slagen en falen, het Protocol van Genève, de Ontwapeningsconferentie, de herbewapening van Duitsland, Abessinië, het uitbreken van de tweede Wereldoorlog. De gevolgen waren koerswijziging in het Pacifisme en al of niet geslaagde pogingen tot samenwerking en werkverdeling. Vooral op deze pogingen ging spr. nader in, met name op de Nooit-Meer-Oorlog-Federatie en op de Studieconferentie "Vredesopbouw", in April 1940 gehouden, die door de inval der Duitsers een maand later een niet bedoelde afsluiting van een periode in het Nederlandse Pacifisme werd. Na enkele woorden aan de wijze van propaganda gewijd te hebben, besloot inl. zijn betoog met enkele conclusies betreffende de samenwerking in het verleden, die van belang kunnen zijn voor de toekomst.

Als tweede inleider trad op de heer F.S.Noordhoff uit Haarlem met als onderwerp: Onze Vredestaak nu.

Hij herinnerde in zijn betoog aan de Resolutie welke in Juli 1946 te Oxford door Rode Kruis-delegaties uit 51 landen is aanvaard en waarin werd uitgesproken, dat de Rode Kruis-verenigingen "zich dagelijks hebben in te spannen voor het behoud van de vrede en voor een bundeling van alle krachten en middelen, die kunnen worden ingezet om toekomstige wereldoorlogen te voorkomen".

Hij memoreerde verder, dat het Nederlandsche Roode Kruis, daartoe aangezocht door onkele vooraanstaande figuren uit de pacifistische beweging hier te lande, zich bereid heeft verklaard tot het nemen van het zeer gewaardeerde initiatief om te komen tot oprichting van de Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid waarbij thans reeds 50 verenigingen zijn aangesloten. Hieraan is in een op 2 September 1947 gehouden persconferentie de nodige bekendheid gegeven, waarna een Studiecommissie aan het werk toog om een beginselverklaring te formuleren en een program van samenwerking te ontwerpen. Beide documenten verwierven de goedkeuring der aangesloten verenigingen.

Toen moesten er Statuten worden samengesteld over welker vaststelling in het overleg met de vele aangesloten verenigingen heel wat te doen is geweest.

Maar deze vaststelling is inmiddels een gelukkig feit geworden en zo kon dan eindelijk het Nationaal Vredes-Congres "Vredesopbouw" worden uitgeschreven, waarmede vorcengenoemde Nederlandse Beweging als het ware in de openbaarheid treedt.

De heer Noordhoff liet verder uitkomen dat het Bestuur dat in de plaats zal treden van het Comité van Voorbereiding, voor alles tot taak zal hebben om de Beweging op stevige financiële grondslagen op te trekken, ten einde de aanstelling van een Secretaris-directeur mogelijk te maken, die persoonlijk contact zal kunnen opnemen met de besturen van grote sociale en andere organisaties op welker aansluiting grote prijs zal worden gesteld.

Verder behandelde hij het program van samenwerking, zoals het is opgenomen in artikel 4 der Statuten en schonk daarbij bijzondere aandacht aan het punt waarin gezegd wordt, dat de Beweging de vredesgedachte in de meest uitgebreide zin des woords wil doen leven bij de jeugd, via school en universiteit, alsmede door het organiseren van propaganda-bijeenkomsten, zomerkampen en dgl.

Maar ook de wenselijkheid van het leggen van contact met gelijksoortige organisaties in het buitenland werd door de inleider met warmte bepleit, in verband waarmede de spreker tevens aandacht wijdde aan de inhoud van de Statuten van de Zwitserse Vredesraad.

NEDERLAND IN DE WERELD

P.J.S. Serrarens

(Resumé)

De positie van Nederland tussen de mogendheden is een geheel andere geworden dan een halve eeuw geleden, toen Nederland zich afzijdig kon houden van de politiek der grote mogendheden en een zelfstandigheidspolitiek kon voeren buiten alle verbonden met andere staten, een geheel andere zelfs dan in de tijd tussen de twee wereldoorlogen, toen ook de medewerking aan de Volkenbond de zelfstandigheidspolitiek niet uitsloot.

In volkomen veranderde verhoudingen in de wereld draagt Nederland nieuwe verantwoordelijkheden, vooral in Europa en Azië, die zijn plaats en zijn taak bepalen.

- I. De nood der wereld, waarvan ook wij deel uitmaken, dringt ons tot beantwoording van de vraag naar de betekenis van de organisatie der Verenigde Naties voor de oplossing van de tegenstellingen, welke die nood hebben veroorzaakt.
- II. Deze vraag klemt voor Nederland niet alleen als lid dier organisatie doch vooral omdat wij met die tegenstellingen te maken hebben door onze ligging in West Europa, door Indonesië en door onze instelling tegenover het communisme.
- III. De organisatie der Verenigde Naties heeft op alle drie punten gefaald.
Er had geen West-Europa mogen komen.
De bemoeienis in Indonesië is ineffectief gebleken.
Er komt een vermenging van ideologische tegenstellingen en nationale tegenstellingen.
- IV. De vraag van uittreding uit de organisatie beantwoorden wij volstrekt ontkennend,
omdat de mogelijkheid van uittreding niet vaststaat,
omdat de bemoeienis der organisatie met ons niet bepaald wordt door ons lidmaatschap, maar door dreigende vredeverstoringen,
bovenal omdat Nederland verplicht is zijn naam op dit gebied hoog te houden als pleiter voor recht en vrede.
- V. De mislukkingen der bestaande internationale organisaties (Volkenbond en V.N.) zijn door statutaire bepalingen noch uitgelokt - noch bevorderd, maar wortelen in de ontstentenis van gemeenschappelijke idealen en de ontstentenis van de bereidheid om meer te doen of te laten dan strookt met hetgeen als nationaal belang moet worden gezien.
- VI. Deze gemeenschappelijke idealen bestaan niet in gemeenschappelijk beleden ideologieën maar in het willen leven naar eigen inzicht en taak te midden van en met anderen, die door hun bestaan dezelfde samenlevingsrechten en verplichtingen hebben, ook al zijn zij niet in een Handvest geodificeerd.
- VII. Een organisatie van democratische, christelijke of socialistische staten zou evenzeer ten onrechte een internationale rechtsorganisatie kunnen worden genoemd als een internationaal verband van nationale minderheden of bewegingen.
Blokvorming in de Verenigde Naties op deze grondslag zou strijdig zijn met het Handvest.
- VIII. Wanneer nu blijkt, dat er geen gemeenschappelijke idealen bestonden bij de oprichting, dan is de oplossing niet een opdeling van sferen, maar een handhaven der internationale rechtsgedachte tot het einde toe.
- IX. De ontwapeningsgedachte eist concrete verwezenlijking onder daadwerkelijk internationaal toezicht.
- X. Met het Communisme als zodanig hebben wij internationaal slechts te maken

3

SAMENVATTING voordracht over "ATOOMCONTROLE":

Dr. J. M. E. M. A. Zonnenberg, begint zijn voordracht met een beknopte uiteenzetting van enkele religieus-filosofische kerngrondslagen van het vraagstuk om vervolgens kort in te gaan op de nauw met elkaar samenhangende taken der 3 commissies, die door de Verenigde Naties zijn gecreëerd om dit vraagstuk bevredigend op te lossen, nl. het "Military Staff Committee", de "Atomic Energy Commission" en de "Commission for Conventional Armaments". Aangezien het vele werk dezer 3 commissies tot nu nog geen bevredigende resultaten heeft opgeleverd, doet spr. aan het slot van zijn voordracht een beroep op de N.B.I.V. en alle hiervoor in aanmerking komende Nederlandse organisaties, er toe bij te dragen, de uitnodiging, die de UNO in lid 9 van haar resolutie van 14 December 1946 tot alle landen heeft gericht, voor Nederland te aanvaarden. Dit zal o.m. beantwoorden aan de historische humanitaire traditie van Nederland, die o.a. tot uitdrukking komt in de recente redevoeringen van de zijde van ons Vorstenhuis.

Wereldvrede door Wereldeenheid.

1. De taak der mensheid in deze merkwaardige tijd in vergelijking met die van 2000 jaar geleden. Toen de geboorte van het begrip staatsburger, nu die van het begrip wereldburger.
2. Het Romeinse Rijk kende reeds enigermate het beginsel van eenheid in verscheidenheid en handhaafde de vrede gedurende ca 400 jaar in de toen bekende westerse wereld. Maar deze vrede beruiste nog op het totalitaire beginsel, machtsconcentratie, één groot rijk.
3. Het Europese individualisme, veel strijd en verdeeldheid, tenslotte scepsis t.o.v. de vrede. Het beginsel van machts evenwicht, sluiten van verdragen.
4. Het nadeel van deze pogingen, van psychologisch standpunt bezien, wegens miskenning van de onbewuste werkelijkheid.
5. Doorbraak sedert de eerste wereldoorlog van het besef van wereld-eenheid. Nieuwe poging tot verwerkelijking in de Volkenbond. Realistischer poging na de 2e wereldoorlog in de vorm der V.N. De Veiligheidsraad zonder macht en de verdeeldheid der machthebbers. De waan van de soevereine gelijkheid der naties.
6. Verdienste van het boek van E. Reeves "Anatomy of Peace", waardoor bewezen, dat, wat op psychologisch gebied reeds lang bekend was, ook op politiek gebied geldt. Betekenis van recht en wet.
7. Basis van begeerte en vrees of het beginsel van hogere orde. Een federale wereldregering.
8. Verhouding tussen de World Movement for World Federal Government en de V.N. Het wijzigingsartikel van het Handvest.
9. De noodzaak van wereldeenheid, de verwerkelijking ervan, niet alleen technisch, oeconomisch, hygiënisch, maar ook politiek.
10. Voorbeeld ter illustratie.
11. De wegen om tot een F.W.R. te komen en het wereldconstituanteplan 1950.
12. Is het streven naar F.W.R. utopisch, iets voor de verre toekomst of voor nu? Uitvoerbaarheid juist dank zij de bestaande machtsverhoudingen.
13. De 3 fasen van vredesactie en de grote taak van deze tijd.

Korte samenvatting van de lezing te
houden op Zaterdag 16 October
door Dr. C.J. Schuurman

Reynier Vinkeleskade 64

Amsterdam-Z.

HET EUROPESE FEDERALISME

1. Hoewel ongetwijfeld het overgrote deel van de bevolkingen der wereld in vrede wil leven, zijn wij drie jaren na de wapenstilstand wederom dicht bij een oorlog gekomen. Hieruit volgt dat men de vrede niet dient door te volstaan met zich tegen oorlog uit te spreken, doch door met durf en werkelijkheidszin de maatregelen onder ogen te zien, die hier noodzakelijk zijn.
2. De enige uiteindelijke vredesgarantie wordt geboden door een wereldgezag dat met voldoende eigen bevoegdheden is bekleed. Echter, het propageren hiervan zonder een concrete weg door de werkelijkheid te kunnen aangeven is onverantwoord, aangezien het illusies kan wekken wier versterking de bestaande geestelijke malaise slechts zal versterken.
3. Gezocht moet dus worden naar een gedragslijn, die, hier en nu, mogelijk is, verantwoord is en die het uiteindelijk doel, zoal niet terstond bereikt, in elk geval benadert.
4. De enige onmiddellijke en concrete bijdrage die wij als Europeanen tot de vrede kunnen leveren, is: Europa te verenigen, noodgedwongen beginnende met dat deel van Europa dat als arbeidsterrein beschikbaar is.
5. Het vormen van een federatie der West-Europese staten zal, mits door de juiste geest gedragen, de huidige internationale spanningen verminderen en een positieve bijdrage leveren tot de vestiging van een stabiele wereldorde.
6. De Nederlandse burger zal dus voor zijn land moeten aandringen op een buitenslands beleid, dat a) actief is, b) Europees is, en c) het wereldperspectief niet uit het oog verliest.
7. Hoewel het streven naar de eenheid van Europa thans in de sfeer der actuele politiek is geraakt, en de noodzaak ervan algemeen wordt ingezien, is succes slechts dan gegarandeerd, indien de ganse publieke opinie der Europese landen van het besef wordt doordrongen, dat zij hierin niet afzijdig kan blijven en haar aandeel moet dragen in deze grote taak.

Mr. H.R. Nord

12

(~~CONCEPT-VERKLARING~~)

Het Nationaal Vredescongres
"Vredesopbouw",

zoals het is bijeengeroepen door de Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid op 15 en 16 October 1948 te 's-Gravenhage,

verklaart,

dat het in December 1947 te Utrecht vastgestelde Pact van Samenwerking der bij de Nederlandse Beweging aangesloten Verenigingen een goede grondslag biedt voor haar verdere actie tot het wekken van belangstelling voor haar doel en streven bij brede lagen van ons volk.

Alle groepen toch van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk dienen van het besef te worden doordrongen, dat alle Nederlanders te zamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht hebben, om in volle bewustzijn en onder volledige eigen verantwoordelijkheid de anti-oorlogswil te versterken.

Daarom juicht het Congres het toe, dat de Nederlandse Beweging als bovenbedoeld in het leven is geroepen onder erkenning van de noodzakelijkheid, om alle daarvoor in aanmerking komende organisaties nauw met elkaar te laten samenwerken ter bereiking van de gestelde doeleinden.

Het Congres betuigt er zijn instemming mede, dat de Nederlandse Beweging zich heeft uitgesproken voor een internationale rechtsorde en dat zij er haar streven op wenst te richten, om onder gebruikmaking van teleurstellende ervaringen in verleden en heden met de Organisatie der Verenigde Naties opgedaan, voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties ten einde aldus te komen tot een werkelijke volkengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.

Het Congres richt zich in volle vertrouwen tot het Nederlandse volk met de oproep, het werk van de vredesopbouw in de geest dezer verklaring naar beste krachten te willen steunen.

Democratische, federalistische

POLITIE TE AMSTERDAM
Bureau HOOFDCOMMISSARIS
INLICHTINGENDIENST

Amsterdam, 17 September 1948

Nr. I.D. 4949 - '48

Uw brief:

Onderwerp: Nationaal Vredescongres

Bijlagen: twee

GEHEIM

Mie 494945 ←



I.V.

Vol: a.
20 SEP. 1948
ACD/46/600

B

Bijgaand worden toegezonden exemplaren van een circulaire over en aanmeldingsformulier voor het op 15 en 16 October a.s. te 's-Gravenhage te houden Nationaal Vredescongres, hetwelk zal worden georganiseerd door de in oprichting zijnde "Nederlandse Beweging tot bevordering van internationale vrede en internationale veiligheid".

Beide drukwerken worden door of namens de initiatiefnemers gezonden aan geestverwanten; de deelname aan het congres zal dus niet aan bepaalde voorwaarden gebonden zijn.

Omdat hier gesproken kan worden van een nieuwe stap in de ontwikkeling van het vredeswerk, zou het gewenst kunnen zijn, dat door de plaatselijke I.D. maatregelen worden genomen tot bijwoning van de vergaderingen. Daartoe kan dan natuurlijk gebruik gemaakt worden van de bijgevoegde aanmeldingskaart. Wordt tot bijwoning besloten, dan zal het dezerzijds op prijs worden gesteld t.z.t. een afschrift-verslag te ontvangen, teneinde zo volledig mogelijk geïnformeerd te zijn, wanneer ook te dezer stede een afdeling of plaatselijke groep van de nieuwe beweging zou worden gesticht.

Verz. aan Hfd. C-V.D., 's-Hage.

M.-2.

Gezien:

de Hoofdcommissaris van Politie,
voor deze,
de Commissaris van Politie,

Aan

KA

Volgno.	OPGELEGD
27. JAN. 1948	
ACD/28188	

NOTITIE KB
Betreft vergadering Nederlandsche beweging tot bevordering van
internationalen vrede en internationale veiligheid

BUREAU B

28-1-48

Bijgaand rapport doorgezonden naar ACD. KA kennisgenomen.

24-1-'48

1

NEDERLANDSCHE BEWEGING TOT BEVORDERING VAN INTERNATIONALEN VREDE
EN INTERNATIONALE VEILIGHEID

Vergadering te Utrecht op Zaterdag 20 December 1947, te 2 uur.

Aanwezig zijn blijkens de presentielijst de afgevaardigden van 32 organisaties.

De vergadering draagt een besloten karakter. Zij wordt geleid door den Heer van Ketwich Verschuur, Directeur-Generaal van het Nederlandsche Rode Kruis.

De Voorzitter opent de vergadering met een woord van welkom tot de aanwezigen en doet mededeeling van de namen der leden van de Studiecommissie, die met hem aan de groene tafel hebben plaatsgenomen, t.w. Ds.O.T. Hylkema, Ds. J.B.Th. Hugenholtz, de Heeren F.S.Noordhoff en H.Ch.J.G. van der Mandere, Mej. M.H. Vermaas en de Heer H.P.J. van Ketwich Verschuur zelf, terwijl als secretaris fungeert Jhr. H.Beelaerts van Blokland. Spr. is dankbaar, dat zooveel hebben gehoor gegeven aan den oproep, welke aan een groot aantal organisaties is uitgegaan. De bedoeling toch is om hetgeen gegroeid is in den boezem van Coördinatie- en Studiecommissie zooveel mogelijk uit te dragen tot allen. Daartoe was reeds een vorige stap de persconferentie, die op 1 December jl. werd gehouden en die op verzoek van het Nederlandsche Rode Kruis geleid werd door Ds.Hylkema. Vanouds is het streven der verschillende vereenigingen, die zich bezighouden met de bevordering van de vredesgedachte, zeer verdeeld. Op grond van de onder Uwe aandacht gebrachte Resolutie van Oxford, aangenomen met algemeene stemmen door de afgevaardigden der Rode Kruisorganisaties van 51 landen in Juli 1946, is het denkbeeld eener verwezenlijking van de coördinatie van al die verdeelde krachten in Nederland opnieuw ter hand genomen. De gezamenlijke steun van onze landgenooten zal zeker eene belangrijke aansporing zijn voor het streven in de richting die wij allen wenschen. Het standpunt van het Rode Kruis is, dat de vereeniging niet meent, dat dit bij uitstek hare taak is, maar wel, dat zij op grond van hare internationale positie in dezen eene rol mede te vervullen heeft. Onlangs is in een persartikel het woord "ouderwetsch" gebruikt, sprekende van het Nederlandsche Rode Kruis. Het zal aan het komende bestuur van de "Nederlandsche Beweging" staan om met de meest moderne middelen ons gezamenlijk doel na te streven.

Spr. is pas uit de Vereenigde Staten teruggekeerd. Gedurende zijn verblijf aldaar heeft hij mogen ervaren, dat dit gemeenschappelijk streven niet alleen aller belangstelling had, doch bovendien daar tot eene aansporing zou strekken. In Maart jl. is in Genève eene speciale Commissie bijeengekomen, waarvan thans ook het Nederlandsche Rode Kruis het voorrecht heeft deel uit te maken. Het succes, dat wij hier te lande hopen te bereiken, zal zijne uitwerking niet missen niet alleen bij die Commissie, maar vooral ook op de XVIIe Internationale Rode Kruis Conferentie, die in Augustus 1948 in Stockholm zal bijeenkomen.

Zich richtend tot eventueel aanwezige vertegenwoordigers van de pers, wijst spr. erop, dat het niet de bedoeling is, dat van deze besloten vergadering door hen verslagen worden opgemaakt. Aan het A.N.P. is dezerzijds een communiqué beloofd op Maandag 22 December vóór 12 uur.

Het woord wordt daarop verleend aan den Heer Noordhoff tot het geven van eene nadere uiteenzetting.

De Heer Noordhoff brengt in herinnering, dat de vredesbeweging zich hier te lande steeds heeft gekenmerkt door verdeeldheid. Partijbeginselen werden hooger gesteld dan het doel. Aan Schaper werd indertijd kwalijk genomen, dat hij zijne medewerking wilde verleen. Daardoor had de beweging geen invloed van beteekenis. Zij leed aan bloedarmoede in den ernstigsten graad. Spr. memoreert de Vredesopbouwconferentie van 1912. De bijeenkomst van 14 April 1940 in Den Haag werd door sommige speciale organisaties niet bijgewoond omdat zij van eene samenbundeling niets wilden weten. Toen kwam de oorlog, een totalitaire oorlog die onnoemelijk veel leed bracht in het bijzonder voor vrouwen en kinderen. De heiligste mensenrechten werden buiten werking gesteld. Not kennt kein Gebot. De bezette gebieden werden leeggehaald.

Aan al die verschrikkingen is een einde gekomen. Wij kwamen vrij. Er zijn weder te veel organisaties. Daarbij komt de financiële onmacht. Maar wat erger is, is het gevoel van doffe berusting, dat vrij algemeen is bij het publiek en verlamdend werkt. Zoo komt men niet uit den doolhof. Onder deze omstandigheden is Ds. Hugenholtz uit de kerkelijke vredesbeweging met mij in overleg getreden. Hij legde mij een tot in onderdeelen uitgewerkt schema voor, dat wij gezamenlijk in vereenvoudigden vorm bespraken met het Nederlandsche Roode Kruis. Van deze organisatie zou, naar onze meening, eene bundelingspoging nu wél geduld worden. Het Roode Kruis toch beschikt over een grooten goodwill. Bovendien wees de U bekende conclusie, in Augustus 1946 aangenomen ter conferentie van Oxford uitdrukkelijk in die richting: samenbundeling van reeds bestaande vredeskrachten. Na eenige voorafgaande besprekingen werd op 13 Augustus jl. een schrijven gericht aan speciaal pacifistische vereenigingen om deze uit te noodigen tot samenwerking op beperkten grondslag. Eene vergadering volgde in September. Zoo ontstond de Coördinatie Commissie, die uit haar midden eene Studiecommissie benoemde. Dit alles was eene zaak van vrijwillig initiatief. Maar van eene bevoegdheid van die commissies om bepaalde zaken uit te werken was nog geen sprake. Midden November verscheen een eerste communiqué in de pers, op 1 December gevolgd door eene Conferentie met hoofdredacteuren van de voornaamste bladen. In deze persconferentie werd het verwijt vernomen, dat alles te vaag was en de weg tot verwezenlijking der plannen niet tot in bijzonderheden was uitgewerkt. Daardoor kwam Ds. Hylkema, die de bijeenkomst leidde, op verzoek van het Nederlandsche Roode Kruis, in eene eenigszins moeilijke positie, daar het niet aanging de betrokken organisaties bij voorbaat te binden. De bedoeling toch was alleen geweest om het noodige voor te bereiden voor een lichaam, dat eenmaal tot stand gekomen, wél de bevoegdheid zou hebben om vast te leggen wat vastgelegd zal moeten worden. In dit licht moet het pact worden gezien, dat in concept aan alle tot deze vergadering uitgenoodigde organisaties is toegezonden. Het zou op prijs worden gesteld, indien deze vergadering het standpunt van de Studiecommissie tot het hare kon maken.

De kernpunten vindt men in het pact geformuleerd. Na voorlezing van het sub 1 gestelde, stapt spr. over naar punt a om vandaar weder te komen op 2.

De praeambuul heeft wel enig hoofdbreken gekost. Het stuk moest kort en pakkend zijn. Wij leven in een klein land, waar niemand oorlog wil. Nederland is zoo geweldig vredelievend, maar - men verzet er geen voet voor. Men is niet bereid ook maar het kleinste offer te brengen. Voor de Volkenbond bestond practisch ook geen belangstelling; dat was een bond van Regeeringen, zeide men. Met de U.N.O. gaat het denzelfden kant uit. Men is volkomen te kort geschoten. Daarom luidt welbewust de aanhef:

"Teneinde alle groepen van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk, van het besef te doordringen, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht hebben om in volle bewustheid en onder volledige eigen verantwoordelijkheid de anti-oorlogswil te versterken, is het noodzakelijk alle daarvoor in aanmerking komende organisaties bijeen te brengen in een Nederlandse Beweging tot bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid".

Spr. onderstreept de woorden "alle Nederlanders te zamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht". Men kome niet aan met onze algemeene vredelievendheid. Wij hebben er vóór den oorlog niets van bemerkt en ook nu nog niet.

"Anti-oorlogswil". De vraag is gerezen of dat moest worden aangevuld of niet. Wij hebben gemeend, dat dit woord aan duidelijkheid niets te wenschen liet. De "teleurstellende ervaringen" waarvan gewaagd wordt, doelen op het werk van de Vereenigde Naties, dat zeker geen algeheele bewondering verdient. De debatten over de Indonesische quaestie moesten wel den indruk wekken, dat met de belangen van Nederland niet rekening werd gehouden. Maar mocht daarom de Studiecommissie het Handvest ter zijde schuiven? Neen. Spr. herinnert aan de praeambuul van het handvest, welke tekst wordt voorgelezen. Moest de Studiecommissie zich echter daartoe bepalen?

Neen. Zij heeft zich rekenschap gegeven van ontegenzeggelijk teleurstellende ervaringen, die men niet bij machte is gebleken om uit te sluiten. Toch moet het streven gericht zijn en gericht blijven op eene werkelijke volkengemeenschap. Dit bepaalt onze taak. Het is onze plicht eene zoodanige belangstelling onder het Nederlandsche Volk te bereiken, dat tal van sympathiseerende groepen worden gevormd, bereid om mede te werken. Daarom zijn al die groepen aangeschreven, op wier medewerking een beroep noodzakelijk werd geoordeeld. De commissie spreekt zich uit voor een volkerengemeenschap op democratisch-federalistischen grondslag. Daarop zijn de Vereenigde Staten van Noord-Amerika opgebouwd. Daarbij is die natie groot geworden. Hier in Europa liggen de zaken weliswaar anders. Doch ook hier wenschen wij niet de heerschappij van eene totalitaire macht, noch in Berlijn, noch elders. Spr. herhaalt wat Ds. Hylkema in de persconferentie gezegd heeft, nl. dat de verdere uitwerking moet worden overgelaten aan deze en volgende vergaderingen. Dit preliminaire werk mocht geen dictaat beteekenen. De Studiecommissie prijst zich gelukkig een weg te hebben nogen banen.

Tot besluit wijdt spr. nog een enkel woord aan een artikel in "De Linie" van 5 December j.l., aan het slot waarvan gezegd wordt: "Samenvattend willen wij opmerken, dat de vredesactie verder gevorderd is dan het Nederlandse Rode Kruis veronderstelt. Ons volk, alle volkeren willen vrede en geen oorlog; daarvoor is geen nieuwe beweging noodig. Wij bevinden ons in het stadium, dat geleerden, deskundigen en staatsleiders zich sterk wetend door de steun van een hechte volkswil, de moeilijke en ernstige problemen moeten bestuderen. Wanneer het Rode Kruis deze personen in hun werk wil steunen, dan doet het daarmee een voortreffelijk werk!" De Studiecommissie staat op het standpunt, dat van dien hechten volkswil helaas nog geen sprake is. Daarom zijt gij hier bijeengeroepen, om deel te nemen aan de taak dien hechten volkswil inderdaad in het leven te roepen.

Spr. dankt mede namens de andere leden der Studiecommissie voor de hem geboden gelegenheid deze uiteenzetting te geven.

De Voorzitter dankt den Heer Noordhoff voor zijne voortreffelijke uiteenzetting en geeft het woord aan den Heer de l'Espinasse.

De Heer de l'Espinasse spreekt als volgt:

"Nu de Stichting "ALG. NED. VREDES ACTIE", waarvan ik de eer heb voorzitter te zijn, in de vergadering van de Alg. Raad op Zondag 14 Dec. j.l. in den Haag met algemene stemmen besloten heeft om, onder enig voorbehoud, medewerking te verlenen aan het voorstel van het Ned. Roode Kruis om te komen tot een coördinatie van vredeskrachten, stel ik het op prijs om, in 't kort, enige algemene beschouwingen over dit initiatief te geven.

Gebaseerd op de zg. Oxford-resolutie van 1946, waar 51 vertegenwoordigers van Roode Kruis-organisaties o.a. besloten, dat het "volstrekt noodzakelijk is, dat de Liga van Roode Kruisverenigingen en de nationale Roode Kruisverenigingen zich dagelijks inspannen voor het behoud van de vrede en voor een bundeling van alle krachten en middelen, die kunnen worden ingezet om toekomstige wereldoorlogen te voorkomen,"

acht ik het initiatief van het Ned. Roode Kruis van buitengewoon belang, zo zelfs, dat ik op de Conferentie van de "Union Mondiale des Associations de Paix", die in September j.l. in St. Cergue-Genève plaats heeft gehad deze plannen heb medegedeeld en later voor Radio-Genève heb herhaald, waarbij ik de verschillende buitenlandse delegaties heb opgewekt om in hun landen eenzelfde beweging met het Roode Kruis, te organiseren. Mijn mededelingen veroorzaakten een ware sensatie en een Amerikaansch reporter heeft zelfs nog denzelfden dag hierover naar Amerika getelegrafeerd. Inderdaad kunnen deze plannen een geweldige stuwkracht betekenen voor ons vredeswerk; op het oogenblik nog geremd door de grote onverschilligheid niet alleen bij niet-intellectuelen; het is soms verbijsterend hoe weinig begrip we bij z.g. ontwikkelden tegenkomen. Typisch is wat het Haagsch Dagblad onder de titel "Plichtsverzaking" hierover o.a. schrijft.

"Ik herhaal": "Een allerwegen georganiseerd verzet". Daar moet het naar toe".

Spr. wil nog eene opmerking maken naar aanleiding van het ontwerp-pact. Eigenlijk is hij het eens met "Kerk en Vrede", dat eene positieve veroordeeling van den oorlog in het pact tot uiting moet komen. Hij zou zelfs verder willen gaan en zeggen, dat eigenlijk vereenigingen die daar niet aan willen, hier niet thuis behooren. Die veroordeeling is "onze plicht als Christen".

Ten slotte vestigt spr. nog de aandacht op de kunstenaarskringen, die op de lijst van de aangeschreven organisaties ontbreken, en noemt met name den Bond van Nederlandsche architecten en de musici.

De Voorzitter dankt den Heer de l'Espinasse voor zijne sympathieke woorden. Het pact is bestemd om te worden voorgelegd aan het komend voorloopig bestuur, om opnieuw te worden getoetst. De kunstenaars en architecten zullen tot volgende vergadering worden uitgenoodigd.

De Heer van de Graaf, sprekende namens de "Vrienden van den Vrede", is van oordeel, dat het Roode Kruis, na volbrachten arbeid op de slagvelden in Europa en daarbuiten, zich moet ontbinden en niet moet blijven zitten wachten als een schoenmaker op reparatiewerk. De doktoren moeten niet meer naar de slagvelden trekken. Overigens heeft al dit praten geen nut. Daden moeten er komen! Spr. heeft zich verwonderd, dat de nationale vereeniging van dienstweigeraars niet werd uitgenoodigd; voor zulke menschen heeft hij eerbied, Maar aan het bestuur van het Roode Kruis stelt spr. voor tot ontbinding over te gaan.

De Voorzitter meent te weten, dat de organisatie van dienstweigeraars niet meer bestaat. Wat het voorstel aan het adres van het Roode Kruis betreft, daarvan is nota genomen.

De Heer Zonnenberg, Voorzitter der Afdeeling Den Haag van het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers, verklaart met buitengewoon veel genoegen van den inhoud der ontvangen stukken te hebben kennis genomen. Spr. prijst daarvan den uitermate realistischen geest en beschouwt het als behoorende tot de taak zijner organisatie om de intellectueelen te doordringen van den uitstekenden opzet van het pact. Wij leven in eene wereld van wantrouwen, maar het Verbond zegt gaarne zijn uitersten steun toe. Spr. vestigt de aandacht op de redevoering van Minister van Boetzelaer op 6 December jl., waarin uitdrukkelijk werd gewezen op het feit, dat niet het Handvest fout is, maar dat de practijk niet strookt met hetgeen op papier werd vastgelegd. Voor de zaak des vredes heeft men in den Minister van Buitenlandsche Zaken eene zeer goede figuur, bereid om mede te werken. Spr. meent, dat de goede relaties van het Nederlandsche Roode Kruis met diens Departement eene zeer gelukkige omstandigheid zijn met het oog op het leggen van de noodige verbindingen en spreekt de hoop uit, dat het Nederlandsche Roode Kruis zijne internationale en unieke taak in dezen goed moge beseffen en zich niet terugtrekken uit de beweging.

De Voorzitter dankt den Heer Zonnenberg hartelijk voor de toezegging der volle medewerking van het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers. Wij zijn ons ervan bewust, dat de paden zeer moeilijk zullen kunnen zijn. Alleen de allerhoogste motieven zullen ons mogen leiden.

De Heer Landman merkt op, dat de Ned. Bond van Vakvereenigingen, dien hij vertegenwoordigt, in zijne beginselverklaring heeft vastgelegd, dat al het mogelijke moet worden gedaan voor de verwezenlijking van den Wereldvrede. Spr. stelt de vraag: is het zoo wonderlijk, dat al het volk in de geheele wereld zoo weinig vertrouwen toont in het Handvest en in de internationale conventies, die telkens weder worden geschonden? Dit verklaart de fatalistische idee; men kan doen wat men wil - het wordt toch alles omvergeworpen. Hij is het eens met den Heer Noordhoff, dat heel weinig wordt gedaan om de vredesgedachte uit te dragen, en dat bundeling van krachten noodig is, maar betwijfelt of men er zoo kan komen. Als men de gedachte, neergelegd in het pact, leest, is er wel niemand die eene betere redactie zou vinden en eene redactie die afweek van het handvest zou geen kans van slagen hebben. Toch moet deze opmerking worden gemaakt: deze zaak wordt opgetrokken op de basis van toetreding van de verschillende organisaties, met behoud van hare

KV.

volkomen zelfstandigheid "in afwachting van eventueele latere mogelijkheden van reorganisatie". Dit laatste kan toch alleen meenen, dat in de toekomst wél eene aantasting van bedoelde zelfstandigheid is te verwachten. Doch dan moet men zich niet richten tot de organisaties, maar tot de individuen afzonderlijk. Zulks ter vermindering van conflicten met de organisaties. Eene onafgebroken propaganda zal noodig zijn. Alles zal veel geld kosten en de aangesloten organisaties hebben alle haar eigen werkterrein, waarop zij die kosten niet kunnen uitsparen. Men zal dus moeten voorzien hoe men aan de noodige middelen wil komen. Het ontbreken eener hechte financiëele basis bedreigt het succes van het werk. Wat de samenstelling van een voorloopig bestuur betreft, adviseert spr. zooveel mogelijk vereenigingen in die bestuursformatie op te nemen.

De Voorzitter dankt den Heer Landman voor zijne woorden, die van erkenning getuigen van het groote plan. Met hetgeen door hem gezegd is, zal rekening worden gehouden. De opzet was voorbereidend. De Commissie wilde niets opleggen.

Om de individuen te bereiken, zijn de organisaties uitgenoodigd. Spr. gelooft, dat de noodige fondsen bijeen zullen komen en dat ieders offer daartoe slechts klein zal behoeven te zijn. Ten aanzien van de samenstelling van een voorloopig bestuur zal zoo straks eene suggestie worden gedaan.

De Heer Noordhoff verheugt zich, dat de Heer Landman deze opmerkingen gemaakt heeft. Het blijft er niet bij, dat de organisaties worden aangeschreven om langs dien weg hare leden te bereiken. Hare medewerking is noodig. De contributie zal nader zijn vast te stellen. De bedoeling is een sterk individueel lidmaatschap te bevorderen. Eene nationale week gewijd aan de internationale beweging zal daartoe kunnen medewerken. Een collectiedag zal eene behoorlijke opbrengst kunnen opleveren. Spr. verzekert uitdrukkelijk, dat het geen oogenblik de bedoeling geweest is pressie te willen oefenen op het eigen werk van de verschillende organisaties of fusies te bewerken.

De Voorzitter doet daarop voorlezing van de namen der blijkens de presentielijst ter vergadering vertegenwoordigde organisaties.

De Heer van Stam, vertegenwoordiger van de Beweging van Europ. Federalisten, heeft met groote belangstelling toegehoord. Maar congressen, tentoonstellingen, lezingen enz. spreken niet tot de verbeelding van het Nederlandsche volk. In het plan is weinig reëel perspectief. Men loopt hier niet warm op. Een meer pakkend perspectief zou moeten worden ontwikkeld. Deze vredesbeweging zou zich moeten aansluiten bij alle mogelijke vredesbewegingen over de geheele wereld.

De Voorzitter meent, dat de vorige spreker wel wat veeleischend is in dit aanvangsstadium. Deze vergadering is toch een eerste stap van eenige beteekenis. Verdere stappen in breeder verband zullen ongetwijfeld volgen en de verwachting is zeker gerechtvaardigd, dat degenen die straks de leiding zullen overnemen, in die lijn zullen voortgaan.

De Heer Noordhoff herinnert aan het Wereldvakverbond. Het volgend jaar zullen wij (d.i. deze beweging) in het Nationaal Congres onze entree doen in Nederland. De bedoeling is niet om langs platgetreden paden te blijven loopen. Zie het ontwerp-pact sub c. De Heer van Ketwich heeft reeds gewezen op de internationale Studiecommissie, waarin ook het Nederlandsche Roode Kruis is vertegenwoordigd. Zoo iets als wij heden beloven, stemt ons blijde en hoopvol.

De Heer Meursing, sprekende namens de Quakers, meent, dat gezamenlijk nog het een en ander dient te worden overwogen. Spr. ziet vele perspectieven, had gehoopt, dat vele bezwaren reeds zouden zijn opgelost. De Heer de Graaf heeft gezegd: als de artsen het werk neergooien in oorlogstijd, is de oorlog afgelopen. Niet woorden, maar daden wil hij. Wie dat zegt, moet worden opgenomen in deze groep. Spr. zou het betreuren, als het nationale Roode Kruis werd opgeheven.

Wel dienen echter nog enkele vragen onder het oog te worden gezien. Spr. stelt het nationale tegenover het Internationale Roode Kruis, welk laatste volgens hem alleen een vredesorganisme zou zijn. Eene nadere bespreking zal dienen plaats te vinden. Aan het tot stand komen van een overkoepelend lichaam wil spr. van harte gaarne mededoen; hij hoopt, dat het nationale Roode Kruis daarin zal worden opgenomen in verband met zijne internationale relaties. Wel mag hij niet verhehlen, dat het enthousiasme van de Vredesgroep der Quakers "niet zo daverend" is. De gewetensbezwaarden tegen den oorlog hebben belangrijk vredeswerk gedaan. Zij kunnen een belangrijke steunpilaar worden en moeten niet worden afgestooten. Spr. keert zich tegen het oorlogspotentiëel van het Roode Kruis. De oorlogsprrophylaxisgedachte bestaat nog. Als oud-officier van gezondheid heeft spr. samengewerkt met Dr. Jan Roorda, een pacifist in den actieven zin des woords. Moge het nationale Roode Kruis zich vrijmaken van den geest van nationaal egoïsme.

De Voorzitter dankt den Heer Meursing, in wiens standpunt hij eene zekere wending mag constateren. Intusschen ware het juist noch billijk speciaal aan het nationale Roode Kruis versterking van het oorlogspotentiëel te verwijten. Die blaam - indien men het zoo mag noemen - treft bv. ook het bakkersbedrijf, ja bijna alle bedrijven. En wat de vereenigingen betreft, zouden zelfs de Quakers, die zooveel uitnemend werk hebben gedaan, niet zijn vrij te pleiten. In eene beweging als deze moet men ervoor waken zich niet te verliezen in critieken, die de samenwerking bemoeilijken en daardoor noodzakelijk afbreuk doen aan het gemeenschappelijk streven.

De Heer Maas Geesteranus wenscht namens de Ned. Studenten Vereeniging voor Federale Wereldregeering het Nederlandsche Roode Kruis geluk met het genomen initiatief. Spr. acht echter het punt e van het pact niet voldoende geformuleerd. De studeerende jeugd door middel van kampen te benaderen is z.i. niet mogelijk. Men zal moeten komen met een zeer beslist program.

De Voorzitter is dankbaar voor de belangstelling van de Studentenwereld, op wier medewerking gaarne wordt gerekend.

De Heer Hoogendijk, afgevaardigde van de Beweging voor Federale Wereldregeering, acht het eene zeer gelukkige gedachte te probeeren te komen tot gezamenlijke organisatie. Spr. is even een beetje onthutst geweest door de verklaring van den Heer Noordhoff, dat in dertig jaren niets zou zijn bereikt. Aan de burgers zal een denkbeeld aan de hand moeten worden gedaan. De politieke constellatie maakt de uitbanning van den oorlog moeilijk. Noodzakelijk is eene Federale Wereldregeering. Waar geen Regeering is, is de chaos. Met conventies enz. komt men geen stap verder. Er moet eene constellatie worden geschapen waardoor oorlog onmogelijk wordt. Spr. verzoekt te willen mededeelen in hoeverre de Nederlandsche Beweging bereid is deze gedachte sterk te ondersteunen. Dan komt men in de lijn van hetgeen moet worden voorgelgd aan het Nederlandsche Volk. Wat is eigenlijk de grondslag van de Vereenigde Naties? "Souvereine gelijkheid". Maar wat is dat? Spr. gelooft niet, dat het goed is aan het Nederlandsche volk te zeggen, dat er een Vredesdag moet zijn. Wél acht hij noodig, dat de Regeering worde ontslagen van de verplichting tot handhaving van de Souvereiniteit. Wil men dáárheen, dan belooft spr. alle medewerking.

De Voorzitter verklaart, dat met zeer veel belangstelling naar den vorigen spreker is geluisterd. Dit is echter nog niet het moment, waarop een bescheid op de door hem gestelde vraag mogelijk is.

De Heer Noordhoff verzoekt den Heer Hoogendijk zich niet persoonlijk aan te trekken hetgeen door hem na de openingsrede van den Voorzitter gezegd is. Zeker, er zijn zeer ernstige pogingen geweest en het zou niet juist zijn te beweren, dat er alleen passieve pogingen in het werk zijn gesteld. Maar het ledental was

te gering, daarbij kwan de financiële onmacht. De belangstelling van het Nederlandsche volk moet nu worden gestimuleerd. Wat het Handvest van de Vereenigde Naties betreft, neemt spr. dat de Souvereine gelijkheid verkeerd wordt geïnterpreteerd. De bedoeling is, dat er van achterstelling geen sprake mag zijn. Er is niet gezegd, dat wij willen vasthouden aan het handvest; neen, wij willen daarop voortbouwen en bereiken eene ware volkerengeneenschap op democratisch-federalistischen grondslag. Wij willen eene Wereldregeering, al gelooven wij nog niet, dat die thans kan worden bereikt. Daartoe toch moet een deel van de Staatssouvereiniteit worden prijsgegeven. En het ziet er nog niet naar uit, of men daartoe overal bereid is.

Mevrouw Westendorp van den Nederlandschen Kinderbond memoreert het groote succes van de prachtige operette over den vrede van Mevrouw de Voogd. Iedereen was daarover verrukt in Haarlem. Als de kinderen in die lijn geleid worden, houdt dat eene belofte in voor de toekomst. Daarom is het ook van belang, dat de kinderwereld in de Nederlandsche Beweging wordt betrokken.

De Voorzitter dankt Mevrouw Westendorp en deelt volkomen haar gevoelens.

De Heer Kappeyne van de Coppello, vertegenwoordigende The New Commonwealth, heeft tot zijne spijt én tot zijne vreugde geconstateerd, dat verscheidene sprekers zich reeds geroepen hebben gevoeld om de nieuwe organisatie in bepaalde richtingen te stuwen. Wanneer men echter met succes te werk wil gaan, is het noodzakelijk den plicht te voelen het lidmaatschap te aanvaarden zonder anderen te willen dwingen. Spr. onderscheidt twee groepen:

1o de menschen, die de vredesbeweging willen steunen uit groote innerlijke overtuiging, rotsvast stoelend op eene bepaalde levensovertuiging;

2o de menschen, die eené praktische oplossing willen geven door bepaalde middelen als noodzakelijk aan te bevelen.

Zoo hebben wij het geluid vernomen van hen, die betoogd hebben, dat dienstweigering het beste middel is en van degenen, die de doktoren het oorlogswerk willen laten neergooien.

Spr. gelooft echter, dat het Vredesvereenigingsleven in den modernen tijd ons den plicht oplegt om te zamen te komen en te zamen te overleggen zonder te voren ook maar eenige voorwaarden te stellen. Tegenover dit gevoel van teleurstelling staat echter, dat spr. buitengewoon verheugd is, dat deze rustige bijeenkomst dank zij het gelukkig initiatief van het Nederlandsche Roode Kruis kon worden belegd.

De Voorzitter dankt den Heer Kappeyne zeer voor zijne van zoo grooten ernst en zoo groote liefde tot het doel getuigende woorden.

De Heer Knös, afgevaardigde van de Beweging voor Federale Wereldregeering, heeft met veel belangstelling gehoord wat er gezegd is over dienstweigering, doktoren in oorlogstijd en opvoeding van de jeugd. Spr. wil nu wijzen op eenige technische feiten. De techniek van den toekomstigen oorlog is zoover gevorderd, dat een groot land volkomen kan worden vernietigd. door een paar duizend specialisten.

Dienstweigering haalt niets meer uit. Ook eene weigering van de doktoren is volkomen nutteloos. De eisch tot ontbinding van het Roode Kruis is stellig evenmin juist.

Wat de opvoeding van de jeugd betreft, het volgende. Blijkens uitslatingen van de Amerikaansche atoomspecialisten is vóór 1952 stellig een atoomoorlog te verwachten, tenzij er eene instantie tot stand komt tot contrôle der atoomfabricatie. Men heeft dus slechts enkele jaren tijd, d.w.z. te kort voor de opvoeding van de jeugd.

De Voorzitter constateert, dat de opvattingen van sommige sprekers blijken tamelijk ver uiteen te loopen.

Mevrouw Nobben, afgevaardigde van den Nederlandschen Vrouwenbond, juicht het initiatief tot het houden van deze vergadering toe. Als wij tegen den oorlog zijn, moeten wij ons dan ook niet richten tegen degenen, die een oorlog mogelijk maken? Wij hebben gehoord, dat

wij vóór 1952 klaar moeten zijn en dat de atoomenergie in andere banen, nl. die van de werken des vredes moet worden geleid. Hoe moeten wij staan tegenover Indonesië? Er vallen bommen op Indonesië. Wat doen wij daar als Nederlanders? Wij moeten ons richten tot alle groepeeringsen, in het bijzonder tot de vrouwen, want deze zijn het, die hare mannen en jongens moeten afstaan. De menschen moeten leeren elkander te begrijpen.

De Voorzitter merkt op, dat het niet mogelijk is hier thans op alle vragen van Mevrouw Nobben te antwoorden. Wel kan van harte worden ingestemd met haren raad het wederzijdsch begrip onder de menschen en de verdraagzaamheid zoo krachtig mogelijk te bevorderen.

De Heer Jacobson, vertegenwoordiger van de International Friendship League, constateert dat de tijd inderdaad zeer kort is; daarvan zijn allen zich welbewust. Nu zeggen sommigen: wij moeten de Vredesbeweging op de breedst mogelijke basis construeeren. Anderen willen een minimum-program. Spr. gelooft niet, dat de eerste methode ter bespoediging van zaken kan strekken en acht daarom de tweede te verkiezen. Wij willen allen den vrede, maar tot dusver is toch nog geene conferentie gelukt. Wij moeten eene groep krachtige menschen hebben.

De Voorzitter dankt den vorigen spreker. Allereerst zal er een voorloopig bestuur moeten worden gevormd.

De Heer Hintzen verklaart namens den Nederlandschen Studentenraad, dat de studenten zeer verheugd zullen zijn als de organisatie tot stand komt, want zij zijn in de eerste plaats de dupe van een oorlog. Of de Nederlandsche Studentenraad zich zal aansluiten, valt nog niet te zeggen. Er bestaat een zeker scepticisme op grond van vroegere ervaringen. Wat is vrede? Vrede is steeds gezien als de afwezigheid van oorlog. In het program wordt slechts gesproken van "anti-oorlogswil". Maar eene van de belangrijkste zaken is te formuleeren wat wij wél willen. Wat gaan wij nu eigenlijk doen?

De Voorzitter dankt, onder opmerking, dat het den Studentengemeenschappen eigen is sceptisch te staan tegenover verschillende dingen. Straks zal ook hun de gelegenheid worden geboden hunne wenschen kenbaar te maken aan het voorloopig Bestuur. Op medewerking der Studentenwereld wordt vertrouwd.

De Heer Noordhoff wijst er den Heer Hintzen op, dat hij het pact niet kan losmaken van zijnen inhoud. De formulering moest positief, kort en krachtig zijn. Met de door U gemaakte opmerking zal rekening worden gehouden.

De Heer Rünke, afgevaardigde van den Internationalen Vrijwilligen Hulpdienst, heeft, evenals sommige andere sprekers, het stellen van de daad gemist. Wij moeten trachten de regeerders door het volk te laten steunen, is gezegd. Maar ook het pact moet de groote massa kunnen boeien. Het zijn woorden, steeds maar woorden. Actief werken zou moeten worden besproken. Spr. wijst op het positieve werk van den Internationalen Vrijwilligen Hulpdienst sinds den vorigen oorlog. Daarom: vóór alle woorden de daad en opbouwend werk. Het pionierswerk van den Engelschen tak der S.C.A. in Duitschland is van buitengewoon belang. Eerst werd het clandestien verricht, later werd de groote opvoedkundige waarde daarvan volmondig erkend. Spr. hoopt, dat het Voorloopig Bestuur de grootste aandacht zal schenken aan de noodige concretiseering.

De Voorzitter dankt den vorigen spreker. Met diens woorden zal zeker rekening worden gehouden. Het door hem bedoelde werk in Duitschland is bekend. Het Nederlandsche Roode Kruis heeft onlangs in Duitschland eene zeer uitgebreide coördinatie van den opvoedkundigen arbeid tot stand gebracht.

De Heer Voogd, vertegenwoordigende de Dem.-Soc. Jong. Ver. "Nieuwe Koers", stelt de practische vraag, of het in de bedoeling ligt plaatselijke afdelingen te stichten. In deze vergadering komt wel eene wanhopige versplintering tot uiting. Spr. acht het eene zaak van primair belang, dat de afzonderlijke vredesorganisaties zich consolideeren tot ééne Nederlandsche Vredesbeweging. Anders is

het geheele streven vruchteloos. Ééne brochure moet er komen in plaats van al die blaadjes. Men moet niet discuteeren over 1001 verschilpunten.

De Voorzitter dankt. De landelijke organisatie van de Nederlandsche Beweging zal door het Voorloopig Bestuur moeten worden ontworpen. De Heer Horsmeier, afgevaardigde van de Internationale Vereeniging "Bellamy" stelt er prijs op te verklaren, dat hij het persoonlijk bijzonder toejuicht, dat deze bijeenkomst geleid wordt door een vertegenwoordiger van het Nederlandsche Roode Kruis. Het Roode Kruis werd vroeger onafscheidelijk gekoppeld aan het begrip: oorlog. Maar voorkomen is beter dan genezen. En onder het nieuwe bestuur schijnt een nieuwe weg te zijn ingeslagen: het zoo mogelijk voorkomen van den oorlog, in het belang van de vrouw, in het belang van den student, in het belang van allen. Zeer belangrijk is het, dat menschen van de meest uiteenlopende denkwijzen hier bijeen zijn gekomen om elkander te zoeken. Ondanks vele teleurstellingen kan men optimistisch zijn, indien vooropstaat de positieve wil om elkander te vinden in het belang van de gemeenschap. De verklaringen van de leden der Commissie heeft spr. met buitengewoon veel genoegen gehoord. Vanzelf rijzen er verschillende vragen: hoe moet ons standpunt zijn tegenover de oorlogsindustrie? hoe ten aanzien van het Indonesische vraagstuk?

Naar aanleiding van de uiteenzetting door den Heer Noordhoff ter inleiding gegeven, stelt spr. de vraag: hoe komt het, dat de pacifistische organisaties tot dusver zoo weinig resultaat hadden? Men kan toch nooit naar het ledental of de ontvangen contributies het belang eener organisatie afmeten. Eerst moet de wil er zijn, daarna komt de daad. Geconstateerd kan worden, dat onder het Nederlandsche volk iedereen, voor zoover niet geïnteresseerd bij de bewapeningsindustrie, verlangt naar vrede. De strijd tusschen arbeid en kapitaal is een economisch probleem, dat van groot belang is voor onze beweging. Men moet komen tot eene samenwerking van de verschillende bevolkingsgroepen hier en in de andere landen.

De Voorzitter dankt ook dezen spreker, om vervolgens over te gaan tot behandeling van de samenstelling van een Voorloopig Bestuur, dat bv. na een half jaar of driekwart jaar zal zijn te vervangen door een op normale wijze gekozen bestuur. De Studiecommissie, waarin vertegenwoordigd zijn de Beweging van Europeesche Federalisten, de Vereeniging voor Internationale Rechtsorde, het Nederlandsche Roode Kruis, de Universala Ligo en de Wereldbond der Kerken, meent in overweging te mogen geven eene samenstelling van het Voorloopig Bestuur uit de navolgende zeven groepen:

Vrouwenvereenigingen	3 leden
Jeugdbeweging	2 (waarvan 1 uit Studentenw.)
Vakvereenigingen	3
Werkgevers	3 (of wel 1 uit Stichting v.d. Arbeid)
Wetenschap	1
Onderwijs	1
Pers	1

De Heer Beurs, afgevaardigde der Nederlandsche Reisvereeniging, wil geene oratio pro domo houden, maar meent toch te mogen wijzen op de belangrijke groep: toerisme.

De Voorzitter vestigt de aandacht op de noodzakelijkheid van eene zekere beperking. Naast het Bestuur is gedacht aan een Raad van Adviseurs op breedere basis. Het eigenlijke bestuur al te zeer uit te breiden, ware niet doelmatig.

De Heer Hintzen zou gaarne toch de mogelijkheid willen zien geopend van de benoeming van een bestuurslid speciaal voor de uitwisseling van oudere leerlingen en studeerenden.

De Voorzitter meent, dat ook hiervoor een adviseur zou kunnen worden aangewezen.

Jonkvrouwe Repelaer van Driel, afgevaardigde van de Ned. Ver. voor Vrouwenbelangen en van den Internat. Vrouwen Bond voor Vrede en Vrijheid, waardeert bijzonder, dat aan de vrouwenvereenigingen drie zetels zijn toegedacht, doch oppert het denkbeeld daarvan eventueel

1 zetel af te staan ten behoeve van de Jeugdorganisaties.

De Voorzitter dankt voor dit grootmoedig gebaar, maar zou de vrouwengroep toch gaarne gehandhaafd willen zien op 3 leden en liever een zetel meer willen zien toegekend aan de jeugdgroep.

Dit voorstel blijkt algemeene instemming te vinden, zoodat beide groepen over 3 zetels zullen beschikken.

De Heer Posthuma, vertegenwoordiger van den Ned. Boksbond, zegt zich in deze vergadering te gevoelen als een kat in een vreemd pakhuis. Andere sportverenigingen zijn hier nl. niet vertegenwoordigd, hetgeen hem in overweging doet geven de sportwereld vooral niet te vergeten in deze actie. Hij spreekt zijne beste wenschen uit voor het succes van deze Vredesbeweging.

De Voorzitter dankt den Heer Posthuma. De sportwereld is inderdaad niet vergeten en spr. is ervan overtuigd, dat het Bestuur zeker de sport zal willen zien vertegenwoordigd in den zoeven genoemden Raad. Na eene vraag, gericht tot de vergadering, meent de Voorzitter te mogen constateeren, dat zij accoord gaat met het voorgestelde schema van indeeling der samenstelling van het Voorloopig Bestuur. Aan de Studiecommissie zou dan, indien de vergadering daarmede instemt, kunnen worden overgelaten in overleg te treden met de betrokken groepen over de aanwijzing der bestuursleden. Daarna zou de samenstelling van het Voorloopig Bestuur ter kennis worden gebracht van alle organisaties.

De vergadering vereenigt zich niet dit voorstel.

De Voorzitter constateert met voldoening de groote belangstelling waarvan in deze vergadering is blijk gegeven en vraagt of het dus inderdaad de bedoeling en de wensch is van alle afgevaardigden om te besluiten tot de oprichting van de Nederlandsche Beweging tot bevordering van den Internationalen Vrede en de Internationale Veiligheid.

De Heer van der Ley, vertegenwoordigende de Nederl. Afdeling der Theosophische Vereeniging, vraagt of dit de aanvaarding van het ontwerp-pact impliceert.

De Voorzitter beantwoordt die vraag ontkennend. Onder het te formeeren Voorloopig Bestuur zal dat ontwerp nader zijn te bezien.

De Heer van der Ley verklaart het volkomen eens te zijn met allen, die het pact nog positiever zouden willen zien geformuleerd.

De Voorzitter verzoekt de aanwezigen door handopsteking blijk te willen geven van instemming met de oprichting der Nederlandsche Beweging bovengenoemd.

De telling wijst uit, dat 31 van de 32 vertegenwoordigde organisaties vóór de oprichting zijn en slechts 1 organisatie daartegen.

De Voorzitter meent, dat men zeer gelukkig kan zijn over dit resultaat.

De Heer van der Mandere vraagt een oogenblik het woord, niet als lid van de Studiecommissie, noch als lid van de Vereeniging voor Internationale Rechtsorde, maar als oudste stukje Vredesorganisatie.

Dit te zijn is een twijfelachtig voorrecht. In het begin dezer eeuw werd men als pacifist aangezien als een zonderlingwezen. De Heer Kappeyne gewaagde zoeven van eene zekere teleurstelling. Spr. daarentegen is zeer verblijd over dezen grooten en onniskanbaren vooruitgang. De Heer van Stam heeft gezegd, dat de vredesbeweging niet sprak tot het volk. Maar spr. meent, dat het toch fascinerend moet werken op het volk, dat dit resultaat heden werd bereikt. Het opent den weg tot daadwerkelijken arbeid voor den vrede. Alles, maar geen oorlog meer, zij ons doel. De vergadering zal begrijpen, dat het gevoel dat deze mijlpaal kon worden bereikt, mij na dertig jaar tot eenige verheuging stemt.

De Heer van de Graaf, woordvoerder van de Vrienden van den Vrede, verklaart nu reeds 45 jaar den strijd te hebben gevoerd tegen den oorlog. Hij herinnert aan de dagen van Domela Nieuwenhuis. Spr. heeft duizenden bladen verkocht van "Wapens neer". Maar de menschen zien geen daden. En de hongerstakingende dienstweigeraar Herman Groenendaal maakte weinig indruk. Daden wil spr. zien, anders baat het niets.

Voor hem staat vast, dat het Roode Kruis, dat steeds in verbinding staat met diplomaten en Regeeringen, uit den boeze is. Ook de soldaten, die op wacht staan voor het Paleis, moeten verdwijnen. Alleen de daad kan den vrede brengen.

De Voorzitter is mede van oordeel, dat de daad den vrede moet brengen en acht het daarom zeer te betreuren, dat de "Vrienden van den Vrede" zich afzijdig houden. Het Roode Kruis is internationaal en neutraal en kan juist daardoor eene groote macht ten goede zijn. Men denke slechts aan de bestaande Conventies van Genève en aan de nieuwe Conventie, welke thans in wording is, ter bescherming van de burgerbevolking. In tijd van nood moet men de helpende hand uitsteken. Dit geldt voor ieder mensch.

De Heer Zonnenberg, vertegenwoordiger van het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers, zou het zeer op prijs stellen - aangezien de Vrede ondeelbaar is - indien de Heer van de Graaf c.s. alsnog zouden kunnen meegaan. Het eigen werk van hunne organisatie zal toch kunnen worden voortgezet.

De Voorzitter ondersteunt deze poging van den Heer Zonnenberg.

De Heer van de Graaf laat zich echter niet bewegen.

De Voorzitter richt daarop nog een bijzonder waardeerend woord tot den Heer van der Mandere, voor wien als Nestor der Vredesbeweging hier te lande het resultaat van deze bijeenkomst naar zijn eigen getuigenis eene groote voldoening geweest is.

De Heer Noordhoff verzoekt nog een enkel woord tot den Voorzitter persoonlijk te mogen richten. Bergisteren eerst is de Heer van Ketwich Verschuur na eene afwezigheid van zes weken uit de Vereenigde Staten en de West teruggekeerd. Niettemin heeft hij op uitnemende wijze deze vergadering weten te leiden. Daarvoor zij hem dank gebracht.

De Voorzitter sluit daarop de vergadering, de aanwezigen dankende voor hunne zoo waardevolle bijdrage tot het welslagen der bijeenkomst.

De Secretaris



Inlichtingendienst.
HOOFDCOMMISSARIAAT
VAN POLITIE
UTRECHT

UTRECHT, den 24 December

1947

Lr. C/5 Nr. 1153 '47

Bijlagen: _____

Bericht op schrijven No.

van

Onderwerp: Verslag vergadering.

Vol. no.	OPGELEGD
31	DEC 1947
ACD	26812

BUREAU B

3-1-47

Ⓚ

Hierbij doe ik U toekomen het verslag van de oprichtingsvergadering van de Nederlandse Beweging tot bevordering van de Internationale Vrede en Internationale Veiligheid, gehouden onder auspiciën van het Ned. Rode Kruis, te Utrecht op 20 December jl.

De Hoofdcommissaris van Politie,

(R.W. van Eijk.)

Heer Hoofd van de
Centrale Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's-GRAVENHAGE.

Utrecht.

C/3 No. 1153

R a p p o r t .

④

Mede ter beantwoording van het schrijven van de Centrale Veiligheidsdienst No. X25720, d.d. 9 - 12 - 47, volgt hier het verslag van de oprichtingsvergadering van een "Nederlandse Beweging tot bevordering van de Internationale Vrede en Internationale Veiligheid", gehouden onder auspiciën van het Nederlandse Rode Kruis, op Zaterdag 20 December 1947, ten 14.00 uur in het restaurant Esplanade aan het Lucas Bolwerk te Utrecht.

Aanwezig waren plm. 65 dames en heren, in de leeftijd van 25 tot 70 jaar, hoofdzakelijk uit de goeude stand en intellectuele kringen. Er was gerekend op een opkomst van 300 personen. Zaal versieringen waren niet aangebracht. Het geheel droeg een uiterst beschaafd karakter. De debatten stonden op een hoog peil, alhoewel, zoals later moge blijken vele "orationes pro domo" door de resp. organisatievertegenwoordigers werden afgestoken.

Aan de bestuurstafel hadden plaats genomen:

K.V.A. Voorzitter: H. P. J. Van KETWICH VERSCHUUR, directeur-generaal van het Nederlandse Rode Kruis, die zeer onlangs van een grote buitenlandse reis was teruggekeerd. Secretaris: Waarschijnlijk Jonkheer Beelaerts van Blokland, als vertegenwoordigers van de door het Rode Kruis ingestelde Studiecommissie: NOORDHOF, waarschijnlijk lid van de Beweging voor Federale Wereldbeweging en VAN DER MANDELE, radiospreker. Voorts een dame en een heer, die beiden onbekend zijn gebleven en aan de debatten niet deelnamen.

In totaal hadden plm. 35 organisaties aan de oproep van het Rode Kruis gevolg gegeven, door het zenden van een of meer vertegenwoordigers. Onderstaande groeperingen konden worden genoteerd. De nummering tussen de haakjes is die van bovengenoemd schrijven.

- (1) 1. Internationale Vrijwillige Hulpdienst, vertegenwoordigd door een zekere RÜMKE, waarschijnlijk: August Conrad RÜMKE, geboren te Amsterdam 22-10-1924, wonende te Bilthoven, Vermeerlaan 41.
- (2) 2. International Friendship League, vertegenwoordigd door JACOBSON.
- (6) 3. Vereniging Internationaal Jeugdverkeer.
- (7) 4. Katholieke Jongerengroep "De Toorts".
- (8) 5. Internationale Vereniging "Bellamy", vertegenwoordigd door ALBERTUS MULDER, geboren te Utrecht 14-6-1896, wonende te Utrecht, Nachtegaalstraat 52bis, alsmede door een tweede onbekend gebleven persoon.
- (9) 6. Theosophische Vereniging, Nederl. afdeling, vertegenwoordigd door VAN DER LEIJ.
- (19) 7. Nederlands Verbond van Vakverenigingen, vertegenwoordigd door LANDMAN.
- (22) 8. Koninklijk Nederlands Landbouw Comité.
- (33) 9. Nederlandse Christen Vrouwenbond.
- (35) 10. Nederl. Ver. voor Vrouwen met Academische opleiding, vertegenwoordigd door SCHOUWENAAR.
- (36) 11. Nederlandse Vereniging voor Vrouwenbelangen en gelijk Staatsburgerschap.
- (42) 12. District Nederland der Soroptimisten.
- (59) 13. Nederlandse Jeugd Herberg Centrale.

(78)

- (78) 14. Christelijke Mulovereniging.
- (83) 15. Nederlandse Studentenraad, vertegenwoordigd door LINTZEN of LUTZEN.
- (87) 16. Nationaal Verbond van Verplegenden.
- (94) 17. Nederlandse Kinderbond, vertegenwoordigd door Mevr. WESTERHOUT.
- (109) 18. Nederlandse Chemische Vereniging.
- (117) 19. Nederlandse Reisvereniging, vertegenwoordigd door MEURS.

Voorts vertegenwoordigers van de navolgende, reeds in de Coördinati commissie (ter vergadering "Studiecommissie" geheten) zitting hebbende organisaties:

- 20. Algemene Nederlandse Vredesactie.
- KNVA B Beweging voor Federales Wereldregering, vertegenwoordigd door de voorzitter HOGENDIJK en Ingenieur GUNNAR KNÖS, wonende te Hilversum.
- 22. Werledbond der Kerken.
- KNVA B 23. ~~Genootschap der Vrienden (Quakers)~~, vertegenwoordigd door Dr. E.E. MEURSING, wonende te Dordrecht, J. de Witstraat 39.
- 24. Vereniging voor Internationale Rechtsorde.

Bovendien vertegenwoordigers van niet in het meergenoemde schrijven vermelde organisaties:

- 25. De Vereniging Nederland-U.s.s.R.
- KNVA B 26. Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers, vertegenwoordigd door Dr. JOHANNES MARTINUS ELISABETH MARIE ALPHONSUS ZONNENBERG, geb. te Rotterdam 16-4-1907, wonende te 's Gravenhage.
- KNVA B 27. Sociaal-Democratische Jongerengroep "Nieuwe Koers", vertegenwoordigd door J. VOOGD te Haarlem.
- 28. International Student Service.
- KNVA B 29. Nederlandse Vrouwenbeweging, vertegenwoordigd door MARIA ELISABETH NOBBE geboren ODINOT, geboren te Wijk bij Duurstede 4-5-1908, wonende te Hilversum.
- KNVA B 30. De Nederlandse Boksbond, vertegenwoordigd door de voorzitter, de arts POSTUMA.
- KNVA B 31. Vereniging van Studentenfederalisten, vertegenwoordigd door MAAS GEESTERANUS.
- KNVA B 32. Beweging der Europese Federalisten (Europese Actie ?), vertegenwoordigd door P. VAN STAM.

Alsmede enige andere organisaties, waaronder enige Rooms Katholieke verenigingen, een padvindersorganisatie en andere neutrale groepen.

Ter veragdering werd medegedeeld, dat in totaal 150 organisaties waren uitgenodigd. Uit bovenstaande opsomming moge blijken, dat lang niet allen een vertegenwoordiger hadden gezonden. Opmerkelijk is te noemen dat o.a. de Nos. 25, 26 en 29 niet waren opgenomen in de lijst ggevoegd bij het schrijven van de C.V.D., in de aanhef van dit rapport genoemd.

De vergadering droeg een besloten karakter. Aan de pers werd medegedeeld, dat een communiqué zou worden uitgegeven om daardoor de berichtgeving in eigen hand te houden. Tot het bijwonen van de vergadering door leden van de pers werd overigens geen bezwaar gemaakt.

Aan de ingang van de zaal was een tafeltje geplaatst met daarop de presentielijst. Een ~~man~~ gekleed in de uniform van het Rode Kruis gaf aanwijzingen aan de binnenkomende bezoekers.

Te ongeveer 14.15 uur werd de vergadering door de Heer Van Ketwich Verschuur geopend, die na een zeer korte inleiding direct het woord gaf aan de voorzitter van de Studiecommissie de Heer Noordhof.

Deze

Deze releveerde de geschiedenis van het Vredeswerk, door de diverse Nederlandse organisaties. Hij herinnerde aan de Anti-Oorlogsraad en noemde in dit verband SCHAPER. Volgens spr. had deze organisatie geen invloed van betekenis en leed evenals alle andere verenigingen op vredesgebied aan financiële bloedarmoede. Ook op 12 en 14 April 1940 is gepoogd een centraal lichaam voor het werk van de vrede te stichten. Hier kwamen enkele pacifistische organisaties, doch ook enkelen bleven weg. Hierna kwam de 2e Wereldoorlog en bij al dit rechteloos gekwel der volken, kwam hierna het gevoel der dofte berusting, dat men de weg naar de vrede niet meer in de organisaties vindt, aldus spr. De Heer Noordhof vervolgde:

"Daarom kwam Ds. Hugenholtz in samenwerking met de Internationale Vereniging voor Rechtsorde met een voorstel en in overleg met hem en mij legden wij onze ideeën in een schema vast. Over de opzet waren we het dadelijk eens. Als basis van samenwerking werd het Rode Kruis genomen, op grond van het navolgende.

In Oxford waren in 1946 51 Rode Kruisverenigingen bij elkander, die zich uitspraken voor bevordering van de vrede. Haar taak was samenbundeling en coördinering van de vredeskrachten. Hiervan werd mededeling gedaan in een persbericht en op een persconferentie. Op 13-8-47 ging er vanwege het Nederlandse Rode Kruis een brief uit naar de Nederlandse pacifistische verenigingen. In deze brief werd met voldoening vastgesteld, dat er van deze verenigingen positieve waarde van uitging, doch dat niet ontkend kon worden, dat er grote leemten waren om tot een werkelijk doel te geraken. Op 2-9-47 waren er een tiental vertegenwoordigers van pacifistische verenigingen in het gebouw van het Rode Kruis aanwezig. Daar was men bereid samenbundeling te aanvaarden."

Hierna las de Heer Noordhof het pact voor.

Spr. constateerde dat de organisatie der Verenigde Naties een teleurstelling is. Spr. wenst geen bond van regeringen maar een bond van Volken. Volgens hem staat de Studiecommissie radicaal afwijzend ten opzichte van een totalitaire volkerenorganisatie. Hij zag liever een organisatie met federalistische grondslag, zoals Amerika "want die is groot en machtig geworden". De verdere uitwerking van dit beginsel moet later plaats vinden, aldus spr.

De Heer Ketwich Verschuur verzocht hierna aan de aanwezigen het woord te voeren. Enige sprekers (-sters) gaven zich op.

1. De voorzitter van de Algemene Nederlandse Vredesactie (Zijn naam kon niet verstaan worden). Deze betoogde, dat de Oxfordresolutie van 1946 door hem te Genève is besproken in de Union des Associations de Paix. Bovendien had hij hierover voor de Geneefse radio gesproken. Spr. vervolgt: "Men was daar enthousiast. Zo zelfs, dat een Amerikaans reporter dit naar zijn land telegrafeerde. In verschillende landen is reeds een zodanige beweging georganiseerd. Dit is in het belang van ons vredeswerk, dat geremd wordt door laksheid en onverschilligheid. Allereerste moet er georganiseerd verzet komen tegen de oorlog". Voorts besprak hij de inhoud van het pact. Hij ziet in de formulering "versterking van de anti-oorlogswil" een negativisme en geen positieve veroordeling van de oorlogswil. Spr. voelt dat hij hiermede een probleem aansnijdt, doch ziet in deze formulering een oorzaak waardoor sommige verenigingen geen plaats kunnen vinden in de op te richten vredesbeweging. Voorts wees spr. op het feit, dat de kunstenaarskringen, zoals musici, niet uitgenodigd zijn, evenals de Bond van Nederlandse Architecten.

De Heer Ketwich Verschuur antwoordde, dat alle bezwaren door de Studiecommissie zullen worden bekeken.

2. Een zekere Van der GRAAF, die door kleding, spraak en bewoordingen in dit milieu zowel letterlijk als figuurlijk uit de toon viel, ontpopte zich als een uiterst vurige en radicale aanhanger van de Vredesgedachte. Er kon niet verstaan worden, welke organisatie vertegenwoordigd werd, waarschijnlijk is deze genaamd: Vrienden van de Vrede. Hij betoogde het werkelijk schitterend te vinden, dat het Rode Kruis het initiatief

initiatief genomen had. Doch hij vergeleek het werk van het Rode Kruis met dat van een schoenmaker, nl. deze ambachtsman was steeds doende om door het oplappen der schoenen, deze voor verder gebruik weer geschikt te maken. Zo ook het streven van het Rode Kruis, die de soldaten weer geschikt maakt om aan de fronten verder te strijden. "Ontbindt U, en beëindigt Uw taak, de doktoren moeten weigeren om naar de slagvelden te gaan en moeten roepen: "Wij doen niet meer mee"", zo riep Van der Graaf door de zaal. Zijn verder betoog hield min of meer de suggestie in, dat hij aan de goede bedoelingen van het Rode Kruis twijfelde en eindigde met het bestuur van het Rode Kruis voor te stellen tot ontbinding van de vereniging over te gaan, om alvast een positieve daad te stellen, na van te voren nog te hebben medegedeeld bewondering te hebben voor de principiële dienstweigeraars. De Heer Ketwich Verschuur antwoordde Van der Graaf, dat het door hem besproken punt niet aan de orde was, en gaf het woord aan:

3.

de Heer Zonnenberg; optredende als vertegenwoordiger voor het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers.

Deze verklaarde met groot genoegen het initiatief van het Rode Kruis te hebben begroet. Hij gaf de verzekering, dat het Verbond van Wetenschappelijke Onderzoekers zijn uiterste steun op volkomen realistische wijze aan dit lofwaardig streven zal verlenen. Spr. verklaarde voorts in de figuur van Minister van Buitenlandse Zaken Baron van Boetselaer een warm aanhanger te zullen vinden. Spr. wilde aan de vergadering een tweetal punten ter kennisneming en overweging geven. 1e: De bevolking door wetenschappelijke onderzoeken rijp te maken voor de positieve vredesgedachte en 2e: dat het Rode Kruis niet te spoedig zal aittreden en er geen bureau van moet maken.

De Heer Van Ketwich Verschuur dankte de Heer Zonnenberg voor diens hartelijke woorden en gaf het woord aan

4. de Heer Landman, vertegenwoordiger van het Nederlands Verbond van Vakverenigingen.

Landman achtte de opneming van de woorden "in afwachting van eventuele latere mogelijkheden van reorganisatie" bezwaarlijk. Hij vroeg zich af hoe de Studiecommissie een eventuele reorganisatie in een orgaan als b.v. het N.V.V. wel zag. Spr. zag, dat de mogelijkheid tot coördinatie slechts gelegen was in de bereiking van het individu zelve, met uitsluiting van de diverse organisatie. Voorts behandelde spr. de financiële aangelegenheid. Hij vreesde, dat een dergelijke op te richten vredesorganisatie veel geld zou kosten en vroeg zich af wie dat zal opbrengen.

De Heer Noordhof beantwoordde de Heer Landman, door te zeggen, dat de Studiecommissie in het part reeds summier de financiële kwestie had aangesneden, o.a. door het houden van een collectiedag. Wat de kwestie "reorganisatie" betreft, kon de Heer Landman gerust zijn. Het was allerminst de bedoeling te komen tot een reorganisatie op de wijze zoals de Heer Landman veronderstelt. Gedacht is echter tot het op een fusie aansturen van pacifistische verenigingen. Als voorbeeld gaf de Heer Noordhof een federatieve opbouw van alle organisaties tot steun aan de Verenigde Naties. Hier is bedoeld een geleidelijkerwijs bij elkaar komen, waardoor eventuele statuten van de aangesloten verenigingen dienen te worden gereorganiseerd. Hierna verkreeg het woord:

5. de Heer Stam van de Beweging der Europese Federalisten.

Deze uitte zijn vreugde en waardering voor het initiatief van het Rode Kruis. Volgens spr. is het voorgestelde optreden van de nieuwe beweging wel wat al te simplistisch voorgesteld. Spr. had het geluid van het houden van tentoonstellingen, musea en dergelijke eerder gehoord, doch zag hierin te weinig reëel perspectief. "Men moet niet alleen warm lopen tegen -, maar ook bij het voorkomen van oorlog". Spr. constateerde

stateerde dat bij deze op te richten beweging te weinig "zwaargewicht" was. Hij stelde zich voor als Truman en Molotf bij elkander zaten om over vrede te spreken, iedereen zich bij de beweging aansloot. Toch kon spr. bewondering hebben voor het streven, daar hij constateerde dat deze beweging zich met andere wereldbewegingen kan federeren.

Voorts sprak:

6. Dr, Meursing, optredende namens het Genootschap der Vrienden (Quakers). Deze betoogde als oud-officier van Gezondheid, dat hij lange tijd geleden tot het inzicht was gekomen, dat hij door het vervullen van deze functie mee werkte de oorlog te steunen. Ook hij kwam na een min of meer onverstaanbaar betoog tot het feit, dat door afschaffing van het Rode Kruis een eerste daadwerkelijke stap tot de vrede gezet werd. Hij deelde voorts mede, dat het door hem vertegenwoordigde genootschap een onderdeel vormde van de "War Resisters International", welke organisatie zich op een dergelijk standpunt stelde. Hij was het grotendeels met het betoog van de Heer Van der Graaf eens, doch wilde niet zover gaan, inziende dat het Rode Kruis een veel groter arbeids-terrein bestrijkt.

7. Als zevende spreker trad op:

De Heer Maas Geesteranus, vertegenwoordiger van de Studentenfederalisten.

Hij betoogde, dat de uitnodiging door zijn organisatie met groot enthousiasme was ontvangen en zeide, dat het Rode Kruis een felicitatie had verdiend. Spr. verzocht de Studiecommissie een ruime plaats te willen schenken aan de jeugd, vooral de studerende jeugd, daar deze bij uitstek internationale contacten kan hebben.

Hierna sprak:

8. De Heer Hoogendijk, voorzitter van de Beweging voor Federale Wereld-regering.

Deze overwoog de vergadering aandacht te schenken aan de wereldbeweging en meende dat een oplossing van het Vredesvraagstuk gelegen was in het komen tot vermindering van de soevereiniteit der diverse regeringen. Spr. betoogt dat men zich los moet maken van een te sterk begrip van soevereiniteit, nadat hij van te voren had gezegd, dat hij in het programma van de Verenigde Volken geen vertrouwen had, omdat daarin gezegd werd, dat de aangesloten landen soevereine gelijkheid genoten, welk begrip hem ten ene male onduidelijk was. Spr. zag in een wereldregering de voorwaarde tot een duurzame vrede. Spr. zag dan ook niet veel heil in een daadwerkelijke bestrijding van de oorlog, door het betalen van een contributie van b.v. een kwartje per jaar, de verkoop van een bloempje en het houden van een vredesdag. Spr. accepteerde niet het ter vergadering gedane verwijt als zou er voor de vrede niets of althans weinig gedaan zijn. Hij verwees naar de werkzaamheden van de door hem vertegenwoordigde organisatie.

Het woord werd vervolgens verleend aan:

9. Mevrouw Westerhout, vertegenwoordigster van de Nederlandse Kinderbond- Deze deelde mede, dat haar organisatie altijd zeer actief geweest was voor de verbreiding van de vredesgedachte. Haar vereniging was gaarne bereid om mee te werken en advies te geven inzake de jeugdaangelegenheden.

10. Vervolgens verscheen een zekere ^KCAPPEIJNE VAN DE COPPELLO voor de katheder.

KVAB Het bleek dat deze deel uitmaakte van de Studiecommissie. Deze legde in een kort maar helder betoog uiteen, dat hij tot zijn leedwezen had geconstateerd, dat de vertegenwoordigers van de diverse organisaties, allen vervielen het reclame maken voor eigen huis en de grote lijn vergaten en meenden, dat zij gelijk hadden. Hij deed een beroep

op de aanwezigen ⁿgezamenlijk een weg te vinden om te komen tot een grote daadwerkelijke vredesbeweging, omvattende alle stromingen tot heil van de gehele mensheid.

11. Ir. Knöss, eveneens vertegenwoordiger van de Beweging voor Federaal Wereldregering, met een sterk buitenlands accent sprekende, wilde de nadruk leggen op enige technische feiten. Hij deelde mede, dat de huidige onderzoekers vastgesteld hebben, dat door de technische vervolmaking der wapens (atoomenergie) geen miljoenenlegers meer nodig zijn. Men kan volstaan met een duizendtal specialisten. Omdat er dus voor een volgende oorlog slechts zo weinig manschappen nodig zijn, heeft dienstweigering geen zij, behoeven de doktoren geen frontdienst- en te weigeren en behoeft het Rode Kruis niet afgeschaft te worden. Spr. beweert, dat het de hoogste tijd is om tot een oplossing inzake de vrede te komen, daar Amerikaanse geleerden hebben uitgemaakt, dat in 1952 ook andere naties in het bezit zullen zijn van atoomwapens.
12. Voor de Nederlandse Vrouwenbeweging sprak Mevrouw Nobbe-Odinot. Zij juichte het initiatief van het Rode Kruis toe. Zij geeft in overweging zich te richten tot de oologsmakers en er op aan te dringen dat de atoomenergie zal worden gebruikt voor betere doeleinden. Zij bracht de vergadering de Indonesische kwestie onder de aandacht en zij vroeg welk standpunt de Studiecommissie hierin dachtin te nemen. Daarom is het volgens spr. zo noodzakelijk zich ook tot alle groeperingen in Nederland te richten. Ook tot de Nederlandse moeders die hun mannen en hun jongens in Indonesië verliezen. Daarom alleen al moeten we alles in het werk stellen om een oorlog te voorkomen. De Heer Van Ketwich Verschuur deelde aan mevr. Nobbe-Odinot mede, dat de Indonesische kwestie hier niet aan de orde was gesteld en gaf het woord aan:
13. de Heer Jacobson, vertegenwoordiger van de International Friendship League. Deze vraagt aandacht te besteden aan de inschakeling van de internationaal georiënteerde jeugd.
14. De Heer Lintzen of Lutzen, van de Nederlandse Studentenraad, verklaarde sceptisch te staan, tegenover de formulering in het pact. Zijns inziens wordt er over vrede gesproken, doch er is niemand, die eigenlijk weet wat vrede is. Ook spr. ziet een negativisme in de omschrijving "versterking van de oorlogswil" en verzocht, alhoewel de moeilijkheid niet onderschattend, tot een betere omschrijving te komen. De Heer Hoogendijk, de spr. beantwoordende, merkt op, dat preambule/de voor wijzigingen vatbaar is en dat het te kiezen bestuur ontvankelijk is voor elke suggestie die kan leiden tot een betere omschrijving van het doel en streven van de beweging.
15. De Heer Rümke, vertegenwoordiger van de Internationale Vrijwillige Hulpdienst legt het accent op het stellen van de daad. Dit nu heeft spr. in het pact gemist. Het zijn woorden en woorden. Spr. zegt dat de I. V. H. als onderdeel van de "Service civil volontaire internationale", reeds tal van jaren actief deelneemt aan internationaal werk als alternatief voor het verrichten van krijgsmacht, o.a. ook in Duitsland, waar het aanvankelijk clandestien gebeurde. Spr. vraagt of de mogelijkheid bestaat nader te bespreken om te komen tot een positieve civiele dienst, nl. het stellen van concrete mogelijkheden voor de massa.
16. Hierna wordt het woord gegeven aan de Heer Voogd, vertegenwoordiger van de Sociaal Democratische Jongerenvereniging "Nieuwe Koers". Deze komt met een praktische vraag, nl. of er ook plaatselijke afdelingen worden opgericht. Voorts constateert spr. een wanhopige versplintering in de vredesgedachte. Het duizelt spr. van de namen der organisaties. Spr. ziet als primaire taak, dat de afzonderlijke vredesorganisaties tot een of andere vorm van samenwerking komen, met afzonderlijke secties, swaarin een ieder zijn eigen gedachte kan uit-
leven

leven.

17. Een vertegenwoordiger van de Internationale Vereniging "Bellamy", constateert met vreugde het initiatief van het Rode Kruis. Ook zijn organisatie doet hieraan mee. Spr. wil de aandacht vestigen op het economisch terrein, daar ook zijn vereniging een economische vereniging is. Hij wil dit zowel nationaal als internationaal bekeken zien.

De Heer Ketwisch Verschuur stelt nu voor, dat het bestuur zal gekozen worden uit een zevental groepen. Na enige wijziging nl. (op verzoek van de Heer Jacobson wordt er voor de Jeugd nog een plaats bij gegeven), zal het bestuur van de op te richten Vredesbeweging gekozen worden uit de navolgende groeperingen:

Aantal leden:	Groepering:
1	Wetenschap
1	Onderwijs
3	Jeugdbew., waarvan 1 lid uit de studenten.
3	Vrouwenbeweging
3	Werkgevers, waarvan 1 lid v.d.St.v.d.Arbeid
3	Vakbonden
1	Nederlandse Pers.

Dit bestuur wordt aangevuld met de 5 leden van de Studiecommissie, zijnde de vertegenwoordigers van pacifistische verenigingen.

RVA?
WVB De Heer Van Meurs, vertegenwoordigende de Nederlandse Reisvereniging, verzoekt rekening te houden met een grote groep Nederlanders, nl. die het tourisme beoefenen.

Een onbekende vraagt, of de Esperantisten zijn vertegenwoordigd, waarop geantwoord wordt, dat deze reeds in de Studiecommissie zitting hebben. Eenzelfde vraag betrof het Rode Kruis zelve, ook dit werd gelijkelijk bevestigd.

De Heer Postuma van de Nederlandse Boksbond constateerde dat hij de enige vertegenwoordiger van de Sportwereld was. Hij verzocht aan de Studiecommissie een open oog te hebben voor het belang, dat in de Sport gelegen is voor de verbreiding van de Vredesgedachte.

De Heer Ketwisch Verschuur deelde mede, op de vraag welke de vertegenwoordigers van de diverse organisaties in het bestuur zullen nemen, dat deze personen in overleg met die organisaties zullen worden aangewezen.

De Heer Van der Leij, van de Theosophische Beweging vroeg of het pact onveranderlijk was vastgesteld. Hierop werd geantwoord, dat dit na bestudering door het voorlopig bestuur eventueel gewijzigd zal kunnen worden.

Mevrouw Schouwenaar, vertegenwoordigster van de Nederlandse Vereniging van Vrouwen met Academische Opleiding, vroeg of één zetel voor de Wetens-chap, gezien het internationale karakter, niet te weinig was.

Hierna werd gestemd over de oprichting van de "Nederlandse Beweging tot Bevordering van de Internationale Vrede en Internationale Veiligheid". Met handopsteken werden 31 stemmen vóór en één stem tegen geteld. Deze ene stem tegen was van Van der Graaf.

Hieruit moge blijken, dat niet alle organisaties aan de stemming deelnamen. Hieronder kan genoemd worden de Nederlandse Vrouwenbeweging.

De Heer Ketwisch Verschuur verklaarde de beweging als te zijn opgericht.

Hierna sprak de Heer Van der Mandele, die mededeelde, dat zijn persoon wellicht het oudste stukje vredeswerk was, dat in de zaal aanwezig was. Hij uitte zijn vreugde over het feit, dat hier een beginsel van coördinatie bereikt was. Hij memoreerde het vredeswerk van dertig jaar geleden.

De Heer Van der Graaf vroeg aandacht voor een verklaring. Hij zeide te hebben tegen gestemd, omdat hij van mening was, dat het Rode Kruis een oorlogsinstituut is en meehelpt de oorlog te bestendigen. Bovendien ziet hij weinig positiefs in het optreden van de nieuwe vredesbeweging. Hij wilde dat er een daad gesteld werd. Ook hij behoorde wellicht tot de oudste vredesaanhangers in de zaal aanwezig. Immers reeds 45 jaar geleden trad hij op als propagandist. Hij colporteerde jaren geleden met het orgaan "De Wapens Neer". Als voorbeeld van een daad stellen noemde hij het beïnvloeden van de bevolking door een actie, zoals die voor Groenendaal werd gehouden, waarbij duizenden een papiertje op de hoed droegen met de woorden "Groenendaal moet vrij".

Mr Ketwich Verschuur antwoordde de Heer Van der Graaf dat het Rode Kruis niet afhankelijk is van welke regering ook en dat het zeker geen instituut dat op bedekte wijze aan oorlog deelneemt. In tegendeel, door zijn bemoeiingen is de Conventie van Genève ontstaan, waardoor o.a. de krijgsgevangenen een betere behandeling kregen en hulp aan de gewonden, militairen en burgers, kon worden verleend.

De Heer Zonnenberg, als laatste het woord verkrijgende, verklaarde n. a. v. de opmerkingen van de Heer Van der Graaf, dat het zo mooi zou zijn, als die ene stem ook vóór zou zijn geweest. Hij meende uit naam van het Rode Kruis te mogen zeggen, dat nochtans een plaats voor de organisatie van de Heer Van der Graaf bleef ingeruimd en hoopte dat op een of andere wijze een weg kon worden gevonden, waardoor Van der Graaf zijn bezwaren op zij kon zetten.

Hierna werd de vergadering, welke een rustig verloop had ten 17.20 uur gesloten.

Utrecht, 23 December 1947.

VOORSTEL COORDINATIE VAN VREDESKRACHTEN.

Pact.

Teneinde alle groepen van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk, van het besef te doordringen, dat alle Nederlanders tezamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijzbare plicht hebben om in volle bewustheid en onder volledige eigen verantwoordelijkheid, de anti-oorlogswil te versterken, is het noodzakelijk alle daarvoor in aanmerking komende organisaties bijeen te brengen in

een Nederlandse Beweging
tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid.

Zij spreekt zich uit voor een internationale rechtsorde en wanst, onder gebruikmaking van teleurstellende ervaringen, vast te houden aan en voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties, om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volksgemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.

Van deze Nederlandse Beweging dienen niet alleen de pacifistische organisaties deel uit te maken, maar evenzeer de vele en velerlei andere niet-politieke organisaties die met het vredeswerk sympathiseren, uit alle geleidingen van ons volksleven.

Het te dezer zake door het Nederlandse Rode Kruis genomen initiatief dat zijn steun vindt in te Oxford in Juli 1946 door 51 daar vertegenwoordigde Rode Kruis-organisaties aanvaarde resoluties, verdient toejuiching.

Organisatie der Nederlandse (Vredes) Beweging.

Ter bereiking van het hierboven omschreven doel sluiten zich de onderscheidene organisaties op de navolgende voorwaarden aan:

- 1) de samenwerking beperke zich aanvankelijk tot die doeleinden en acties welke gezamenlijk kunnen worden gesteld en uitgevoerd, waardoor versnippering van kracht en overbodige aanwending van middelen worden voorkomen, doch juist het effect door gezamenlijk optreden wordt verhoogd.
- 2) de samenwerkende organisaties behouden, in afwachting van eventuele latere mogelijkheden van reorganisatie, haar volkomen zelfstandigheid en blijven werkzaam op het door haar gekozen terrein naar eigen beginsel en doelstelling.

Wat het gezamenlijk optreden betreft, noemen wij hier o.a.:

- a) het stichten van een Centraal Vredes Bureau, dat ten dienste staat van alle aangesloten organisaties en zich toelegt op informatie, documentatie, vorming van een bibliotheek, organiseren van tentoonstellingen en het eventueel uitvoeren van acties die voor de gezamenlijke organisaties wenselijk worden geacht. Het CVB kortom zij het instrument ten dienste van de organisatie.
- b) het gezamenlijk organiseren van nationale manifestaties en met name van een vredesdag, verkoop van een vredesembleem ter bekoming van de nodige gelden en het voeren van die propaganda welke gezamenlijk kan worden ondernomen.
- c) het contact leggen met gelijksoortige organisaties (Nationale Vredesraden) of andere groeperingen in het buitenland.
- d) het houden van congressen, conferenties en cursussen.
- e) het doen leven der vredesgedachte in de meest uitgebreide zin des woords bij de jeugd, via school en universiteit, alsmede door het organiseren van propaganda-bijeenkomsten, zomerkampen en dgl.
- f) het uitgeven van een persdienst, berichten, brochures etc.

Besturende

Besturende lichamen.

De Nederlandse Beweging bestaat uit:

- 1) De Algemene Vergadering
- 2) Nederlandse Vredes Raad
- 3) Het Uitvoerend Comité
- 4) Het Algemeen Secretariaat (Bureau).

Voorstel inzake Nationaal Congres.

Er worde in het voorjaar van 1948 een groot Nationaal Congres bijeengeroepen ter propagering der vredegedachte.

B. 25720

XXXX
XXXX

1. VI. RD.3

GEHEIM

Nederlandse Beweging tot bevordering van de
Internationale Vrede en Internationale Veiligheid.

Blijkens bij mijn dienst binnengekomen berichten, zal op 20 December a.s. in het gebouw "Esplanade" te Utrecht een besloten vergadering worden gehouden om te komen tot oprichting van een "Nederlandse Beweging tot bevordering van de Internationale Vrede en Internationale Veiligheid".

Deze vergadering is op initiatief van het Nederlandse Rode Kruis belegd door een Coördinatie-Commissie, waarin zitting hebben:

- Algemene Nederlandse Vredesactie;
- Beweging voor Federale Wereldregering;
- Doopsgezinde Vredesgroep;
- Europese Actie;
- Genootschap der Vrienden (Quakers);
- Kerk en Vrede;
- Universala Ligo;
- Vereniging voor Internationale Rechtsorde;
- Vrouwenbond voor Vrede en Vrijheid en
- Wereldbond der Kerken (Afd. Nederland).

Te Uwer informatie moge ik bij dit schrijven voegen:

- 1e. Een lijst van verenigingen en organisaties, uitgenodigd zich te doen vertegenwoordigen op bovengenoemde vergadering;
- 2e. Een ontwerp-program, dat aan de vergadering zal worden voorgelegd.

Ik moge U verzoeken mij zo uitvoerig mogelijk omtrent deze vergadering te willen berichten, waarbij ik tevens gaarne in kennis zal worden gesteld met de namen der vertegenwoordigers van de diverse organisaties, zitting hebbend in de Coördinatie-Commissie en - indien mogelijk - de namen der vertegenwoordigers van de organisaties, voorkomend op de lijst van genodigden onder de nummers 1 t/m 8, 42, 55 en 56.

HET HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST,
namens deze:

De Heer HoofdCommissaris
van Politie
te U T R E C H T.

J.G.CRABBENDAM.

39.	R.K.Arbeidersvrouwenorganisatie	Tilburg
40.	Unie van Vrouwelijke Vrijwilligers	Amsterdam-C.
41.	Vrouwenbond v.d.Partij van de Arbeid	" W.
42.	Distriet Nederland der Soroptimisten	Den Haag
43.	Hervormde Jeugdraad	Amsterdam-C.
44.	Algemene Maatschappij voor Jongeren	" W.
45.	Vrijz.Christelijke Jeugd Centrale	Utrecht
46.	" " Jongeren Bond	"
47.	Ned.Chr.Studenten Vereniging	Zeist
48.	Nationaal Jongeren Verbond	Arnhem
49.	Synodale Lutherse Jeugd raad	Apeldoorn
50.	Ned.Baptistenjeugdbeweging	Sneek
51.	Doopsgezinde Jongerenbond	Rotterdam
52.	Katholieke Jeugd raad	's-Hertogenb.
53.	Kath.Jonge Studentenbeweging	Utrecht
54.	Bond van Jonge Oud-Katholieken	Amsterdam
55.	Arbeiders Jeugd Centrale	"
56.	Vrije Jeugd Beweging	"
57.	Nationale Padvindersraad	Den Haag
58.	" "	"
59.	Ned.Jeugd Herberg Centrale	Amsterdam
60.	Jongelingen Dep.Leger des Heils	" -C.
61.	Nederlandse Trekkersbond	" Z.
62.	Bond v.Jongelingsver.op Geref.grondslag	" Z.
63.	Bond idem (vrij gemaakt)	
64.	Joodse Jeugdfederatie	Den Haag
65.	Bond v.Chr.Oranje Jeugdvereniging "Oranje Garde"	Amsterdam
66.	"De Verkenners" (v.Kath.Jeugdbeweging)	Utrecht
67.	Nederlandse Jeugdgemeenschap	Den Haag
68.	Raad van Leraren bij het V.H.M.O.	Utrecht
69.	Ver.v.Rectoren en Conrectoren in Nederland	Oegstgeest
70.	" " Directeuren van Hogere Burgerschoolen	Haarlem
71.	Ned.Verbond v.Leerkrachten bij het Nijverh.Onderw.	Arnhem
72.	Ver.v.Middelb.Technische Schoolen in Nederland	Den Haag
73.	Bond.v.ver.v.leraren aan Middelb.Techn.Schoolen	Leeuwarden
74.	" " " tot het geven v.Nijverheidsonderwijs	Overveen
75.	Ver.ter bevordering v/h Zeevaart-onderwijs	Zeist
76.	Algem.Nederlandse Onderwijzers Verbond	Amsterdam-Z.
77.	Vereniging voor MULO	Den Haag
78.	Chr.MULO vereniging	Zaandam
79.	Vereniging voor R.K.MULO	Rotterdam
80.	Kweekschoolbond	Maastricht
81.	Ver.voor Christelijke Kweekscholen	Bilthoven
82.	Bond voor R.K.Kweekscholen	Zetten
83.	Nederlandse Studentenraad	Nijmegen
84.	Ned.Mij.tot bevordering der Geneeskundekunst	Leiden
85.	" " ter " " Pharmacie	Amsterdam-C.
86.	" " tot " " Tandheelkunde	Den Haag
87.	Nat.Bond van Verplegenden	"
88.	Ned.Centr.Ver.tot bestijding der tuberculose	Amsterdam-W.
89.	Ned.Ver.voor Geestelijke Volksgezondheid	Den Haag
90.	Ned.Herv.Ver.voor Geestelijke Volksgezondheid	Amsterdam-C.
91.	R.K.Charit." " " "	Utrecht
92.	Ver.voor Zedelijke Volksgezondheid	's-Hertogenb.
93.	Nationale Commissie tegen het Alcoholisme	Rotterdam
94.	Nederlandse Kinderbond	Utrecht
95.	Nederlandse Volksbeweging	Lunteren
96.	Bond van Nederlandse Volksuniversiteiten	Rotterdam
97.	Distriet Nederland der Rotary	Utrecht
98.	Vereniging van Nederlandse Gemeenten	Lunteren
		Den Haag

99.	Nederlandse Advocaten Vereniging	Den Haag
100.	Kon.Instituut van Ingenieurs	"
101.	Broederschap van Notarissen in Nederland	Amsterdam-W.
102.	Broederschap van candidaat-Notarissen	Den Haag
103.	Hoofdgroep Verzekeringen	"
104.	Nederlands Instituut van Accountants	Amsterdam-C.
105.	Ver.v.academisch gevormde Accountants	Den Haag
106.	Ver.v.Gasfabrikanten in Nederland	"
107.	Ver.v.Directeuren v.Electriciteitsbedr.i.Ned.	Arnhem
108.	Ned.Instituut voor Landbouwk.Ingenieurs	Bennekom
109.	Ned.Chemische Vereniging	Den Haag
110.	" Vereniging voor Microbiologie	Wageningen
111.	" Vereniging tot Bescherming van Dieren	Den Haag
112.	Vereniging van de Nederlandse Dagbladders	Haarlem
113.	Federatie v.Nederlandse Journalisten	Amsterdam
114.	Federatie v.Omroepverenigingen	Blaricum
115.	Nederlandse Biasecoopbond	Amsterdam
116.	Alg.Ned.Vereniging voor Vreemdelingenverkeer	Den Haag
117.	Nederlandse Reisvereniging	"
118.	Ned.Chr.Reisvereniging	"
119.	Ned.Reisvereniging voor Katholieken	Haarlem
120.	Pullman Club	Den Haag
121.	Nederlands Olympisch Comité	Wassenaar
122.	Kon.Nederlandse Automobiel Club	Den Haag
123.	" " Touristenbond A.N.W.B.	"
124.	" " Voetbalbond	"
125.	" " Gymnastiek ðVerbond	Utrecht
126.	" " Zwembond	Amsterdam
127.	" " Ver.voor Luchtvaart	Den Haag

Onderwerp:

Nederlandse Beweging tot bevordering
van de Internationale Vrede en Inter-
nationale Veiligheid.

Opgenoemde vereniging is momenteel in oprich-
ting. Op 20 December a.s. is er een congres in Utrecht,
waar een aantal verenigingen door het Rode Kruis voor het
bijwonen en voeren van besprekingen is uitgenodigd.
Een lijst van de uitgenodigde verenigingen gaat hierbij.
De bedoeling is om in Nederland tot zoo'n vereniging te
geraken. Het initiatief gaat uit van het Nederlandse Rode
Kruis. Over deze aangelegenheid is in Juli 1946 in Oxford
een bespreking geweest, waaraan 51 landen hebben deelge-
nomen. De bedoeling is dat in ieder land afzonderlijk en later
misschien gecombineerd gewerkt wordt aan een plan tot het
bevorderen van de Internationale Vrede.
In Zweden is men momenteel ook begonnen om in die richting
te werken en daar schijnt men te zijn begonnen met het
Rode Kruis in samenwerking met het Leger des Heils.
Het is de bedoeling dat men zich op het congres te
Utrecht speciaal bezig houdt met deze vredesactie en de
daaruit voortvloeiende technische en organisatorische aan-
gelegenheden. Men verwacht wel dat er personen zullen zijn
die van deze aangelegenheid gebruik zullen maken om politie-
ke aangelegenheden naar voren te brengen, maar dit zal
onmiddellijk de kop worden ingedrukt, daar achter dit plan
geen politieke, maar zuiver humanitaire bedoelingen staan.
Bijgaand sluit rapporteur een aantal stukken in, die
een volledig beeld geven van de bedoelingen en de gehouden
en te houden besprekingen.

3-12-47.

M.

9.

Onderwerp:

Nederlandse Beweging tot bevordering
van de Internationale Vrede en Inter-
nationale Veiligheid.

Opgenoemde vereniging is momenteel in oprich-
ting. Op 20 December a.s. is er een congres in Utrecht,
waar een aantal verenigingen door het Rode Kruis voor het
bijwonen en voeren van besprekingen is uitgenodigd.
Een lijst van de uitgenodigde verenigingen gaat hierbij.
De bedoeling is om in Nederland tot zoo'n vereniging te
geraken. Het initiatief gaat uit van het Nederlandse Rode
Kruis. Over deze aangelegenheid is in Juli 1946 in Oxford
een bespreking geweest, waaraan 51 landen hebben deelge-
men. De bedoeling is dat in ieder land afzonderlijk en later
misschien gecombineerd gewerkt wordt aan een plan tot het
bevorderen van de Internationale Vrede.

In Zweden is men momenteel ook begonnen om in die richting
te werken en daar schijnt men te zijn begonnen met het
Rode Kruis in samenwerking met het Leger des Heils.

Het is de bedoeling dat men zich op het congres te
Utrecht speciaal bezig houdt met deze vredesactie en de
daaruit voortvloeiende technische en organisatorische aan-
gelegenheden. Men verwacht wel dat er personen zullen zijn
die van deze aangelegenheid gebruik zullen maken om politie-
ke aangelegenheden naar voren te brengen, maar dit zal
onmiddellijk de kop worden ingedrukt, daar achter dit plan
geen politieke, maar zuiver humanitaire bedoelingen staan.

Bijgaand sluit rapporteur een aantal stukken in, die
een volledig beeld geven van de bedoelingen en de gehouden
en te houden besprekingen.

3-12-47.

In aansluiting aan het eerste bericht, dat midden October aan het A.N.P. werd aangeboden met het oog op de publicatie daarvan in de bladen, moge thans eene nadere uiteenzetting worden gegeven zoowel van de voorgeschiedenis der Nederlandsche Beweging tot bevordering van Internationalen Vrede en Internationale Veiligheid als van het doel en streven dezer organisatie in wording.

Talrijk zijn sinds jaren hier te lande de vereenigingen en bonden, die zich ijverig bezighouden met de bestudeering van het vredesvraagstuk - een probleem, dat in een zoo bij uitstek vredelievend en het rechtsgevoel oerbiedigend land als het onze wel een gereeden bodem moest vinden. Door haren verschillenden aard en hare dikwijls vrij sterk uiteenloopende doelstellingen kon echter tot voor korten tijd van eene praktische samenwerking tusschen die tamelijk heterogene acties niet gesproken worden. Eerst de ervaringen van den jongsten Wereldoorlog, die in afschuwelijkheid alles heeft overtroffen wat de menschheid tot dusver had aanschouwd en doorworsteld, eerst deze schrijnende ervaringen zijn het geweest, die ten volle het besef hebben doen ontwakken van de noodzakelijkheid eener bundeling van die verschillenden krachten, welke zoo al niet geheel zonder onderling contact, dan toch niet in den vorm eener georganiseerde samenwerking de vredesgedachte zochten te propageeren.

Door onvoldoende bekendheid met het eigenlijke wezen en streven van het Roode Kruis, misschien voor een deel te wijten aan het te zeer verwaarloozen van eene doelmatige en systematische voorlichting van het publiek, blijkt er in sommige kringen eene zekere verwondering te bestaan over het feit, dat het Nederlandsche Roode Kruis zich op dit terrein heeft begeven. Het ligt dus voor de hand met een enkel woord bij dit punt stil te staan. In den aanhef van het persbericht, dat zoeven reeds in herinnering werd gebracht, werd als onmiddellijk uitgangspunt melding gemaakt van een te Oxford in Juli 1946 door de vertegenwoordigers van de Roode Kruis vereenigingen van 51 landen met eenstemmigheid genomen besluit, waarbij het dagelijksch streven naar het behoud van den vrede als eerste taak van alle Roode Kruis organisaties werd erkend.

De volledige tekst dier resolutie luidde in vertaling als volgt (zie bijlage I).

En de Conferentie van Regeeringsdeskundigen, die zich op uitnodiging van het Internationale Comité van het Roode Kruis in April 1947 te Genève bezighield met het probleem der herziening en aanvulling van de Conventies ter bescherming van de slachtoffers van den oorlog besloot haar werk met het aannemen van het navolgend besluit:

Aan het oordeel der Regeeringen de ontwerpen voorleggend van verdragen betreffende de gewonden en zieken, de krijgsgevangenen en de burgers, spreekt de Conferentie, die aan het uitwerken dier ontwerpen heeft deelgenomen, den wensch uit, dat acte worde genomen van hare levendige hoop, dat de oorlog nimmermeer de wereld moge verwoesten.

Ook dit besluit hield dus een duidelijk votum in tegen den oorlog.

En wanneer men de historie nagaat, valt het niet moeilijk om aan te toonen, dat deze geluiden geenszins - zooals ten onrechte wel schijnt te worden gemeend - als een nieuwe toon uit die kringen mogen worden aangemerkt. Zonder moeite is daarvan het bewijs te leveren door verschillende resoluties aan te halen, die o.a. in de groote Internationale Roode Kruis Conferenties van 1921, 1923, 1930 en 1938 werden genomen (zie bijlage II).

Hierbij mag in dit verband wel meer in het bijzonder de aandacht erop worden gvestigd, dat in het besluit VII, genomen in 1923 ter XIe Internationale Roode Kruis Conferentie, uitdrukkelijk het gevoelen werd vastgelegd, dat de conceptie van het Roode Kruis als symbool van den vrede geenszins afwijkt van de grondgedachte der stichters van het Roode Kruis, doch veelmeer in volkomen overeenstemming is met den geest en met de traditie der instelling.

Wat intusschen wèl kan worden aangestipt is dit, dat vóór Oxford nog nooit het ijveren voor den vrede voor en door de nationale Roode Kruis vereenigingen was erkend als eene dagelijksche taak. Ook zag zich daardoor het accent van het Roode Kruis werk, dat vroeger wel niet uitsluitend, maar toch zeker in hoofdzaak had gelegen op het curatieve, aanmerkelijk verplaatst naar het terrein van het preventieve. Voorkomen toch is beter dan genezen en dit is stellig waar indien het de huiveringwekkende rampen van den modernen, onvermijdelijk totalitair oorlog betreft.

De logische consequentie van een en ander kon dan ook geen andere zijn dan dat het Nederlandsche Roode Kruis zich ongeveer een half jaar geleden gaarne bereid verklaarde zich met een aantal pacifistische vereenigingen te beraden over de grondslagen, waarop eene Nederlandsche Beweging tot bevordering van Internationalen Vrede en Internationale Veiligheid zou zijn op te bouwen. De grondgedachte was daarbij zich in den vervolge zooveel mogelijk te combineeren, later ook in veel breeder verband, versnippering van krachten daardoor tegen te gaan, doch bij die onderlinge samenwerking de eigen doelstelling en de volkomen zelfstandigheid der betrokken organisaties in geenen deele aan te tasten. Geen van deze organisaties speelt hierbij eene leidende rol, ook het Nederlandsche Roode Kruis niet, dat zich wel voor de coördinatie heeft ingezet, voorloopig in het presidiaat en secretariaat der Coördinatie- en Studiecommissie heeft voorzien en voor de vergaderingen dezer commissies de noodige ruimte beschikbaar heeft gesteld.

Somtijds wordt de meening vernomen, dat deze "bundelende" rol niet in overeenstemming zoude zijn met de taak van het Roode Kruis en dat eene andere en betere oplossing ware te vinden in eene organisatie van boven af. Die opvatting echter kan niet worden gedeeld. Zal de beweging ter bevordering van den vrede waarlijk levenskrachtig en doeltreffend zijn, dan moet zij niet zijn opgelegd, doch haren oorsprong vinden in de innerlijke overtuiging van elk lid der levende en arbeidende maatschappij, in al hare geleidingen.

Bij dit gezamenlijk streven mag de partijpolitiek zich nimmer doen gelden, er is alleen plaats voor vredespolitiek in algemeen opbouwenden zin. In dezen geest is bij de voorbereiding tot dusver op de meest aangename wijze samengewerkt, in het teeken van dezen geest zal ook de geheele verdere arbeid moeten staan van deze Nederlandsche Beweging.

Na deze inleiding kan ik U mededeelen, dat op dit oogenblik een honderdvijftigtal organisaties op sociaal, cultureel en economisch gebied, te zamen vertegenwoordigende de geheele maatschappij in al hare geleidingen, juist in het bezit moeten zijn gekomen van een roedschrijven, waarbij zij worden uitgenoodigd een of enkele afgevaardigden te zenden naar eene besloten vergadering, die op Zaterdag 20 December te Utrecht zal worden gehouden in het gebouw Esplanade. Die vergadering zal zich hebben uit te spreken over een ontwerp-program, waarvan de tekst bij de uitnoodigingen aan de verschillende organisaties is toegezonden. Dat ontwerp zal U ongetwijfeld interesseeren. Het luidt als volgt: (zie bijlage III).

Nadere bijzonderheden over dit "Voorstel coördinatie van Vredeskrachten" zullen U, naar het mij voorkomt, het best kunnen worden medegedeeld in den loop van ons onderhoud in aansluiting aan deze inleiding.

Het ligt uit den aard der zaak in de bedoeling in de vergadering te Utrecht ook te geraken tot de samenstelling van een voorloopig bestuur, dat zich zal hebben te belasten met de leiding der Nederlandsche Beweging tot bevordering van Internationalen Vrede en Internationale Veiligheid.

Met vertrouwen wordt door de Coördinatie-Commissie een beroep gedaan op de welwillende medewerking van de hoofdredacteuren der dagbladen ten einde het Nederlandsche publiek in kennis te stellen met deze actie, welke naar ons aller overtuiging verdient gedragen te worden door de warme sympathie van het Nederlandsche Volk in al zijne geleidingen.

Besluit No. 11

van den Raad van Gouverneurs der Liga van Roode Kruisverenigingen
(Oxford, Juli 1946)

De Raad van Gouverneurs besluit, dat in vreedestijd de Liga van Roode Kruis-verenigingen en alle nationale Roode Kruisverenigingen aan het publiek de beginselen van menschlievendheid en hulpvaardigheid zullen bijbrengen.

De Conferentie is van oordeel, dat het om allen die lijden te hulp te komen, volstrekt noodzakelijk is, dat rekening houdende met de rampzalige gevolgen van den laatsten oorlog, de Liga van Roode Kruisverenigingen en de nationale Roode Kruisverenigingen zich dagelijks inspannen voor het behoud van den vrede en voor eene bundeling van alle krachten en middelen, die kunnen worden ingezet en aangewend om toekomstige wereldoorlogen te voorkomen.

De Raad van Gouverneurs, uiting gevende aan zijne volle waardeering van den wensch uitgedrukt door de Poolse afgevaardigden met het doel den oorlog een minder onmenschelijk karakter te doen dragen en rekening houdende zoowel met de ervaringen van den laatsten oorlog, die een zoo aanzienlijk aantal slachtoffers maakte onder alle klassen der bevolking als met de reusachtige vorderingen der techniek van den modernen oorlog, zijn menschlievend ideaal voor oogen houdende, verzoekt de komende internationale Roode Kruis Conferentie, wanneer haar streven zal uitgaan naar eene uitbreiding van hare regeling van 1925 met betrekking tot den chemischen oorlog en den lucht oorlog, wel in overweging te willen nemen daarin tevens op te nemen de atoombom en elk ander dergelijk wapen, waardoor niet alleen de strijdkrachten der legers kunnen worden vernietigd, doch ook groote massa's van de bevolking en de producten van de historische cultuur der natiën.

Op voorstel van verscheidene delegaties en in diezelfde gedachten- zijn beveelt de Raad van Gouverneurs aan, onder de aandacht der internationale Roode Kruis Conferentie te brengen de quaestie der gijzelaars, die van de concentratiekampen, die van de massale deportaties der burgerbevolking en van de systematische uitroeiing in concentratiekampen.

Le Conseil des Gouverneurs, décide qu'en temps de paix la Ligue des Sociétés de la Croix-Rouge et toutes les Sociétés nationales de Croix-Rouge enseigneront au public les principes humanitaires et charitables.

Dans le but de venir en aide à tous ceux qui souffrent, et tenant compte des résultats désastreux de la dernière guerre, la Conférence considère que la tâche essentielle de la Ligue et des Sociétés nationales de la Croix-Rouge consiste en un effort quotidien pour maintenir la paix, et en un groupement de toutes les forces et de tous les moyens propres à empêcher de futures guerres mondiales.

Le Conseil des Gouverneurs, reconnaissant les mérites du vœu exprimé par la délégation polonaise en vue de rendre la guerre plus humaine et tenant compte de l'expérience de la dernière guerre, qui fit un nombre si considérable de victimes dans toutes les classes de la population, ainsi que des progrès gigantesques réalisés par la technique de la guerre moderne, s'inspirant de la poursuite de son idéal humanitaire, prie la prochaine Conférence internationale de la Croix-Rouge de bien vouloir, lorsqu'elle songera à donner plus d'ampleur à sa réglementation de 1925 relative à la guerre chimique et aérienne, d'envisager favorablement l'addition à cette réglementation de la bombe atomique et de toute autre arme similaire capable d'anéantir non seulement les combattants des forces armées, mais aussi de grandes masses de populations et l'héritage culturel des nations.

Le Conseil des Gouverneurs, sur la proposition de plusieurs délégations et dans le même ordre d'idées, recommande de porter à l'attention de la Conférence internationale de la Croix-Rouge la question des otages, celles des camps de concentration, de la déportation en masse des populations et de leur destruction systématique dans les camps de concentration.

1921. Xe Internationale Roode Kruis Conferentie (Genève)

Besluit V.

Het Internationale Comité van het Roode Kruis en de Liga van Roode Kruisverenigingen zullen een oproep richten aan alle volken om hen aan te manen den oorlogsgeest te bestrijden, die nog over de wereld hangt.

1923. XIe Internationale Roode Kruis Conferentie (Genève)

Besluit VII.

De XIe Internationale Roode Kruis Conferentie neemt met erkentelijkheid acte van de voortvarendheid, waarmede de Gemengde Commissie van het Internationale Comité van het Roode Kruis en van de Liga van Roode Kruisverenigingen gevolg heeft gegeven aan Besluit V van de Xe Conferentie;

spreekt den wensch uit het Roode Kruis bij iedere gelegenheid zich te zien bevestigen als een symbool des vredes, van oordeel zijnde dat deze opvatting geenszins afwijkt van de idee der stichters van het Roode Kruis, doch volkomen in overeenstemming is met den geest en de traditie der instelling.

1930. XIVE Internationale Roode Kruis Conferentie (Brussel)

Besluit XXV.

De XIVE Internationale Roode Kruis Conferentie overwegende, dat het werk van de nationale Roode Kruisverenigingen, hetwelk oorspronkelijk alleen de hulpverlening aan gewonde krijgslieden beoogde, zich geleidelijk heeft uitgebreid tot alle vormen van lijden, zoowel in vredes- als in oorlogstijd;

overwegende, dat de noodzakelijke voorwaarde voor elke activiteit der nationale Vereenigingen is: de nauwgezette toepassing van het beginsel der neutraliteit op volkenkundig, godsdienstig en politiek gebied, welk beginsel deze Vereenigingen in staat stelt hare leden te betrekken uit menschen van alle rassen, alle godsdiensten en alle partijen, zonder eenige uitzondering;

overwegende, dat de nationale Vereenigingen, doordrongen van dit beginsel, in hun eigen land op neutrale basis alles wat van goeden wille is tot ontwikkeling en organisatie brengen ter bereiking van het grootsche doel het menschelijk lijden te verzachten;

overwegende, dat de nationale Vereenigingen werkzaam zijn over alle landen en dat zij, in het internationale Roode Kruis samenwerkend voor het gemeenschappelijk doel onder een bij algemeen verdrag ingesteld en erkend teeken, eene moreele kracht vormen die de landsgrenzen overschrijdt en een element van onderlinge hulp en van toenadering onder de volken;

is van oordeel, dat het Roode Kruis ernaar moet streven alle punten op te sporen waarop het zijne moreele kracht en zijn moreel gezag zal kunnen aanwenden tot steun van de wereldbeweging in de richting van wederkerig begrip en verzoening, onmisbaar als onderpand voor de handhaving van den vrede, en met alle middelen waarover het beschikt den oorlog te bestrijden, daardoor het lijden voorkomende waarvan de verzachting het allereerste doel zijner activiteit is geweest.

1938. XVIe Internationale Roode Kruis Conferentie (Londen)

Besluit XXIV

De XVIe Internationale Roode Kruis Conferentie kennis genomen hebbende van de rapporten, welke zijn uitgewerkt door de Commissie belast met het bestudeeren der methoden van het Bestand van het Roode Kruis (Trêve de la Croix-Rouge) in Czechoslowakije, en gevolg gevende aan de beslissingen genomen door de XVe Conferentie, die aan alle nationale Vereenigingen eene soortgelijke actie heeft aanbevolen,

noodigt de Commissie uit tot het voortzetten van hare werkzaamheden betrekking hebbende op manifestaties welke de goede verstandhouding tusschen de natiën bevorderen, en in het bijzonder het Bestand van het Roode Kruis.

(Als bijzonder bevorderlijk voor de verbreiding der binnenlandsche verbroederingsgedachte werd door de Xe Internationale Roode Kruis Conferentie reeds in 1921 aanbevolen de "idée déjà réalisée par la Croix-Rouge tchécoslovaque d'une "Trêve de la Croix-Rouge" de trois jours, pendant lesquels tout le pays s'occupera activement de la propagande en faveur de la santé publique, des œuvres de secours et de la protection de l'enfance". Gedurende die dagen rust de politieke polemiek in de couranten, enz.)

VOORSTEL COORDINATIE VAN VREDESKRACHTEN

Pact.

Teneinde alle groepen van het Nederlandse volk, jong en oud, arm en rijk, van het besef te doordringen, dat alle Nederlanders te zamen en ieder hunner afzonderlijk de onafwijsbare plicht hebben om in volle bewustheid en onder volledige eigen verantwoordelijkheid, de anti-oorlogswil te versterken, is het noodzakelijk alle daarvoor in aanmerking komende organisaties bijeen te brengen in

een Nederlandse Beweging tot Bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid.

Zij spreekt zich uit voor een internationale rechtsorde en wenst, onder gebruikmaking van teleurstellende ervaringen, vast te houden aan en voort te bouwen op het Handvest der Verenigde Naties, om uiteindelijk te komen tot een werkelijke volkengemeenschap op democratisch-federalistische grondslag.

Van deze Nederlandse Beweging dienen niet alleen de pacifistische organisaties deel uit te maken, maar evenzeer de vele en velerlei andere niet-politieke organisaties die met het vredeswerk sympathiseren, uit alle geledingen van ons volksleven.

Het te dezer zake door het Nederlandse Rode Kruis genomen initiatief dat zijn steun vindt in te Oxford in Juli 1946 door 51 daar vertegenwoordigde Rode Kruis-organisaties aanvaarde resoluties, verdient toejuiching.

Organisatie der Nederlandse (Vredes) Beweging.

Ter bereiking van het hierboven omschreven doel sluiten zich de onderscheidene organisaties op de navolgende voorwaarden aaneen:

- 1) de samenwerking beperke zich aanvankelijk tot die doeleinden en acties welke gezamenlijk kunnen worden gesteld en uitgevoerd, waardoor versnippering van kracht en overbodige aanwending van middelen worden voorkomen, doch juist het effect door gezamenlijk optreden wordt verhoogd.
- 2) de samenwerkende organisaties behouden, in afwachting van eventuele latere mogelijkheden van reorganisatie, haar volkomen zelfstandigheid en blijven werkzaam op het door haar gekozen terrein naar eigen beginsel en doelstelling.

Wat het gezamenlijk optreden betreft, noemen wij hier o.a.:

- a) het stichten van een Centraal Vredes Bureau, dat ten dienste staat van alle aangesloten organisaties en zich toelegt op informatie, documentatie, vorming van een bibliotheek, organiseren van tentoonstellingen en het eventueel uitvoeren van acties die voor de gezamenlijke organisaties wenselijk worden geacht. Het CVB kortom zij het instrument ten dienste van de organisatie.
- b) het gezamenlijk organiseren van nationale manifestaties en met name van een vredesdag, verkoop van een vredesembleem ter bekoming van de nodige gelden en het voeren van die propaganda welke gezamenlijk kan worden ondernomen.
- c) het contact leggen met gelijksoortige organisaties (Nationale Vredesraden) of andere groeperingen in het buitenland.
- d) het houden van congressen, conferenties en cursussen.
- e) het doen leven der vredesgedachte in de meest uitgebreide zin des woords bij de jeugd, via school en universiteit, alsmede door het organiseren van propaganda-bijeenkomsten, zomerkampen en dgl.
- f) het uitgeven van een persdienst. berichten. brochures etc.

Besturende Lichamen.

De Nederlandse Beweging bestaat uit:

- 1) De Algemene Vergadering
- 2) Nederlandse Vredes Raad
- 3) Het Uitvoerend Comité
- 4) Het Algemeen Secretariaat (Bureau).

Voorstel inzake Nationaal Congres.

Er worde in het voorjaar van 1948 een groot Nationaal Congres
bijeengeroepen ter propagering der vredesgedachte.

NEDERLANDSCHE BEWEGING TOT BEVORDERING VAN
INTERNATIONALEN VREDE EN INTERNATIONALE VEILIGHEID

In de Coördinatie-Commissie hebben tot dusver samengewerkt de navolgende organisaties:

Algemeene Nederlandsche Vredesactie
Beweging voor Federale Wereldregeering
Doopsgezinde Vredesgroep
Europeesche Actie
Genootschap der Vrienden (Quakers)
Kerk en Vrede
Het Nederlandsche Roode Kruis
Universala Ligo
Vereeniging voor Internationale Rechtsorde
Vrouwenbond voor Vrede en Vrijheid
Wereldbond der Kerken (Afd. Nederland)

Tot het zenden van afgevaardigden ter VERGADERING TE UTRECHT zijn o.m. uitgenoodigd:

Internationale Vrijwillige Hulpdienst	Hilversum	Zonnelaan 6
International Friendships League	Leiden	Zijlsingel a/b Maple
Ned. Christelijk Jongeren Gilde	Amsterdam, W.	Bestevaerstr. 141. I
Jongeren Comité Nederl. Vredesacademie	" Z.	Rafaëlstraat 8. III
Comité "Internationaal Forum"	Den Haag	Aardbeistraat 27
Vereen. voor Internationaal Jeugdverkeer	Leiden	Rapenburg 45
Kath. Jongerengroep "De Toorts"	Amsterdam	v. Hogendorpstr. 163. III
Internationale Vereeniging "Bellamy"	Den Haag	Hyacintweg 26
Theosophische Vereeniging (Ned. Afd.)	Amsterdam, Z.	Tolstraat 156
Centraal Sociaal Werkgevers Verbond	Den Haag	Kneuterdijk 8
Algem. Kath. Werkgeversvereeniging	"	Raamweg 32
R. K. Verbond v. Werkgeversvakvereenigingen	"	" "
Verbond v. Prot. Christ. Werkgevers in Nederland	"	Parkstraat 28
Ned. Moderne Middenstandsbond	"	Prinsegracht 40
Ned. Katholieke Middenstandsbond	"	Jan van Nassaustr. 10
Christelijke Middenstandsbond	"	De Ruyterstraat 74
Kon. Nederl. Middenstandsbond	"	Noordeinde 97
Stichting voor den Landbouw	"	Raamweg 25-28
Ned. Verbond van Vakvereenigingen	Amsterdam, Z.	P. C. Hoofdstraat 174. 180
Ned. Kath. Arbeidersbeweging	Utrecht	Oudenoord 12
Chr. Nationaal Vakverbond in Ned.	"	Stadhouderslaan 45
Kon. Nederlandsch Landbouw Comité	Den Haag	Raamweg 28
Kath. Nederl. Boeren en Tuindersbond	"	" "
Christ. Boeren- en Tuindersbond	"	" "
Ned. Bond v. Arbeiders in het Landbouw- Tuinbouw en Zuivelbedrijf	Utrecht	Catharijnesingel 38
Ned. Christ. Landarbeidersbond	"	Mauritsstraat 45-47
R. K. Landarbeidersbond "St. Deusdedit"	Haarlem	Zaanenstraat 18
Nationale Coöperatieve Raad	Den Haag	Willemstraat 26
Christen Jonge Vrouwen Federatie (Y.W.C.A.)	Utrecht	Domplein 25
Nationale Vereen. van Vrouwenarbeid	Den Haag	't Hoenstraat 21
Nationale Vrouwenraad	Amsterdam	Heerengracht 478
Ned. Bond van Plattelandsvrouwen	Delfzijl	Kuilsbrug
Ned. Christen Vrouwen Bond	Den Haag	Valkenboschlaan 150
Ned. Vereen. van Huisvrouwen	"	Huygensstraat 27
Ned. Ver. v. Vrouwen met academ. opleiding	"	Ruychroeklaan 128
Ned. Ver. voor Vrouwenbelangen en gelijk Staatsburgerschap	Eindhoven	Guido Gezellestr. 21
R. K. Vrouwengilde	Apeldoorn	Arnhemscheweg 279
R. Kath. Boerinnenbond	Arnhem	van Nieuwenaarlaan 14

R.K.Arbeidersvrouwenorganisatie	Tilburg	St. Annaplein 21
Unie van Vrouwelijke Vrijwilligers	Amsterdam, C.	Heerengracht 478
Vrouwenbond v.d. Partij v.d. Arbeid	" W.	Tesselschadestraat 31
District Nederland der Soroptimisten	Den Haag	van Imhoffstraat 22
Hervormde Jeugdraad	Amsterdam, C.	Heerengracht 575
Algemeene Maatschappij voor Jongeren	" W.	Vondelstraat 14
Vrijz.Christelijke Jeugd Centrale	Utrecht	Nieuwe Gracht 27
" " Jongeren Bond	"	" " "
Ned.Chr.Studenten Vereeniging	Zeist	Platolaan 69
Nationaal Jongeren Verbond	Arnhem	van Heemstralaan 67
Synodale Luthersche Jeugdraad	Apeldoorn	Daendelsweg 11
Ned.Baptistenjeugdbeweging	Sneek	Stationsstraat 25
Doopsgezinde Jongerenbond	Rotterdam	Schooneburgerweg 74A
Katholieke Jeugdraad	's-Hertogenbosch	Lange Putstraat 44
Kath.Jonge Studentenbeweging	Utrecht	W.Barentszstraat 66
Bond van Jonge Oud-Katholieken	Amsterdam	Rokin 71
Arbeiders Jeugd Centrale	"	Keizersgracht 717
Vrije Jeugd Beweging	"	Postbox 971
Nationale Padvindersraad	Den Haag	Zeestraat 76
" " Padvindersraad	"	Koninginnegracht 84
Ned.Jeugd Herberg Centrale	Amsterdam	Prof.Tulpstraat 4-6
Jongelingen Dep.Leger des Heils	" C.	Prins Hendrikkade 49-51
Nederlandsche Trekkersbond	" Z.	Griiftstraat 9
Bond v.Jongelingsver. op Geref.grondslag	" Z.	Paulus Potterstraat 1
Bond idem (vrij gemaakt)	Den Haag	Surinamestraat 18
Joodsche Jeugdfederatie	Amsterdam	Joh.Vermeerstraat 22
Bond v.Chr.Oranje Jeugdver."Oranje Gard"	Utrecht	Jan van Scorelstraat 72
"De Verkenmers" (v.Kath.Jeugdbeweging)	Den Haag	Jan van Nassaustraat 113
Nederlandsche Jeugdgemeenschap	Utrecht	van Ostadelaan 120
Raad van Leeraren bij het V.H.M.O.	Oegstgeest	Terweeweg 47
Vereen.v.Rectoren en Conrectoren in Ned.	Haarlem	Jacob v.Lenneplaan 1
" " Directeuren v.Hoogere Burgerscho-	len	Huygenslaan 17
Ned.Verbond v.Leerkrachten b/h	Arnhem	
Nijverh.Ond	Den Haag	Jan van Rieboekstraat 45
Vereen.v.Middelb.Technische Scholen	Leeuwarden	Molenstraat 6
in Ned.		
Bond v.vereen.v. leeraren aan Middelb)	Overveen	Prins Hendriklaan 95
Techn.Scholen		
" " " tot het geven v.Nijverheids-	Zeist	Veldheimlaan 3
onderwijs		
ereen.ter bevordering v/h Zeevaart-	Amsterdam, Z.	Geleenstraat 51.I
onderwijs	Den Haag	van Lumeystraat 12
lg.Nederl.Onderwijzers Verbond	Zaandam	Bootmakersstraat 131
Vereeniging voor MULO	Rotterdam	Rodenrijschelaan 26a
Jhr. MULO vereeniging	Maastricht	Brusselschestraat 38
Vereeniging voor R.K. MULO	Bilthoven	Julianalaan 84
Kweekschoolbond	Zetten	Hoofdstraat 19
Vereen.voor Chr.Kweekscholen	Nijmegen	Javastraat 36
Bond voor R.K.Kweekscholen	Leiden	Breestraat 48
Nederlandsche Studentenraad		
Ned.Mij.tot bevordering der Geneeskunst	Amsterdam, C.	Keizersgracht 327
" " ter " " Pharmacie	Den Haag	Elandstraat 2
" " tot " " Tandheelkunde	"	Laan v.Meerdervoort 50e
Nat.Bond van Verplegenden	Amsterdam, W.	Roemer Visscherstraat 1
Ned.Centr.Ver.tot bestrijding der tu- berculose	Den Haag	Riouwstraat 7

HET PAROOL d.d. 17 November 1947.

Beweging tot bevordering van de vrede.

In een conferentie te Oxford werd in Juli 1946 door de vertegenwoordigers van de Rode-Kruisverenigingen van 51 landen het dagelijks streven naar het behoud van de vrede met eenstemmigheid erkend als een eerste taak van alle Rode-Kruisorganisaties.

In die gedachtengang heet het "Nederlandse Rode Kruis" met een aantal pacifistische verenigingen beraadslaagd over de grondslagen voor een "Nederlandse Beweging tot bevordering van Internationale Vrede en Internationale Veiligheid".

Er is overeenstemming bereikt ten aanzien van een program van actie.

Dit ontwerp-program zal worden voorgelegd aan belangrijke, daarvoor in aanmerking komende sociale, economische en culutrele organisaties, wier medewerking bij de opbouw noodzakelijk wordt geacht.

aan

le heer ~~Amsterva~~

van

B IX

3. 12. 47.